

แผนพัฒนาท้องถิ่น
(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)
ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี
อำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจท้องถิ่นและส่งเสริมอาชีพชุมชน

การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

การสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

สำนักปลัด
งานนโยบายและแผน
องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

ส่วนที่ ๑

ส่วนที่ ๑

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

๑. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

คำขวัญประจำตำบล

“ยาปีงามตา ประชางามใจ ยิ่งใหญ่วัฒนธรรม ทำแต่ความดี”

ประวัติความเป็นมา

ในอดีตแต่เดิมนั้นประชาชนในท้องที่บริเวณตำบล “ยาปี” อาศัยอยู่ตามริมแม่น้ำปัตตานี มีการปลูกบ้านเรือนตามริมแม่น้ำลำคลอง ซึ่งมีน้ำไหลผ่าน ใช้ในการคมนาคมขนส่งทางน้ำ และใช้อุปโภคบริโภค แม่น้ำปัตตานี ที่ไหลผ่านบ้านยาปี แยกเป็น ๒ สาย คือ สายที่ ๑ ไหลลงคลองตุง ลงสู่ทะเลที่ปากอ่าวบางตาวา สายที่ ๒ ไหลลงแม่น้ำปัตตานี ลงสู่ทะเลที่ปากอ่าวปัตตานี ซึ่งเล่ากันว่าเป็นสายที่เจ้าเมืองปัตตานีขุดขึ้นเพื่อให้ทางน้ำไหลไปยังเมืองปัตตานีในสมัยก่อน

ปัจจุบัน ตำบลยาปี มีถนนหนทางผ่านทำให้การคมนาคมขนส่งทางบกมีความสะดวกมากยิ่งขึ้น ส่วนแม่น้ำซึ่งใช้ในการคมนาคมแต่เดิมนั้น บางปีน้ำก็แห้ง มีการสร้างประตู/เขื่อนกั้นน้ำและมีคลองชลประทาน ความหมาย / ที่มาของตำบล “ยาปี” หรือเดิม “จาปี”(JABI) เป็นภาษาชวา มาจากคำว่า จัมปี (JAMBI) หมายถึงต้นหมาก ซึ่งในสมัยก่อนนิยมตั้งชื่อหมู่บ้านหรือตำบล จากต้นไม้หรือสถานที่ที่จดจำได้ง่าย จากสภาพความเป็นอยู่ของคนในหมู่บ้านตำบลยาปีที่อาศัยอยู่ตามริมแม่น้ำปัตตานีนั้น ปลูกต้นหมากรากไม้เป็นจำนวนมาก และทำนาเป็นส่วนใหญ่ มีการคมนาคมทางน้ำ ใช้เรือ หรือเรือจ้างเป็นพาหนะ เป็นท่าเรือที่สำคัญ มีทั้งพ่อค้าจากในประเทศและต่างประเทศ เช่น อินโดนีเซีย มาเลเซีย เป็นต้น ได้สัญจรไปมาหรือมาค้าขายที่นี้ พบเห็นต้นหมากมากมายในพื้นที่แห่งนี้ จึงเรียกกันว่า “จัมปี”(JAMBI) และเพี้ยนมาเป็นคำว่า “จาปี”(JABI) และกลายเป็นคำว่า “ยาปี”(YABEE) ในปัจจุบัน

กำนันคนแรกของตำบลยาปี คือ ปลัดเจลง คนที่ ๒ นายเจะยอ เจะปอ คนที่ ๓ นายเจะยิ เจะปอ คนที่ ๔ นายสุนทร เจะปอ คนที่ ๕ นายอับดุลเลาะห์ เจะปอ และคนปัจจุบัน นายมุฮัมมัดอาลี เจะปอ

๑.๑ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มน้ำ น้ำท่วมทุกปี แต่ชุมชนที่อยู่บริเวณถนนสายหลัก น้ำท่วมไม่ถึง เพราะคลองชลประทานและคันถนนกั้นน้ำไว้ ตำบลยาปีไม่มีภูเขา ไม่มีพื้นที่ติดเขตป่าสงวนแห่งชาติ ล้อมรอบด้วยแม่น้ำปัตตานี และคลองตุงที่ดินมีความเหมาะสมในการทำเกษตรกรรม โดยเฉพาะทำนา สภาพภูมิอากาศอยู่ภายใต้อิทธิพลมรสุมตะวันออกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ภูมิอากาศแบ่งออกเป็น ๒ ฤดู คือ ฤดูร้อนจะเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนกรกฎาคม และฤดูฝนจะเริ่มตั้งแต่เดือนสิงหาคมถึงเดือนมกราคม

๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพอากาศร้อนชื้น มีลมทะเล เพราะอยู่ห่างจากอ่าวปัตตานี ประมาณ ๒๐ กิโลเมตร

๑.๓ ลักษณะของดิน

ตำบลยาปี พื้นที่บางแห่งเป็นดินเปรี้ยวเพราะการระบายน้ำออกจากพื้นที่เพาะปลูกได้ไม่หมด เนื่องจากระบบชลประทานและถนนขวางทางน้ำ แต่บางพื้นที่ก็ยังสามารถปลูกข้าวได้

๑.๔ ลักษณะของแหล่งน้ำ

การปลูกพืชใช้น้ำจากคลองชลประทาน บางพื้นที่มีสระน้ำส่วนบุคคล

๑.๕ ลักษณะของไม้/ป่าไม้

ตำบลยาปีเป็นป่าโปร่ง เป็นสวนผลไม้ ไม่มีป่าสงวนและที่สวาทารณะ

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๑) เขตการปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี มีหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ทั้งหมด ๖ หมู่บ้าน แต่ละหมู่บ้านมีกรรมการซึ่งเป็นตัวแทนของหมู่บ้านจำนวน..... คน ประชาชนให้ความร่วมมือด้านการเลือกตั้งเป็นอย่างดี เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลในปีพ.ศ.๒๕๖๔ ประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้ง จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง นายกองค์การบริหารส่วนตำบล ๑,๗๗๔ คน จากผู้มีสิทธิทั้งสิทธิทั้งสิ้น ๒,๗๖๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๑๔ จำนวนผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ๑,๗๗๐ คน จากผู้มีสิทธิทั้งสิทธิทั้งสิ้น ๒,๗๖๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๔.๐๘ ในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล จากผลการประชุมทุกครั้ง ที่องค์การบริหารส่วนตำบลจัดขึ้นมีประชาชนสนใจเข้าร่วมประชุมรวมทั้งแสดงความคิดเห็นที่หลากหลาย ส่งผลให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินงานตามความต้องการของประชาชน และประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล พนักงานบริหารส่วนตำบล อสม. และกรรมการชุมชน โครงการอื่น ๆ สำหรับประชาชนอีกหลายโครงการ เพื่อนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลให้เจริญเท่าเทียมกับองค์การบริหารส่วนตำบลอื่น ๆ และองค์การบริหารส่วนตำบลมีโครงการจัดซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานให้ทันสมัยและมีประสิทธิภาพ โครงการบางโครงการต้องระงับไว้เนื่องจากข้อจำกัดด้านงบประมาณ มีอัตรากำลังพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลจำกัด ไม่เพียงพอต่อการตอบสนองความต้องการของประชาชนในด้านบริการ โดยองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีแบ่งเขตการปกครอง ดังนี้

อาณาเขตขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

ทิศเหนือ	ติดต่อตำบลลิปะโฮ้ง
ทิศใต้	ติดต่อตำบลคลองตันหยง
ทิศตะวันออก	ติดต่ออำเภอยะรัง
ทิศตะวันตก	ติดต่อตำบลลิปะโฮ้ง

องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีมีระยะห่างจากอำเภอ ๑๘ กิโลเมตรเนื้อที่โดยประมาณ ๑๗,๕๐๐ ไร่ หรือประมาณ ๑๘ ตารางกิโลเมตร

ตำบลยาปีเป็นตำบลหนึ่งที่อยู่ในเขตการปกครองของอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี การแบ่งเขตการปกครองตามพระบัญญัติลักษณะการปกครองท้องที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ตำบลยาปี แบ่งออกเป็น ๖ หมู่บ้าน โดยมีกำนันเป็นผู้ปกครองสูงสุดและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองแต่ละหมู่บ้าน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ตำแหน่ง	ชื่อ - สกุล	จำนวนครัวเรือน
๑	บ้านยาปีใต้	ผู้ใหญ่บ้าน	นายมัตฮูเซ็น เจะปอ	๑๔๘
๒	บ้านคลองช้าง	กำนันตำบลยาปี	นายมุฮัมมัดอาลี เจะปอ	๑๗๘
๓	บ้านยาปีเหนือ	ผู้ใหญ่บ้าน	นายชะอูดี เจะมะ	๑๕๐
๔	บ้านใหม่	ผู้ใหญ่บ้าน	นายเจะยะห์ยา หะยีเจ๊ะและ	๒๕๗
๕	บ้านคู	ผู้ใหญ่บ้าน	นายสมพล รอดประไพ	๑๕๘
๖	บ้านหนองปู	ผู้ใหญ่บ้าน	นายเจ๊ะอับดุลเลาะ หะยีเฮง	๑๗๓
รวมทั้งสิ้น				๑,๐๖๔

๒.๒ การเลือกตั้ง

การเลือกตั้งผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงปัจจุบัน ตำบลยาปีมี ๖ เขตเลือกตั้ง เขตละ ๑ หน่วยเลือกตั้ง มีจำนวน ๖ หมู่บ้าน การเลือกตั้งจะมีผู้บริหารท้องถิ่น (นายกองค์การบริหารส่วนตำบล) จำนวน ๑ คน จะมีการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ละ ๑ คน รวมเป็น ๖ คน

๓.ประชากร

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีจำนวน ๖ หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น ๔,๐๐๙ คน แสดงข้อมูลจำนวนประชากร แยกชาย - หญิง และจำนวนครัวเรือนตามรายหมู่บ้าน

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	จำนวนประชากร (คน)
หมู่ที่ ๑	บ้านยาปีใต้	๒๗๓	๒๖๖	๕๓๙
หมู่ที่ ๒	บ้านคลองช้าง	๓๗๑	๓๕๙	๗๓๐
หมู่ที่ ๓	บ้านยาปีเหนือ	๓๕๑	๓๓๒	๖๘๓
หมู่ที่ ๔	บ้านใหม่	๔๗๐	๕๒๔	๙๙๔
หมู่ที่ ๕	บ้านคู	๑๘๒	๒๑๙	๔๐๑
หมู่ที่ ๖	บ้านหนองปู	๓๒๑	๓๔๑	๖๖๒
รวมทั้งสิ้น		๑,๙๖๘	๒,๐๔๑	๔,๐๐๙

ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จากสำนักบริหารการทะเบียน กรมการปกครอง

๒) ช่วงอายุและจำนวนประชากร

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ช่วงอายุ ๐-๑๔ ปี		ช่วงอายุ ๑๕ - ๒๔ ปี		ช่วงอายุ ๒๕ - ๕๙ ปี		ช่วงอายุ ๖๐ ปี ขึ้นไป	
		ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง
๑	บ้านยาบีใต้	๗๒	๖๕	๔๖	๕๐	๑๓๐	๑๒๖	๒๙	๒๒
๒	บ้านคลองช้าง	๑๐๘	๘๖	๗๙	๘๔	๑๖๑	๑๓๘	๓๑	๓๓
๓	บ้านยาบีเหนือ	-	-	-	-	-	-	-	-
๔	บ้านใหม่	๑๕๐	๑๓๘	๑๑๐	๙๕	๑๘๒	๒๑๓	๒๗	๕๙
๕	บ้านคู	-	-	-	-	-	-	-	-
๖	บ้านหนองปู	-	-	-	-	-	-	-	-

๔. สภาพทางสังคม

๑) การศึกษา

โรงเรียนสังกัด สพฐ. ระดับประถมศึกษา จำนวน ๒ โรงเรียน ดังนี้

๑.โรงเรียนบ้านคลองช้าง จำนวน ๒๐๕ คน

๒. โรงเรียนบ้านยาบี จำนวน ๒๒๕ คน

- โรงเรียนสังกัด สพฐ. มัธยมศึกษา ๑ โรงเรียน คือ

๑.โรงเรียนยาบีบรรณวิทย์ จำนวน ๑๘๒ คน

- ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน มี ๑๒ แห่ง ดังนี้

หมู่ที่ ๑ บ้านยาบีใต้ ๒ แห่ง

หมู่ที่ ๒ บ้านคลองช้าง ๒ แห่ง

หมู่ที่ ๓ บ้านยาบีเหนือ ๒ แห่ง

หมู่ที่ ๔ บ้านใหม่ ๒ แห่ง

หมู่ที่ ๕ บ้านคู ๒ แห่ง

หมู่ที่ ๖ บ้านหนองปู ๒ แห่ง

๒) สาธารณสุข

จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่า ประชากรส่วนมากมีสุขภาพที่ดี มีการคัดกรองสุขภาพให้กับประชาชนกลุ่มเสี่ยง โรคที่มักเกิดแก่ประชาชนในชุมชน ได้แก่ โรคความดัน โรคเบาหวาน โรคเบาหวาน โรคเอดส์ โรคไข้เลือดออก โรค มือ-ปาก-เท้าในเด็ก โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (COVID -๑๙) และโรคอื่นๆ มีสถิติเข้ารับการรักษาพยาบาล ปัญหาคือ ประชาชนบางรายไม่ยอมไปคัดกรองหรือตรวจสุขภาพประจำปี การแก้ไขปัญหา คือ องค์การบริหารส่วนตำบลและ

หน่วยงานสาธารณสุข โรงพยาบาล ได้จัดกิจกรรมร่วมมือกันรณรงค์ให้ชุมชนเห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ซึ่งก็ได้ผลในระดับหนึ่งประชาชนให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีแต่ต้องเป็นการดำเนินการอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกปี

โรงพยาบาลของรัฐ	- แห่ง
โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล	๑ แห่ง
สถานพยาบาลเอกชน	- แห่ง
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	- แห่ง
อัตราการมีและใช้ส้วมราดน้ำ ร้อยละ ๑๐๐	

๓) อาชญากรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีไม่มีเหตุอาชญากรรมเกิดขึ้น จากการสำรวจข้อมูลพื้นฐานพบว่าส่วนมากครัวเรือนมีการป้องกันอุบัติภัยอย่างถูกวิธีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน วิธีการแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปีที่สามารถดำเนินการได้ตามอำนาจหน้าที่และงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด คือการติดตั้งไฟฟ้าส่องสว่างในพื้นที่เสี่ยง ตั้งจุดตรวจ จุดสกัด จุดบริการ ในช่วงเทศกาลที่มีวันหยุดหลายวันเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชน เป็นเรื่องที่ทางองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีจะต้องหาวิธีที่จะแก้ไขปัญหาให้กับประชาชนต่อไปตามอำนาจหน้าที่ที่สามารถดำเนินการได้

๔) ยาเสพติด

ปัญหายาเสพติดในชุมชนขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี จากการที่ทางสถานีตำรวจภูธรอำเภอหนองจิกได้แจ้งให้กับองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีทราบนั้น พบว่าในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลมีผู้ที่ติดยาเสพติดแต่เมื่อเทียบกับพื้นที่อื่นถือว่าน้อย และยังไม่พบผู้ค้า เนื่องจากได้รับความร่วมมือ กับผู้นำศาสนา ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องถิ่น ฝ่ายปกครอง และประชาชน องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีได้ร่วมกันสอดส่องดูแลอยู่เป็นประจำ การแก้ไขปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี สามารถทำได้เฉพาะอำนาจหน้าที่เท่านั้น เช่น การรณรงค์ การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเบาะแส การฝึกอบรมให้ความรู้ ถ้านอกเหนือจากอำนาจหน้าที่ ก็เป็นเรื่องอำเภอหรือตำรวจแล้วแต่กรณี ทั้งนี้ องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีก็ได้ให้ความร่วมมือมาโดยตลอด

๕) การสังคมสงเคราะห์

๑.เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จำนวน๔๙....คน คิดเป็นเงิน.๓,๓๖๘,๔๐๐.๐๐... บาท

แบ่งเป็นช่วงอายุ ดังนี้

อายุ ๖๐- ๖๙ ปี จำนวน.....๑๗๕.....คน คิดเป็นเงิน.๑,๒๖๐,๐๐๐.๐๐.. บาท

อายุ ๗๐-๗๙ ปี จำนวน.....๑๔๗.....คน คิดเป็นเงิน.๑,๒๓๔,๘๐๐.๐๐.. บาท

อายุ ๘๐- ๘๙ ปี จำนวน.....๗๑.....คน คิดเป็นเงิน..๖๘๑,๖๐๐.๐๐..... บาท

อายุ ๙๐ ปี ขึ้นไป จำนวน.....๑๖.....คน คิดเป็นเงิน..๑๙๒,๐๐๐.๐๐..... บาท

๒.เบี้ยยังชีพคนพิการ จำนวน.....๑๑๕.....คน คิดเป็นเงิน..๑,๑๒๕,๖๐๐.๐๐.....บาท

๓.เบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์ จำนวน.....๒.....คน คิดเป็นเงิน.....๑๒,๐๐๐.๐๐..... บาท

๕.ระบบบริการพื้นฐาน

๑) การคมนาคมขนส่ง (ทางบก,ทางน้ำ,ทางราง ฯลฯ)

ลำดับที่	ประเภท	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
๑.	สะพานไม้	-	-	-	-	-	-
๒.	สะพานคอนกรีตเสริมเหล็ก	๒	-	๑	-	๑	๑
๓.	ถนนคอนกรีตเสริมเหล็ก	๒	๕	๖	๕	๓	๒
๔.	ถนนลาดยาง	๑	-	๑	๑	๒	๑
๕.	ถนนหินคลุก	๒	๑	-	๒	-	๓
๖.	ถนนลูกรัง	๑	๒	-	-	-	-

๒) การไฟฟ้า

ตำบลยาปีมีไฟฟ้าใช้ทุกหมู่บ้าน ครัวทุกครัวเรือน มีไฟฟ้าสาธารณะสองข้างทาง ซึ่งองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี รับผิดชอบในการดูแลรักษาและ.อมแซมให้ได้ใช้ได้ตามปกติและดูแลรักษา

๓) การประปา

ข้อมูลจำนวนผู้ใช้น้ำประปา ปริมาณน้ำดิบที่ใช้ในการผลิต ปริมาณน้ำดิบที่ผลิตได้ และ ปริมาณน้ำที่จ่ายให้ประชาชน

ปีงบประมาณ	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำดิบ (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำผลิต (ลบ.ม.)	ปริมาณน้ำจำหน่าย (ลบ.ม.)
๒๕๕๐	-	-	-	-
๒๕๕๖	๒๐	๘,๖๗๐	๘,๖๗๐	๕,๑๐๐
๒๕๖๔	๒๑๕	๘๑,๖๐๐	๘๑,๖๐๐	๔๘,๐๐๐

(ที่มา:องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี โดยเป็นข้อมูลย้อนหลัง ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ของทุกปี)

๔) โทรศัพท์

-โทรศัพท์ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี มีหน่วยงานที่ให้บริการด้านโทรศัพท์พื้นฐาน อยู่ ๓ ราย ได้แก่ บริษัท ทีไอที (โทรศัพท์ในสำนักงาน) บริษัทแอดวานซ์ไวร์เลส เน็ตเวอร์ท จำกัด (มือถือของนายกองค์การบริหารส่วนตำบล)

และบริษัทโทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด บริการด้านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ซึ่งอัตราความเร็วในการรับส่งข้อมูลขึ้นอยู่กับ
เครือข่ายและพื้นที่ให้บริการ

๕) ใ้ประโยชน์การสื่อสาร/การขนส่งวัสดุ ครุภัณฑ์

- ที่ทำการประโยชน์ที่ใกล้ที่สุด ได้แก่ ใ้ประโยชน์หนองจิก ตั้งอยู่ตำบลหนองจิก อำเภอนองจิก จังหวัด
ปัตตานี ห่างจากตำบลยาปี ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๑) ผลผลิตด้านการเกษตรที่สำคัญ

ปาล์มน้ำมัน ในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิตปาล์มน้ำมัน ๗๙๐ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย ๒,๐๐๐ ก.ก./ไร่

มูลค่าการผลิต ๖,๓๒๐,๐๐๐.๐๐ บาท และมีพื้นที่เพาะปลูก ๔๖๗ ไร่

การเพาะปลูกและผลิตปาล์มน้ำมันตำบลยาปี

ปี พ.ศ.	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิต			
				ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
๒๕๖๐	๘	๑๒๒	๑๒๒	๑๗๖.๙๐	๑,๔๕๐	๕	๘๘๔,๕๐๐.๐๐
๒๕๖๑	๑๕	๑๙๒	๑๗๔	๒๖๗.๒๐	๑,๕๐๐	๔	๑,๐๖๘,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๒	๓๙	๔๐๗	๓๘๗	๖๓๘.๖๐	๑,๖๕๐	๓	๑,๙๑๕,๘๐๐.๐๐
๒๕๖๓	๔๒	๔๐๗	๓๘๗	๖๙๖.๖๐	๑,๘๐๐	๓	๒,๐๘๙,๘๐๐.๐๐
๒๕๖๔	๔๒	๔๐๗	๓๙๕	๗๙๐.๐๐	๒,๐๐๐	๘	๖,๓๒๐,๐๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

๒) ยางพารา ในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิตยางพารา ๓๔๗.๘ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ ๒๕ ก.ก./ไร่ มูลค่าการผลิต ๘,๖๙๙,๐๐๐.๐๐ บาท พื้นที่เพาะปลูก ๑,๖๕๙ ไร่

พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจยางพารา ปี พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ปี พ.ศ.	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิต			
				ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
๒๕๖๐	๒๖๙	๑,๓๙๕	๑,๑๘๔	๒๑๓.๑๐	๑๘๐	๑๕	๓,๑๙๕,๕๐๐.๐๐
๒๕๖๑	๒๗๒	๑,๔๘๗	๑,๓๐๒	๒๓๔.๔๐	๑๘๐	๑๕	๓,๕๑๖,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๒	๒๘๑	๑,๕๒๐	๑,๓๑๗	๒๖๓.๔๐	๒๐๐	๑๗	๔,๔๗๗,๘๐๐.๐๐
๒๕๖๓	๓๘๔	๑,๖๓๘	๑,๔๘๐	๓๑๐.๘๐	๒๑๐	๑๗	๕,๒๘๓,๖๐๐.๐๐
๒๕๖๔	๓๘๘	๑,๖๕๑	๑,๕๑๒	๓๔๗.๘๐	๒๓๐	๒๕	๘,๖๙๕,๐๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

๓) การปลูกข้าว ในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิตจากการปลูกข้าว ๒๓๔.๙ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่ ๖๑๕ ก.ก./ไร่ มูลค่าการผลิต ๒,๓๔๙,๐๐๐.๐๐ บาท พื้นที่เพาะปลูก ๓๘๕ ไร่

พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ การปลูกข้าว ปี พ.ศ.๒๕๖๐ - ๒๕๖๔

ปี พ.ศ.	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิต			
				ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
๒๕๖๐	๖๒	๒๔๖	๒๔๖	๑๓๒.๘	๕๔๐	๘	๑,๐๖๒,๔๐๐.๐๐
๒๕๖๑	๘๑	๓๒๓	๓๒๓	๑๗๔.๔	๕๔๐	๘	๑,๓๙๕,๒๐๐.๐๐
๒๕๖๒	๙๒	๔๔๕	๔๔๕	๒๕๘.๑	๕๘๐	๑๐	๒,๕๘๑,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๓	๑๑๒	๔๗๗	๔๗๗	๒๙๐.๙	๖๑๐	๑๐	๒,๙๐๙,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๔	๙๘	๓๘๕	๓๘๕	๒๓๔.๙	๖๑๕	๑๐	๒,๓๔๙,๐๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

๔) การทำสวนผลไม้ ในปี ๒๕๖๔ มีผลผลิตจากการทำสวนผลไม้ ๑๑๙.๕๖ ตัน ผลผลิตเฉลี่ย/ไร่๙๘ ก.ก./ไร่ มูลค่าการผลิต ๒,๗๗๑,๔๐๐.๐๐ บาท พื้นที่เพาะปลูก ๑๔๘ ไร่

พื้นที่เพาะปลูกพืชเศรษฐกิจ การทำสวนผลไม้ ปี พ.ศ.๒๕๖๐ – ๒๕๖๔

ปี พ.ศ.	จำนวน ครัวเรือน	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ให้ผล ผลิต (ไร่)	ผลผลิต			
				ผลผลิตรวม (ตัน)	ผลผลิต เฉลี่ย (ตัน/ไร่)	ราคา (บาท/ก.ก.)	มูลค่า (บาท)
๒๕๖๐	๖๑	๑๐๕	๙๒	๘๐.๑	๘๗๐	๖๐	๔,๘๐๖,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๑	๖๒	๑๑๕	๙๘	๘๗.๒	๘๙๐	๗๐	๖,๑๐๔,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๒	๗๔	๑๓๕	๑๑๔	๑๐๓.๗๔	๙๑๐	๗๐	๗,๒๖๑,๘๐๐.๐๐
๒๕๖๓	๗๖	๑๔๑	๑๑๖	๑๐๗.๘๘	๙๓๐	๗๕	๘,๐๙๑,๐๐๐.๐๐
๒๕๖๔	๗๘	๑๔๘	๑๒๒	๑๑๙.๕๖	๙๘๐	๖๕	๗,๗๗๑,๔๐๐.๐๐

ที่มา: สำนักงานเกษตรอำเภอหนองจิก จังหวัดปัตตานี

๕) การประมง

ตำบลยาบีไม่มีอาชีพประมง

๖) การปศุสัตว์

ตำบลยาบีมีการปศุสัตว์ คือ

ก. เลี้ยงโค ๑๑๗ ครัวเรือน

ข. เลี้ยงแพะ ๖๖ ครัวเรือน

ค. เลี้ยงไก่ ๒๐๗ ครัวเรือน

ง. เลี้ยงเป็ด ๑๓๕ ครัวเรือน

๗) การบริการ

การให้บริการข้อร้องเรียนของประชาชน

ประเภทเรื่อง	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔	ร้อยละ	อันดับที่
กลุ่มที่ ๑ แจ้งเบาะแส	-	-	-	-	-	-	-
กลุ่มที่ ๒ ปัญหาความเดือดร้อน	-	-	-	-	-	-	-
กลุ่มที่ ๓ กล่าวโทษเจ้าหน้าที่รัฐ	-	-	-	-	-	-	-
กลุ่มที่ ๔ ปัญหาที่ดิน	-	-	-	-	-	-	-

กลุ่มที่ ๕ ขอความช่วยเหลือ	-	-	-	-	-	-	-
กลุ่มที่ ๖ เรื่องทั่วไป	-	-	-	-	-	-	-
รวม	-	-	-	-	-	-	-

๓) การท่องเที่ยว

ตำบลยาปีมีแหล่งท่องเที่ยวเป็นของเอกชน คือ สวนบายใจนี้ ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๖ บ้านหนองปู ตำบลยาปี อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

สวนบายใจนี้ ในตำบลยาปี มีปริมาณนักท่องเที่ยว ๙๐,๐๐๐ คน/เดือน

๘) อุตสาหกรรม

โรงงานจำพวก	จำนวนโรงงาน (โรง)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๑. ยาปีเบเกอร์รี่	๑	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๗
รวม	๑	๑,๕๐๐,๐๐๐.๐๐	๗

๙) การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

- ปัมหยอดเหรียญ	จำนวน	๔	แห่ง
- ร้านค้า	จำนวน	๒๔	ร้าน
-ร้านอาหาร	จำนวน	๑๔	ร้าน
-โทรศัพท์	จำนวน	๑	ร้าน
- ตู้ซักผ้าหยอดเหรียญ	จำนวน	๓	ร้าน

กลุ่มออมทรัพย์/สวัสดิการ/กองทุน

- หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
 - หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
 - หมู่ที่ ๓ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
 - หมู่ที่ ๔ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง
 - หมู่ที่ ๕ จำนวน ๓ กลุ่ม ได้แก่ กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง กลุ่มออมทรัพย์แม่บ้าน
- กลุ่มฌาปนกิจ

กลุ่มอาชีพ

- หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มวิสาหกิจชุมชนยาปีใต้
- หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสตรีทำขนม
- หมู่ที่ ๓ จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเลี้ยงปลากระชัง กลุ่มสตรีทำมะพร้าวคั่ว
- หมู่ที่ ๔ จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มสตรีเย็บผ้าคลุม กลุ่มสตรีทำขนม
- หมู่ที่ ๕ จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ เกษตรกร (ฟาร์มตัวอย่าง) กลุ่มผู้สูงอายุทำดอกไม้จันทร์
- หมู่ที่ ๖ จำนวน ๒ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มเย็บผ้าคลุมผม

ธุรกิจชุมชน ร้านค้า

- หมู่ที่ ๑ จำนวน ๖ ร้าน
- หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑๑ ร้าน
- หมู่ที่ ๓ จำนวน ๑๒ ร้าน
- หมู่ที่ ๔ จำนวน ๑๓ ร้าน
- หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑๑ ร้าน
- หมู่ที่ ๖ จำนวน ๗ ร้าน

กลุ่มอาสาสมัคร

- หมู่ที่ ๑ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- หมู่ที่ ๒ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- หมู่ที่ ๓ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- หมู่ที่ ๔ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- หมู่ที่ ๕ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- หมู่ที่ ๖ จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ อสม.
- กลุ่มเยาวชน จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ เยาวชนรักบ้านคุณ
- กลุ่มอนุรักษ์ศิลปะพื้นบ้าน จำนวน ๑ กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มรำกลองยาว

๙. แรงงาน

ประชาชนส่วนใหญ่ในพื้นที่ประมาณร้อยละ ๖๐ ประกอบอาชีพรับจ้างและที่เหลือประกอบอาชีพทำการเกษตร ได้แก่ ทำนา ทำสวนยางพารา ทำสวนปาล์ม และประกอบอาชีพรับราชการ ค้าขาย และทำงานที่ประเทศมาเลเซีย

(๗) ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๑) การนับถือศาสนา

ประชาชนในพื้นที่นับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ...๘๙.....ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ประชาชนนับถือศาสนาพุทธ ร้อยละ ..๑๑.....ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในเขต องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

ข้อมูลศาสนสถาน (ศาสนาอิสลาม) ดังนี้

๑. มัสยิดนุรุลฟอรกอน หมู่ที่ ๑ บ้านยาปีใต้
๒. มัสยิดดารุลมุสตาดีน หมู่ที่ ๒ บ้านคลองช้าง
๓. มัสยิดนุร หมู่ที่ ๓ บ้านยาปี
๔. มัสยิดกำปงบารู หมู่ที่ ๔ บ้านใหม่
๕. มัสยิดบ้านหนองปู หมู่ที่ ๖ บ้านหนองปู
๖. มัสยิดดารุลอิบาดะห์ หมู่ที่ ๖ บ้านปูลากูวิง

ข้อมูลศาสนสถาน (ศาสนาพุทธ) ดังนี้

๑. วัดนิยานิการาม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ ๕ บ้านคู ตำบลยาปี อำเภอนองจิก จังหวัดปัตตานี

๒) ประเพณีและงานประจำปี

- ช่วงเดือนเมษายน งานประเพณีรดน้ำผู้สูงอายุ
- ช่วงเดือน กันยายน - ตุลาคม งานประเพณีชักพระ
- ช่วงเดือนธันวาคม - เดือนมกราคม งานประเพณีเมาลิด
- ช่วงเดือนตุลาคม - เดือนพฤศจิกายน งานประเพณีกวนอาซูรอ

๓. ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น

ภูมิปัญญาท้องถิ่น คือ

- ๑.นางมูเนาะ สะนิ เลขที่ ๗๗ หมู่ ๑ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญาจักรสาน ความเชี่ยวชาญ สานเสื่อกก
 - ๒.นางมือแย ปือราโอ เลขที่ ๒๔/๑ หมู่ ๑ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ขนมโบราณ ความเชี่ยวชาญ ขนมตะโก้
 - ๓.นายมือลี บอนอง เลขที่ ๔๕ หมู่ ๒ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ของเล่นโบราณ ความเชี่ยวชาญ นกหวีดดิน(ปูลิง)
 - ๔.นางมีเนาะ เปาะเตะ เลขที่ ๗๘/๒ หมู่ ๒ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญาความเชี่ยวชาญ ขนมกวน
 - ๕.นางนิยะสา สาเกาะ เลขที่ ๒๙ หมู่ ๓ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญาความเชี่ยวชาญ ขนมรังผึ้ง(มาตุฆาตง)
 ๖. นายเจ๊ะดอละละ หะยีเจ๊ะและ เลขที่ ๑๓/๑ หมู่ ๔ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ความเชี่ยวชาญ ลูกข่างไม้
 ๗. นางมีเนาะ เจะวาหนิ เลขที่ ๔๒ หมู่ ๔ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ขนมโบราณ ความเชี่ยวชาญ ข้าวคั่ว (ชาฮัง)
 ๘. นางเจียมจิตร ปานแก้ว เลขที่ ๔๑ หมู่ ๕ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ขนมโบราณ ความเชี่ยวชาญ ขนมครกสูตรโบราณ
 ๙. นายสะอิ โตะมิง เลขที่ ๔ หมู่ ๖ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ของเล่นโบราณ ความเชี่ยวชาญ ปืนไม้ไผ่
 ๑๐. นางมีเนาะ เจะยอ เลขที่ ๑๕ หมู่ ๖ ตำบลยาปี อำเภอนองจิก สาขาภูมิปัญญา ขนมโบราณ ความเชี่ยวชาญ ข้าวต้มใบมะพร้าว
- ๘.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
- กล้วยหอมทอง
- ๔.OTOP สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก
- ๑.กลุ่มสตรีเย็บผ้าคลุม
 - ๒.กลุ่มสตรีทำขนม
 - ๓.กลุ่มสตรีทำมะพร้าวคั่ว
 - ๔.กลุ่มผู้สูงอายุทำดอกไม้จันทร์

๘.ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

มีน้ำจากแม่น้ำปัตตานีและคลองตุงล้อมรอบตำบล

ลำดับที่	ประเภท	ม.๑	ม.๒	ม.๓	ม.๔	ม.๕	ม.๖
----------	--------	-----	-----	-----	-----	-----	-----

๑.	ลำน้ำ, ลำห้วย	๑	๑	๑	-	-	๑
๒.	บ่อน้ำตื้น	-	๑๖	๒๐	๗๖	๓	๖๐
๓.	บ่อโยก	๒	-	-	๑	-	-
๔.	ประปา	๑	๑	๒	๒	๒	๒
๕.	บึง, หนอง และอื่น ๆ	๗	๓	๔	๓	๒	๓

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

บ่อน้ำตื้น มี ๑๙๑ แห่ง

ประปาหมู่บ้าน มี ๕ แห่ง

บ่อบาดาล ส่วนตัว มี ๗ แห่ง

๘.๒ ป่าไม้

เป็นสวนยางพาราและสวนผลไม้ ไม่มีป่าสงวน หรือเขตสงวน

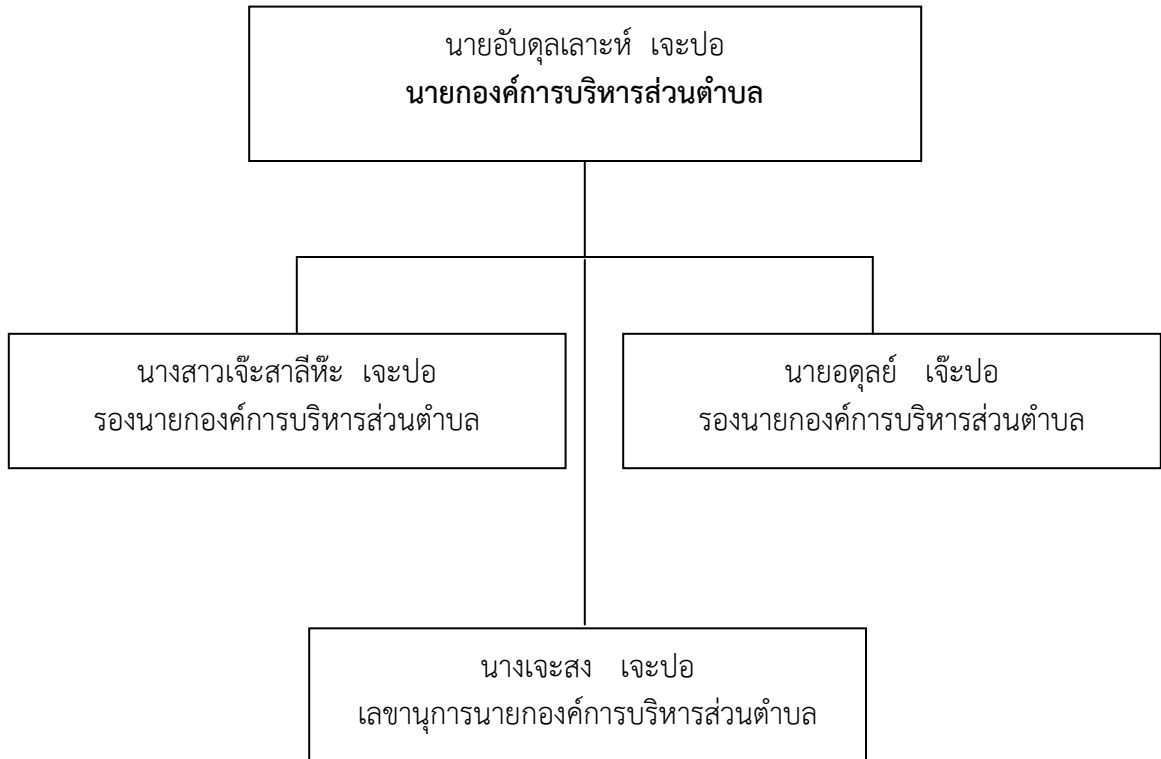
๘.๓ ภูเขา -

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

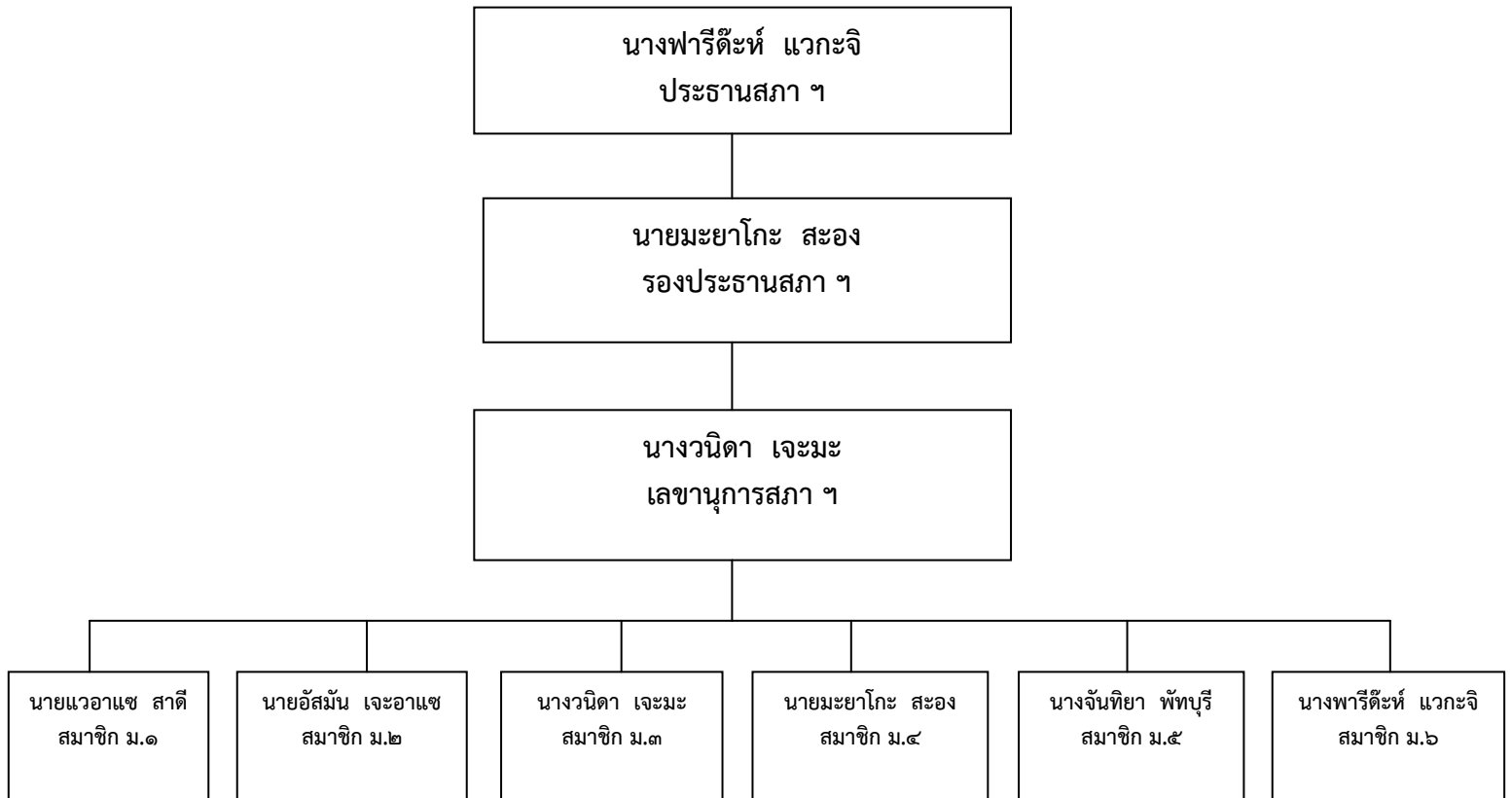
- ใช้น้ำจากชลประทานในการทำนาและทำสวน
- ระบบชลประทานกีดขวางทางระบายน้ำไม่สามารถทำนาได้ในบางพื้นที่

โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

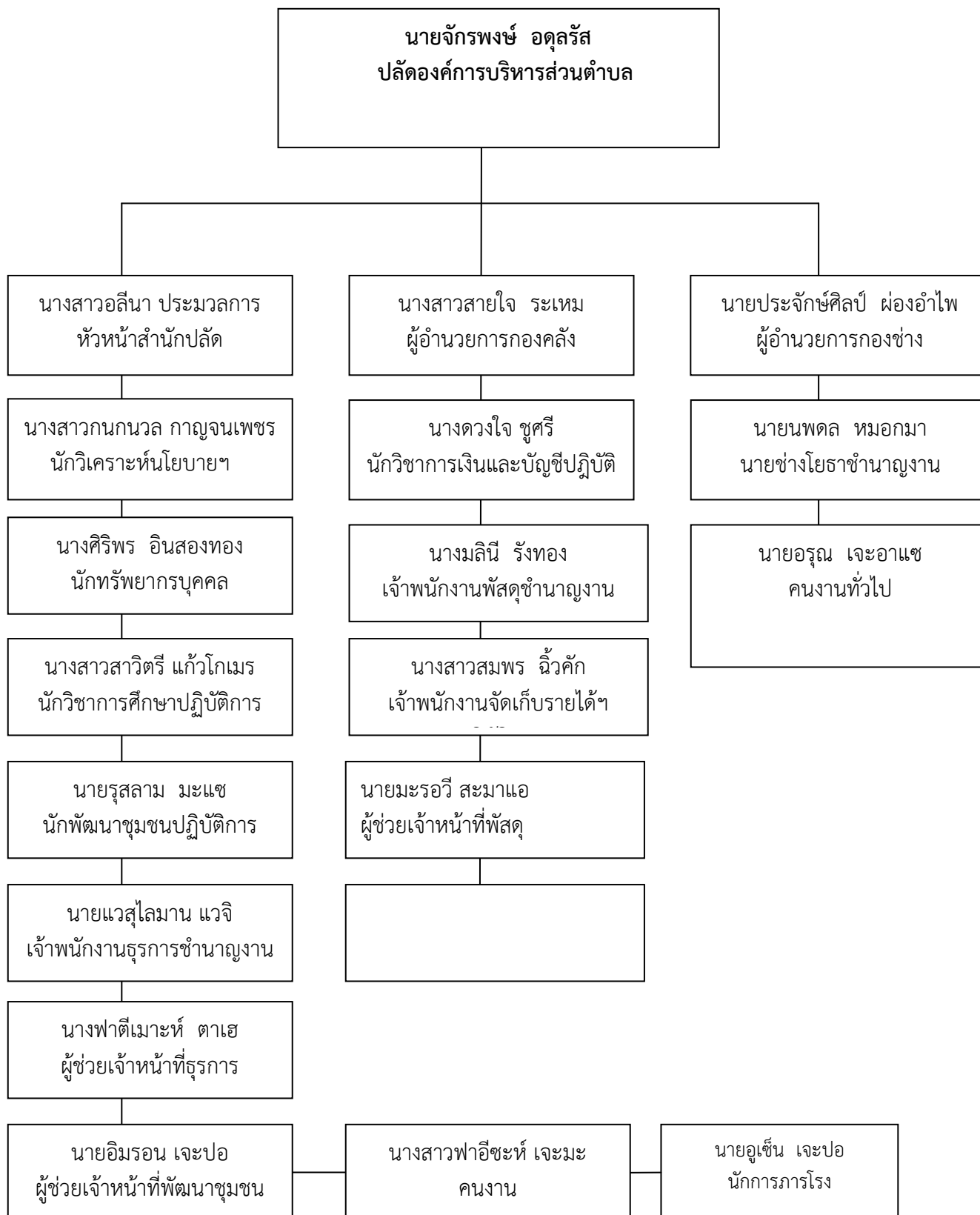
คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

พนักงานองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

ส่วนที่ ๒

ส่วนที่ ๒

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑. ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

วิสัยทัศน์ : “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ”

๑. ความมั่นคง

๑.๑ การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในประเทศและ ภายนอกประเทศในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

๑.๒ ประเทศมีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย มีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็งเป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่การบริหารประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

๑.๓ สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลังเพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความเข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

๑.๔ ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคงพอเพียงกับการดำรงชีวิตมีที่อยู่อาศัยและความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

๑.๕ ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงของอาหาร พลังงาน และน้ำ

๒. ความมั่งคั่ง

๒.๑ ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง ยกกระดับเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูง ความเหลื่อมล้ำของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

๒.๒ เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาทสำคัญในระดับภูมิภาคและระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

๒.๓ ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทางการเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทางสังคม และทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๓. ยั่งยืน

๓.๑ การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชน ให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกินความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

๓.๒ การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลกซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

๓.๓ มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วน เพื่อการพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

๓.๔ ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคมยึดถือและปฏิบัติตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๔. อนาคตประเทศไทย ปี ๒๕๗๙ : ร่วมมือกันขับเคลื่อนประเทศให้ก้าวไปสู่

๔.๑ เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืน

๔.๒ เศรษฐกิจและสังคมพัฒนาอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๔.๓ สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย

๔.๔ ระบบการบริหารภาครัฐมีขนาดเล็ก มีประสิทธิภาพ ทันสมัย รับผิดชอบ โปร่งใส ตรวจสอบได้และประชาชนมีส่วนร่วม

๔.๕ ระบบเศรษฐกิจมีความเป็นชาติดีการคำนึงฐานการขยายตัวของอุตสาหกรรมแห่งอนาคต การท่องเที่ยว ตลาดคุณภาพ การบริการคุณภาพ การค้าส่งค้าปลีก และเศรษฐกิจดิจิทัลที่เข้มข้น

๔.๖ คนไทยในอนาคตเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่สามารถเรียนรู้ได้ด้วยตัวเองเป็นพลเมืองที่ตื่นรู้ มีจิตสาธารณะและหาประโยชน์ต่อส่วนรวม เป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก

กรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙)

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้วด้วยการพัฒนา ตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิต สร้างรายได้ระดับสูง เป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้างความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคงเสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบ เศรษฐกิจ

กรอบแนวทางที่สำคัญของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปี

๓.๑ ด้านความมั่นคง

๓.๑.๑ เสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักและการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๓.๑.๒ ปฏิรูปกลไกการบริหารประเทศและพัฒนาความมั่นคงทางการเมือง จัดคอร์รัปชัน สร้างความเชื่อมั่นในกระบวนการยุติธรรม

๓.๑.๓ การรักษาความมั่นคงภายในและความสงบเรียบร้อยภายใน ตลอดจนการบริหารจัดการความมั่นคงชายแดนและชายฝั่งทะเล

๓.๑.๔ การพัฒนาระบบ กลไก มาตรการและความร่วมมือระหว่างประเทศทุกระดับและรักษาคุณภาพความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจ เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่

๓.๑.๕ การพัฒนาเสริมสร้างศักยภาพการผนึกกำลังป้องกันประเทศ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ สร้างความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและมิตรประเทศ

๓.๑.๖ การพัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติและระบบบริหารจัดการภัยพิบัติ รักษาความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม

๓.๑.๗ การปรับกระบวนการทำงานของกลไกที่เกี่ยวข้องจากแนวดิ่งสู่แนวนอนมากขึ้น

๓.๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๓.๒.๑ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ส่งเสริมการค้า การลงทุน พัฒนาสู่ชาติดการค้า

๓.๒.๒ การพัฒนาภาคการผลิตและบริการ เสริมสร้างฐานการผลิตเข้มแข็งยั่งยืน และส่งเสริมเกษตรกรรายย่อยสู่เกษตรยั่งยืนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๒.๓ การพัฒนาผู้ประกอบการและเศรษฐกิจชุมชน พัฒนาทักษะผู้ประกอบการยกระดับผลิตภาพแรงงาน และพัฒนา SMEs สู่อุตสาหกรรม

๓.๒.๔ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษและเมือง พัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและพัฒนาระบบเมืองศูนย์กลางความเจริญ

๓.๒.๕ การลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการขนส่ง ความมั่นคงและพลังงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการวิจัยและพัฒนา

๓.๒.๖ การเชื่อมโยงกับภูมิภาคและเศรษฐกิจโลก สร้างความเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา กับนานาชาติ ส่งเสริมให้ไทยเป็นฐานของการประกอบธุรกิจ ฯลฯ

๓.๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน

๓.๓.๑ พัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต

๓.๓.๒ การยกระดับการศึกษาและการเรียนรู้ให้มีคุณภาพเท่าเทียมและทั่วถึง

๓.๓.๓ ปกป้องระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมที่พึงประสงค์

๓.๓.๔ การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาวะที่ดี

๓.๓.๕ การสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย

๓.๔ ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาค และเท่าเทียมกันทางสังคม

๓.๔.๑ สร้างความมั่นคงและการลดความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและสังคม

๓.๔.๒ พัฒนาระบบบริการและระบบบริหารจัดการสุขภาพ

๓.๔.๓ มีสภาพแวดล้อมและนวัตกรรมที่เอื้อต่อการดำรงชีวิตในสังคมสูงวัย

๓.๔.๔ สร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม ทนทางวัฒนธรรมและความเข้มแข็งของชุมชน

๓.๔.๕ พัฒนาการสื่อสารมวลชนให้เป็นกลไกในการสนับสนุนการพัฒนา

๓.๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๑ จัดระบบอนุรักษ์ พินิจและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติ

๓.๕.๒ วางระบบบริหารจัดการน้ำให้มีประสิทธิภาพทั้ง ๒๕ ลุ่มน้ำ เน้นการปรับระบบการบริหารจัดการอุทกภัยอย่างบูรณาการ

๓.๕.๓ การพัฒนาและใช้พลังงานที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๔ การพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓.๕.๕ การร่วมลดปัญหาโลกร้อนและปรับตัวให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

๓.๕.๖ การใช้เครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และนโยบายการคลังเพื่อสิ่งแวดล้อม

๓.๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนา ระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

- ๓.๖.๑ การปรับปรุงโครงสร้างบทบาท ภารกิจของหน่วยงานภาครัฐ ให้มีขนาดที่เหมาะสม
- ๓.๖.๒ การวางระบบบริหารราชการแบบบูรณาการ
- ๓.๖.๓ การพัฒนาระบบบริหารจัดการกำลังคนและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ
- ๓.๖.๔ การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ
- ๓.๖.๕ การปรับปรุงกฎหมายและระเบียบต่าง ๆ
- ๓.๖.๖ ให้ทันสมัย เป็นธรรมและเป็นสากล
- ๓.๖.๗ พัฒนาระบบการให้บริการประชาชนของหน่วยงานภาครัฐ
- ๓.๖.๘ ปรับปรุงการบริหารจัดการรายได้และรายจ่ายของภาครัฐ

.....

๑.๒. แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

๑.๒.๑ ภาพรวมการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

การพัฒนาประเทศไทยในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๔) อยู่ในห้วงเวลาของการปฏิรูปประเทศเพื่อแก้ปัญหาพื้นฐานหลายด้านที่สั่งสมมานานท่ามกลางสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงรวดเร็วและเชื่อมโยงกันใกล้ชิดมากขึ้น การพัฒนาเทคโนโลยีจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและเป็นรูปแบบของวิวัฒนาการที่จะกระทบชีวิตความเป็นอยู่ในสังคมและการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจอย่างมาก ขณะที่ประเทศไทยมีข้อจำกัดต่อการพัฒนาที่รุนแรงขึ้นและเป็นประเด็นท้าทายอย่างมากที่จะต้องเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมให้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนา ในทุกด้านภายใต้สถานการณ์ที่ขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศมีข้อจำกัดหลายด้านแต่การแข่งขันในโลกรุนแรงขึ้นมาก อาทิ คุณภาพคนไทยยังต่ำ กำลังแรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่ององค์ความรู้ ทักษะ และทัศนคติสังคมขาดคุณภาพและมีความเหลื่อมล้ำสูง โครงสร้างประชากรเข้าสู่สังคมสูงวัยส่งผลให้ขาดแคลนแรงงาน โดยที่ประชากรวัยแรงงานลดลงตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และโครงสร้างประชากรจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์ภายในสิ้นแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมร่อยหรอเสื่อมโทรมอย่างรวดเร็วเป็นทั้งต้นทุนในเชิงเศรษฐกิจและผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตประชาชน ในขณะที่การบริหารจัดการภาครัฐยังด้อยประสิทธิภาพ ขาดความโปร่งใส และมีปัญหาคอรัปชันเป็นวงกว้าง ท่ามกลางปัญหาท้าทายที่หลากหลายดังกล่าวซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญสำหรับการพัฒนาประเทศในระยะยาว ก็เป็นที่ตระหนักร่วมกันในทุกภาคส่วนว่าประเทศจะพัฒนาต่อไปให้เป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืนได้ในระยะยาวนั้น ประเทศต้องเร่งเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ควบคู่กับการพัฒนาคนให้เป็นคนที่สมบูรณ์ในทุกด้านและในทุกช่วงวัย และพัฒนาโลจิสติกส์ให้เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ ให้เป็นปัจจัยสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาที่สำคัญ ขณะเดียวกันการพัฒนาต้องมุ่งเน้นการพัฒนาเชิงพื้นที่และเมืองมากขึ้นเพื่อกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทั่วถึงและเป็นการสร้างฐานเศรษฐกิจและรายได้จากพื้นที่เศรษฐกิจใหม่มากขึ้น ซึ่งจะช่วยลดความเหลื่อมล้ำภายในสังคมไทยลง และสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันจากการพัฒนาเมืองให้น้อยลง นอกจากนั้น ๕ ปีต่อจากนี้ไปนับว่าเป็นช่วงจังหวะเวลาสำคัญที่จะต้องผลักดันให้มีความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดเชื่อมโยงระหว่างประเทศ ควบคู่กับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน และเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไปสู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนมุ่งเน้นการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ และถึงเวลาที่ประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการสร้างสังคมผู้ประกอบการและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศกัมพูชา สปป.ลาว เมียนมา และเวียดนาม และในอาเซียนรวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับหุ้นส่วนการพัฒนานอกอาเซียน ความเชื่อมโยงที่สมบูรณ์และการลงทุนของไทยในภูมิภาคจะส่งผลให้ประเทศไทยสามารถใช้จุดเด่นในเรื่องที่ตั้งเชิงภูมิศาสตร์ให้เกิดผลเต็มที่ที่จะพัฒนาไปสู่การเป็นศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการค้าที่สำคัญแห่งหนึ่งของภูมิภาค ภายใต้เงื่อนไขข้อจำกัดของปัจจัยพื้นฐานสำหรับการพัฒนาประเทศไทยทั้งในทุกด้านดังกล่าว ในขณะที่แนวโน้มโลกที่มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่อย่างรวดเร็ว ประเทศต่างๆ กำลังเร่งพัฒนานวัตกรรมและนำมาใช้ในการเพิ่มมูลค่าผลผลิตและเพิ่มผลิตภาพการผลิตเพื่อเป็นอาวุธสำคัญในการต่อสู้ในสนามแข่งขันของโลก รวมทั้ง การใช้ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน จึงเป็นความท้าทายอย่างยิ่งสำหรับประเทศไทยที่จะต้องเร่งพัฒนา นวัตกรรมและนำมาใช้ขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกๆ ด้านต่อจากนี้ไป โดยต้องผลักดันขับเคลื่อนการปฏิรูปในเรื่องคุณภาพการศึกษาและการเรียนรู้ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งการสร้างโอกาสการพัฒนาและการใช้นวัตกรรมในระดับชุมชนและ

พัฒนาด้านสังคมเพื่อปรับโครงสร้าง ประเทศไทยไปสู่ไทยแลนด์ ๔.๐ ที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้และนวัตกรรมและการพัฒนา โดยรวมสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ทั้งนี้ การพัฒนาและแก้ไขปัญหาในประเด็นการพัฒนาต่างๆ ดังกล่าวจะสัมฤทธิ์ผลได้นั้นต้องปรับการบริหารจัดการให้มีธรรมาภิบาลในทุกระดับต้องปรับให้สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ เป็นธรรม มีธรรมาภิบาล และด้วยสภาพปัญหาที่เรื้อรังและเชื่อมโยงกันซับซ้อนรวมทั้งการเปลี่ยนแปลงปัจจัยภายนอกประเทศที่ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศไทยมากขึ้น การพัฒนาเพื่อเสริม จุดแข็งและแก้ปัญหา จุดอ่อนดังกล่าวให้ปรากฏผลสัมฤทธิ์ได้อย่างจริงจังนั้นนับว่าเป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างขนานใหญ่สำหรับประเทศไทย ดังนั้น ภาคส่วนต่างๆ ในสังคมมีความตระหนักร่วมกันว่าการขับเคลื่อนการพัฒนาให้ลุล่วงสัมฤทธิ์ผลได้จริงจึงภายใต้สภาพแวดล้อมที่ท้าทายในทุกด้านดังกล่าวนี้ ประเทศไทยจำเป็นต้องมีการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นแผนแม่บทที่กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศในระยะยาวและวางแนวทางการพัฒนาหลักๆ ที่ต้องดำเนินการเพื่อจะนำไปสู่เป้าหมายอนาคตของประเทศที่วางไว้ โดยที่แผนแม่บทการพัฒนาระยะยาวจะเป็นกรอบที่ช่วยกำกับให้การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศในมิติต่างๆ มีการบูรณาการกับ แผนพัฒนาและแผนเฉพาะด้านในระดับต่างๆ มีความเชื่อมโยงเป็นลำดับที่เหมาะสมและมีความสอดคล้องกันภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และการกำหนดเป้าหมายในระยะยาวที่ชัดเจนส่งผลให้ต้องมีความต่อเนื่องในการแก้ปัญหารากฐานและการพัฒนาพื้นฐานให้แข็งแกร่ง รวมทั้งต้องมีการติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเชื่อมโยงสอดคล้องกันในทุกระดับ

การพัฒนาในช่วง ๕ ปีภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงนับเป็น ๕ ปีแรกของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติ โดยที่ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นแผนแม่บทหลักของการพัฒนาประเทศไทยให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยได้กำหนดเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในระยะ ๒๐ ปีพร้อมทั้งประเด็นยุทธศาสตร์และแนวทางหลักที่จะขับเคลื่อนไปสู่เป้าหมายระยะยาวของประเทศที่ได้กำหนดไว้ โดยมีแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ เป็นเครื่องมือหรือกลไกที่ถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๗๙) สู่การปฏิบัติในลำดับแรกและนับว่าเป็นกลไกหรือเครื่องมือที่สำคัญที่สุดในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายในระยะยาวได้มากที่สุด โดยมีกลไกเสริมอื่นๆ ในการขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิผลตามเป้าหมาย ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดเป้าหมายที่จะต้องบรรลุใน ๕ ปีแรกอย่างชัดเจนทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม รวมทั้งปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ สำหรับการพัฒนา โดยที่การกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุในระยะ ๕ ปีได้พิจารณาและวิเคราะห์ถึงการต่อยอดให้เกิดผลสัมฤทธิ์จากการดำเนินการต่อไปอีกใน ๓ แผนจบจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๕ ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๗๕-๒๕๗๙ ซึ่งเป็นช่วงสุดท้ายของยุทธศาสตร์ชาติ การพัฒนาก็จะบรรลุเป้าหมายอนาคตประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติ เป้าหมายการพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ทั้งในระดับภาพรวมและรายสาขาของการพัฒนาจึงเป็นรายละเอียดและองค์ประกอบของเป้าหมายของยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ ปีในทุกด้าน โดยที่แผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไปก็จะกำหนดเป้าหมายและแนวทางการพัฒนามารับช่วงเมื่อผ่าน ๕ ปีแรกของช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ผ่านไป

๑.๒.๑ หลักการสำคัญของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ.๒๕๖๐-๒๕๖๔)

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งบรรลุเป้าหมายในระยะ ๕ ปีที่จะสามารถต่อยอดในระยะต่อไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาระยะยาวตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี โดยมีหลักการสำคัญของแผนฯ ดังนี้

๑) ยึด “หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ต่อเนื่องมาตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เพื่อให้เกิดบูรณาการการพัฒนาในทุกมิติอย่างสมเหตุสมผล มีความพอประมาณ และมีระบบภูมิคุ้มกันและการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี ซึ่งเป็นเงื่อนไขจำเป็นสำหรับการพัฒนาที่ยั่งยืนซึ่งมุ่งเน้นการพัฒนาคนมีความเป็นคนที่สมบูรณ์ สังคมไทยเป็นสังคมคุณภาพ มีที่ยืนและเปิดโอกาสให้กับทุกคนในสังคมได้ดำเนินชีวิตที่ดีมีความสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ในขณะที่ระบบเศรษฐกิจของประเทศก็เจริญเติบโตอย่างต่อเนื่อง มีคุณภาพ และมีเสถียรภาพ การกระจายความมั่งคั่งอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม เป็นการเติบโตที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม ความหลากหลายทางชีวภาพ ชุมชนวิถีชีวิต ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรม

๒) ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มุ่งสร้างคุณภาพชีวิตและสุขภาวะที่ดีสำหรับคนไทยพัฒนาคนให้มีความเป็นคนที่สมบูรณ์มีวินัย ใฝ่รู้ มีความรู้ มีทักษะ มีความคิดสร้างสรรค์ มีทัศนคติที่ดี รับผิดชอบต่อสังคม มีจริยธรรมและคุณธรรม พัฒนาคนทุกช่วงวัยและเตรียมความพร้อมเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างมีคุณภาพรวมถึงการสร้างคนให้ใช้ประโยชน์และอยู่กับสิ่งแวดล้อมอย่างเกื้อกูล อนุรักษ์ พื้นฟู ใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเหมาะสม

๓) ยึด “วิสัยทัศน์ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี” มาเป็นกรอบของวิสัยทัศน์ประเทศไทยในแผนพัฒนาฉบับที่ ๑๒ วิสัยทัศน์ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน” โดยที่วิสัยทัศน์ดังกล่าวต้องสนองตอบต่อผลประโยชน์แห่งชาติ อันได้แก่ การมีเอกราช อธิปไตย และบูรณภาพแห่งเขตอำนาจรัฐ การดำรงอยู่อย่างมั่นคง ยั่งยืนของสถาบันหลักของชาติ การดำรงอยู่อย่างมั่นคงของชาติและประชาชนจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ การอยู่ร่วมกันในชาติอย่างสันติสุขเป็นปึกแผ่นมีความมั่นคงทางสังคมท่ามกลาง พหุสังคมและการมีเกียรติและศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความเจริญเติบโตของชาติ ความเป็นธรรมและความอยู่ดีมีสุขของประชาชน ความยั่งยืนของฐานทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม ความมั่นคงทางพลังงาน อาหารและน้ำ ความสามารถในการรักษาผลประโยชน์ของชาติภายใต้การเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อมระหว่างประเทศและการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ประสานสอดคล้องกันด้านความมั่นคงในประชาคมอาเซียนและประชาคมโลกอย่างมีเกียรติและศักดิ์ศรี ประเทศไทยไม่เป็นภาระของโลกและสามารถเกื้อกูลประเทศที่มีศักยภาพทางเศรษฐกิจที่ดีกว่า

๔) ยึด “เป้าหมายอนาคตประเทศไทยปี ๒๕๗๙” ที่เป็นเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี มาเป็นกรอบในการกำหนดเป้าหมายที่จะบรรลุใน ๕ ปีแรกและเป้าหมายในระดับย่อยลงมา ควบคู่กับกรอบเป้าหมายที่ยั่งยืน (SDGs) ทั้งนี้เป้าหมายประเทศไทยในปี ๒๕๗๙ ซึ่งเป็นที่ยอมรับร่วมกันนั้นพิจารณาจาก มิติต่างๆ ทั้งประเด็นและลักษณะของการพัฒนา ลักษณะฐานการผลิตและบริการสำคัญของประเทศ ลักษณะของคนไทยและสังคมไทยที่พึงปรารถนา และกลุ่มเป้าหมายในสังคมไทย โดยกำหนดไว้ดังนี้ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนามั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิตมีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำประโยชน์ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติ ระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนาดีจิตล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพ และท่องเที่ยวคุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรมทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบันและพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ๆ เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะ”

๕) ยึด “หลักการนำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็นเป้าหมายระยะยาว” จากการที่แผนพัฒนาฯ เป็นกลไกเชื่อมต่อในลำดับแรกที่จะกำกับและ ส่งต่อแนวทางการพัฒนาและเป้าหมายในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปีให้เกิดการปฏิบัติในทุกระดับและในแต่ละด้านอย่างสอดคล้องกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงให้ความสำคัญกับการใช้กลไกประจักษ์รัฐที่เป็นการรวมพลังขับเคลื่อนจากทั้งภาครัฐ เอกชน และประชาชน โดยมีการกำหนดประเด็นบูรณาการของการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูง และการกำหนดในระดับแผนงาน/โครงการสำคัญที่จะตอบสนองต่อเป้าหมายการพัฒนาได้อย่างแท้จริง รวมทั้งการกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดที่มีความครอบคลุมหลากหลายมิติมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมา มาในการกำหนดเป้าหมายได้คำนึงถึงความสอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวของยุทธศาสตร์ชาติ และการเป็นกรอบกำกับเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับย่อยลงมาที่จะต้องถูกส่งต่อและกำกับให้สามารถดำเนินการให้เกิดขึ้นอย่างมีผลสัมฤทธิ์ภายใต้กรอบการจัดสรรงบประมาณ การติดตามและประเมินผลการใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินและ

การติดตามประเมินผลการปฏิบัติราชการรวมทั้งการพัฒนาระบบราชการที่สอดคล้องเป็นสาระเดียวกันหรือเสริมหนุนซึ่งกันและกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงกำหนดประเด็นบูรณาการเพื่อการพัฒนาเพื่อเป็นแนวทางสำคัญประกอบการจัดสรรงบประมาณแผ่นดิน รวบรวมและกำหนดแผนงาน/โครงการสำคัญในระดับปฏิบัติ และกำหนดจุดเน้นในการพัฒนาเชิงพื้นที่ในระดับสาขาการผลิตและบริการและจังหวัดที่เป็นจุดยุทธศาสตร์สำคัญ นอกจากนั้น แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ยังคงมุ่งเสริมสร้างกลไกการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบันมากขึ้นทั้งกลไกที่เป็นกฎหมายและกฎระเบียบต่างๆ และกลไกการทำงานในรูปแบบของคณะกรรมการหรือหน่วยงานที่รับผิดชอบการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ในทุกระดับให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ ลดความซ้ำซ้อน ทั้งในระดับประเทศและระดับพื้นที่ให้ดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และในขณะเดียวกันก็เพิ่มบทบาทของกลไกภาคองค์กรความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วน

๑.๒.๓ เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนา

การพัฒนาประเทศไทยภายใต้แนวทางการพัฒนาที่กำหนดด้วยแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔-พ.ศ. ๒๕๐๙) มาจนถึงปัจจุบันที่สิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ส่งผลให้ประเทศไทยมีระดับการพัฒนาที่สูงขึ้นตามลำดับทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม อาทิ เศรษฐกิจมีขนาดและฐานการผลิตและบริการที่ใหญ่ขึ้นรายได้ประชาชนสูงขึ้น ปัญหาความยากจนลดลง คุณภาพชีวิตประชาชนดีขึ้นจากบริการทางสังคมทุกด้านที่มีความครอบคลุมทั่วถึงมากขึ้น และโครงสร้างพื้นฐานมีการพัฒนาครอบคลุมอย่างมากขึ้น รวมทั้งผลของการดำเนินนโยบายการค้าการลงทุนเสรีและการขยายความร่วมมือกับมิตรประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งกับประเทศในอนุภูมิภาคและอาเซียนซึ่งมีความเข้มข้นขึ้นชัดเจน ตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ ได้สร้างโอกาสด้านการค้าและการลงทุนของไทยเพิ่มขึ้น และส่งผลให้ฐานการผลิตและบริการของประเทศไทยมีความเข้มแข็งและโดดเด่นในหลายสาขา เป็นต้น

ในช่วงเวลาเกือบ ๖ ทศวรรษที่ผ่านมา เศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๖.๐ ต่อปี ฐานเศรษฐกิจได้เปลี่ยนจากฐานเกษตรเข้มข้นมาเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมที่เข้มข้นตั้งแต่ช่วงปี ๒๕๓๐ เป็นต้นมา และเริ่มเข้าสู่ฐานบริการสมัยใหม่มากขึ้นตามลำดับในช่วง ๑๐ กว่าปีที่ผ่านมา ด้วยฐานเศรษฐกิจที่ขยายใหญ่ขึ้นและรายได้ต่อหัวที่เพิ่มขึ้นประเทศไทยได้เปลี่ยนสถานะจากประเทศด้อยพัฒนาเป็นประเทศที่ ถูกจัดอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีรายได้ระดับปานกลางตอนบนมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๑ โดยมีรายได้ต่อหัวเท่ากับ ๒๙,๓๐๗ บาทต่อปี และได้ขยับสูงขึ้นมาอยู่ในกลุ่มบนของกลุ่มประเทศระดับรายได้ปานกลางตั้งแต่ปี ๒๕๕๓ และล่าสุดในปี ๒๕๕๗ รายได้ประชาชาติต่อหัวเพิ่มขึ้นเป็น ๔๑,๒๑๑ ดอลลาร์ สหรัฐ ต่อปี ฐานการผลิตและบริการมีความหลากหลายมากขึ้น ฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมใหญ่ขึ้นมาก หลายสาขาการผลิตและบริการสามารถแข่งขันและมีส่วนแบ่งในตลาดโลกสูงขึ้นและสร้างรายได้เงินตราต่างประเทศในระดับสูง อาทิ กลุ่มยานยนต์ อิเล็กทรอนิกส์และเครื่องใช้ไฟฟ้า อุตสาหกรรมอาหาร สินค้าเกษตร การท่องเที่ยว และบริการด้านสุขภาพ เป็นต้น ในขณะเดียวกันการดำเนินนโยบายเศรษฐกิจแบบเสรีก็ส่งผลให้ประเทศไทยมีความเป็นสากลมากขึ้น ทั้งในเรื่องมาตรฐานสินค้าและบริการ กฎระเบียบต่างๆ โดยที่ความร่วมมือระหว่างประเทศไทยกับนานาชาติทั้งในรูปของทวิภาคีและพหุภาคี ซึ่งเป็นกลไกและช่องทางในการสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองของประเทศก็มีความก้าวหน้าไปมาก รวมทั้งกรอบความร่วมมือที่ช่วยให้ประเทศไทยสามารถยกระดับมาตรฐานต่าง ๆ ไปสู่ระดับสากลก็มีความคืบหน้ามากขึ้น ทั้งนี้มูลค่าการค้าและการลงทุนระหว่างประเทศได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี ๒๕๕๘ มูลค่าการค้าระหว่างประเทศทั้งในรูปของสินค้าและบริการรวมกันสูงถึง ๑๗.๒ ล้านล้านบาท หรือคิดเป็นร้อยละ ๑๒๖.๙ ของขนาดของเศรษฐกิจไทยซึ่งวัดโดยมูลค่าการผลิตรวมในประเทศ (Gross Domestic Products: GDP) สำหรับสังคมไทยและคนไทยก็มีความเป็นสากลมากขึ้น ประชาชนไทยมีทักษะภาษาต่างประเทศและองค์ความรู้ในเรื่องมาตรฐาน กฎระเบียบและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงในระดับโลกมากขึ้น รวมทั้งมีการผสมผสานวัฒนธรรมที่หลากหลายมาใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่ามากขึ้น

ฐานเศรษฐกิจที่ใหญ่ขึ้น และส่งผลให้การจ้างงานเพิ่มขึ้นเป็น ๓๘.๐ ล้านคนจากประชากรวัยแรงงาน ๓๘.๕ ล้านคน อัตราการว่างงานเฉลี่ยไม่ถึงร้อยละ ๐.๙ ปัญหาความยากจนจึงลดลงตามลำดับทั้งจำนวนประชากรใต้เส้นความยากจน และสัดส่วนของประชากรที่ยากจนต่อจำนวนประชากรทั้งหมด โดยที่สัดส่วนคนจนลดลงจากร้อยละ ๒๐.๐ ในปี ๒๕๕๐ เป็นร้อยละ ๑๐.๕ ในปี ๒๕๕๗ ขณะที่จำนวนประชากร

ใต้เส้นความยากจนลดลงจากจำนวน ๑๒.๗ ล้านคนในปี ๒๕๕๐ เป็น ๗.๑ ล้านคนในปี ๒๕๕๗ คุณภาพชีวิตคนไทยโดยเฉลี่ยดีขึ้นในทุกระดับ โอกาสการได้รับการศึกษา การเข้าถึงบริการสาธารณสุข บริการสาธารณะและโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ และการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรต่าง ๆ มีความครอบคลุมและมีคุณภาพดีขึ้นตามลำดับ เช่น ในปี ๒๕๕๘ ประชาชนไทยมีหลักประกันสุขภาพครอบคลุมกว่าร้อยละ ๙๙.๙ ขณะที่กลุ่มผู้ด้อยโอกาสมีหลักประกันทางรายได้มั่นคงขึ้นและมีความครอบคลุมมากขึ้นอายุคาดเฉลี่ยสูงขึ้นต่อเนื่องโดยอายุคาดเฉลี่ยเมื่อแรกเกิดเพศชาย ๗๑.๖ ปี และเพศหญิง ๗๘.๔ ปี จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรไทยในวัย ๑๕-๕๙ ปีเพิ่มขึ้นเป็น ๑๐.๑ ปี

อย่างไรก็ดี ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพในเกือบทุกด้าน อาทิ คุณภาพคนต่ำทั้งในด้านความรู้ ทักษะ และทัศนคติ มีปัญหาด้านคุณธรรม จริยธรรม ไม่เคารพสิทธิผู้อื่นและไม่ยึดผลประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ จึงซ้ำเติมปัญหาการขาดแคลนปริมาณกำลังแรงงานในภาวะที่โครงสร้างประชากรเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างรวดเร็ว นอกจากนี้ ประเทศไทยยังประสบปัญหาคุณภาพบริการสาธารณะคุณภาพการศึกษาและบริการด้านสาธารณสุข การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์รวมทั้งการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบโครงข่ายที่สมบูรณ์และล่าช้า โครงสร้างพื้นฐานยังคงมีปัญหาในหลายด้าน อาทิ รูปแบบการขนส่งยังไม่สามารถปรับเปลี่ยนให้มีประสิทธิภาพได้ตามเป้าหมายการบริหารจัดการยังขาดเอกภาพ รวมทั้งการให้บริการ ยังไม่ทั่วถึง ไม่มีคุณภาพ กระจัดตัวอยู่ในเมือง และมีราคาค่อนข้างสูง นอกจากนี้กฎหมายที่เกี่ยวข้องยังเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและโลจิสติกส์ในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มีการลงทุนในการวิจัยและพัฒนาน้อยไม่เพียงพอ การวิจัยที่ดำเนินการไปแล้วไม่ถูกนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและสังคมได้อย่างคุ้มค่า การพัฒนานวัตกรรมมีน้อย

ปัญหาดังกล่าวข้างต้นส่วนหนึ่งสะท้อนถึงปัญหาการบริหารจัดการภาครัฐที่ประสิทธิภาพต่ำขาดความโปร่งใส และขาดความรับผิดชอบ และการดำเนินงานเพื่อการพัฒนาที่ขาดความต่อเนื่อง ในขณะที่การบังคับใช้กฎหมายยังขาดประสิทธิภาพ และกฎระเบียบต่างๆ ล้าสมัยไม่ทันกับการเปลี่ยนแปลง ธรรมชาติ และการบริหารจัดการประเทศยังไม่บรรลุเป้าหมาย แม้ว่าบริการสาธารณะที่จัดให้กับประชาชนและภาคเอกชนจะพัฒนาให้เร็วขึ้น แต่เมื่อเทียบกับต่างประเทศ ประเทศไทยยังมีความล่าช้าและไม่ได้มาตรฐานสากล ประกอบกับภาครัฐมีโครงสร้างที่ใหญ่และซับซ้อนขึ้น มีค่าใช้จ่ายด้านบุคลากรสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง กระบวนการจัดสรรงบประมาณใช้เวลาค่อนข้างนาน ซึ่งไม่ทันกับสภาพปัญหาและความต้องการของประชาชน นอกจากนี้ การใช้จ่ายงบประมาณยังไม่เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลเท่าที่ควร ขาดความโปร่งใสและธรรมาภิบาล ในขณะที่คุณภาพของบุคลากรภาครัฐลดลง เนื่องจากการเข้าทำงานในภาครัฐไม่ใช่ทางเลือกแรกของคนที่มีความสามารถหรือการศึกษาที่อยู่ในเกณฑ์ดีเหมือนในอดีต ในขณะที่บุคลากรที่มีความสามารถลาออกจำนวนมาก เพราะมีทางเลือกอื่นๆ ที่ดีกว่า สาเหตุสำคัญคือ ภาครัฐขาดการพัฒนาเส้นทางอาชีพที่ชัดเจน และขาดการพัฒนากระบวนการฝึกอบรมบุคลากร ที่สอดคล้องกับบริบทของการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก รวมทั้งต้องเผชิญกับปัญหาคอร์รัปชัน ขยายวงกว้างทั้งในภาครัฐและเอกชน เป็นต้น

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนาดังกล่าวส่งผลให้ระบบเศรษฐกิจโดยรวมมีผลิตภาพการผลิตรวมต่ำและต้องอาศัยการเพิ่มปริมาณเป็นแรงขับเคลื่อนหลัก ขณะที่โครงสร้างเศรษฐกิจมีส่วนภาคการค้าระหว่างประเทศต่อขนาดของเศรษฐกิจสูงกว่าเศรษฐกิจภายในประเทศมาก จึงมีความอ่อนไหวและผันผวนตามปัจจัยภายนอกเป็นสำคัญ ฐานการผลิตเกษตรและบริการมีผลิตภาพการผลิตต่ำโดยที่การใช้ องค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการเพิ่มมูลค่ายังมีน้อย รายได้เกษตรกรยังอยู่ในระดับต่ำกว่าในสาขาการผลิตและบริการอื่นๆ มาก จึงเป็นความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้

ซึ่งมีสาเหตุสำคัญมาจากปัญหาในด้านคุณภาพดังกล่าวแล้ว นอกจากนั้น สังคมไทยยังมีความเหลื่อมล้ำสูงและขาดความเป็นธรรมในด้านอื่นๆ อีกมากมายที่ก่อให้เกิดความแตกแยกในสังคมไทย ความเหลื่อมล้ำทางรายได้ระหว่างคนจนกับคนรวย มีแนวโน้มดีขึ้นเล็กน้อยค่าสัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาคด้านรายได้ (Gini Coefficient) ลดลงจาก ๐.๔๘๔ ในปี ๒๕๕๔ เหลือ ๐.๔๖๕ ในปี ๒๕๕๖ ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ยังมีปัญหาการใช้อย่างสิ้นเปลืองร่อยหรอ และเสื่อมโทรมลงอย่างรวดเร็ว มีภาวะขยะล้นเมืองและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงในทุกด้าน ในด้านความมั่นคงภายในประเทศก็มีความซับซ้อน สะสมมานาน และขยายวงกว้างจากเดิมจนมีสัญญาณเตือนถึงความเสี่ยงที่กำลังเกิดขึ้นอย่างมีนัยยะสำคัญ อาทิ การล่งเล่เมิตสถาบันหลักของชาติ สร้างความขัดแย้งในชาติ และปัญหาความเห็นต่างทางความคิดของคนในชาติก่อให้เกิดความขัดแย้งที่มีรากฐานความแตกต่างทางความคิดและอุดมการณ์บนพื้นฐานทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และการเมือง และปัญหาสถานการณ์ในจังหวัดชายแดนภาคใต้

ในด้านเศรษฐกิจ เมื่อพิจารณาอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ เป็นต้นมา พบว่าเศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราสูงในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑ ถึง แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๖ (พ.ศ. ๒๕๐๔-พ.ศ. ๒๕๓๔) ก่อนที่จะเริ่มชะลอตัวในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๗ เมื่อการส่งออกและการลงทุนเริ่มชะลอตัว ก่อนที่จะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินครั้งเลวร้ายที่สุดในประวัติศาสตร์การพัฒนาประเทศไทยในปี ๒๕๔๐ และการวางแผนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศหลังจากที่ประเทศเผชิญกับภาวะวิกฤตทางการเงินอย่างรุนแรงในปี ๒๕๔๐ ต่อเนื่องถึงปี ๒๕๔๑ ได้น้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางปฏิบัติตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ ต่อเนื่องมาจนถึงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เพื่อให้ทุกภาคส่วนสร้างภูมิคุ้มกันและมีการบริหารจัดการความเสี่ยงที่เหมาะสม ประสบการณ์ในช่วงวิกฤตเศรษฐกิจและการเงินในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๑ ได้ส่งผลให้ภาครัฐและภาคเอกชนปรับตัวในการบริหารความเสี่ยงและสร้างภูมิคุ้มกันให้ดีขึ้นตามแนวคิดการบริหารจัดการที่ดีขึ้น ได้แก่ การดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใสรับผิดชอบ และตรวจสอบได้อย่างเป็นระบบดีขึ้น มีการกำกับดูแลวินัยทางการเงินการคลังที่กำหนดกรอบของความยั่งยืนทางการคลังเป็นแนวปฏิบัติที่ดีขึ้นและฐานะการคลังมีความมั่นคงมากขึ้น และฐานะเงินสำรองระหว่างประเทศอยู่ในระดับสูง มีการปรับปรุงในเรื่องกฎหมาย กฎระเบียบต่างๆ ให้มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบและสอดคล้องกับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น มีการสร้างความเป็นธรรมให้กับกลุ่มต่างๆ โดยสามารถคุ้มครองผู้บริโภคและประชาชนจากการถูกเอารัดเอาเปรียบได้ดีขึ้น และสร้างบรรยากาศของการแข่งขันในตลาดและดำเนินมาตรการสนับสนุนให้การดำเนินธุรกิจในประเทศไทยมีความสะดวกคล่องตัวมากขึ้น รวมทั้งการบริหารจัดการเศรษฐกิจมหภาคก็มีประสิทธิภาพมากขึ้น และตั้งแต่แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ เป็นต้นมาประเทศไทยก็ให้ความสำคัญในการขยายการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นระบบโครงข่ายในเชิงยุทธศาสตร์การพัฒนา มากขึ้น มีการตั้งเป้าหมายในการเพิ่มการลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนาและจัดสรรงบประมาณเพื่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมากขึ้นตามลำดับ รวมทั้งการที่ทุกภาคส่วนได้นำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นหลักในการพัฒนาในทุกระดับเป็นวงกว้างมากขึ้นก็ได้ส่งผลให้ประเทศสามารถผ่านพ้นวิกฤตต่างๆ หลังจากนั้นได้ดีขึ้น

อย่างไรก็ดี โดยเปรียบเทียบกับหลายประเทศนับว่าอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันของไทยปรับตัวดีขึ้นช้าและลดลงในบางช่วงเวลาที่เศรษฐกิจผันผวน ทั้งนี้ อันดับความสามารถในการแข่งขันซึ่งจัดโดย International Institute for Management Development (IMD) ของประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ ๓๐ จากจำนวนประเทศทั้งหมด ๕๙ ประเทศ ตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ เป็นต้นมา และล่าสุดในปี ๒๕๕๙ อันดับได้ปรับดีขึ้น

เล็กน้อยเป็นอันดับที่ ๒๘ จากจำนวนประเทศทั้งหมด ๖๑ ประเทศ ซึ่งชี้ว่าความสามารถในการแข่งขันโดยรวมของไทยในช่วง ๕ ปีของแผนพัฒนาฯ เมื่อเทียบกับต่างประเทศยังปรับตัวดีขึ้นได้น้อยมาก สำหรับความยากง่ายในการดำเนินธุรกิจ (Ease of Doing Business: EODB) ล่าสุดในปี ๒๕๕๙ ไทยอยู่ในอันดับที่ ๔๙ จากจำนวนประเทศทั้งหมด ๑๘๙ ประเทศจวบจนถึงปัจจุบันกล่าวได้ว่าข้อจำกัดต่อการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

ของไทยในช่วงที่ผ่านมาขึ้นเกิดจากปัจจัยหลักทั้งในเรื่องปัญหาคุณภาพคนต่ำ การลงทุนในการวิจัยและพัฒนาเพื่อพัฒนาด้าน วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมยังมีน้อย คุณภาพของโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ได้และระบบโลจิสติกส์ขาดความเป็นระบบ ที่สมบูรณ์จึงมีต้นทุนสูง และปัญหาในด้านบริหารจัดการของภาครัฐและกฎระเบียบต่างๆ ที่ล่าสมัยและขาดประสิทธิภาพในการ บังคับใช้ รวมทั้งปัญหาคอร์รัปชัน และเมื่อเผชิญกับปัญหาวิกฤตเศรษฐกิจโลกเป็นครั้งคราวและภัยพิบัติทางธรรมชาติ เช่น การเกิดอุทกภัยครั้งใหญ่ในปี ๒๕๕๔ เศรษฐกิจไทยก็มีความผันผวนได้ง่าย และโดยรวมเศรษฐกิจขยายตัวในอัตราที่ต่ำกว่า ศักยภาพมาต่อเนื่องหลายปี โดยในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๙ , ๑๐ และ ๑๑ เศรษฐกิจไทยขยายตัวในอัตราร้อยละ ๕.๘ ๓.๐ และ ๓.๔ ตามลำดับ และรวมช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๑๑ เศรษฐกิจขยายตัวเพียงเฉลี่ยร้อยละ ๓.๑๒ และมีความชัดเจน ว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ประเทศไทยอยู่ในสถานการณ์ที่กำลังสูญเสียความได้เปรียบอย่างชัดเจนมากขึ้นทั้งในด้าน ต้นทุนแรงงานและยังไม่สามารถแข่งขันกับประเทศที่มีความก้าวหน้าและความสามารถในการแข่งขันทางนวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ได้ ซึ่งจะเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการพัฒนาประเทศเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วได้

ในขณะที่โครงสร้างการผลิตก็เปลี่ยนผ่านจากภาคเกษตรไปสู่ภาคอุตสาหกรรมและบริการอย่างต่อเนื่อง ภาคอุตสาหกรรมมีการสังสรรค์ความรู้และเทคโนโลยีการผลิตเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง มีการเปลี่ยนผ่านจากการผลิต อุตสาหกรรมขั้นปฐมโดยการลงทุนต่างชาติในระยะแรก มาเป็นโครงสร้างที่มีการใช้เทคโนโลยีที่ซับซ้อนมากขึ้นโดยที่การลงทุน ของนักลงทุนไทยก็มีสัดส่วนสูงขึ้น ประเทศไทยกลายเป็นฐานการส่งออกสินค้าอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีขั้นสูงที่สำคัญ มากขึ้น เช่นเดียวกับการผลิตสาขาบริการขยายฐานกว้างขึ้นจากบริการดั้งเดิมในกลุ่มท่องเที่ยวโดยมีความเชี่ยวชาญ หลากหลายมากขึ้นตามลำดับ ทั้งในด้านการเงิน บริการสุขภาพ และอื่นๆ อย่างไรก็ดี การพัฒนาในภาคเกษตรมีความล่าช้า กว่าในสาขาเศรษฐกิจอื่นๆ ผลผลิตทางการผลิตต่ำเนื่องจากการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้สนับสนุนมีน้อย ในขณะที่คุณภาพดินแย่งลง มีการใช้ที่ดินไม่เหมาะสม และการบริหารจัดการน้ำยังไม่เป็นระบบ สาขาเกษตรต้องเผชิญกับความผันผวนของสภาพ ภูมิอากาศและราคาสินค้าโดยไม่มีระบบประกันความเสี่ยงที่เหมาะสม การให้ความช่วยเหลือโดยรัฐในลักษณะของการอุดหนุน โดยไม่ได้ยึดโยงเข้ากับการเพิ่มประสิทธิภาพจึงเป็นภาระงบประมาณในระดับสูงอย่างต่อเนื่อง

ในด้านสังคม ศักยภาพและระดับคุณภาพชีวิตของคนไทยหลายด้านยังต่ำกว่าเป้าหมายและไม่สอดคล้อง กับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมบนฐานความรู้ ปัญหาที่สำคัญ เช่น การศึกษาและการเรียนรู้ของคนไทยยังมีปัญหา เชิงคุณภาพ เด็กปฐมวัยยังมีพัฒนาการที่ล่าช้ากว่าวัย เพราะครอบครัวไม่มีความรู้และขาดเวลาในการเลี้ยงดูอย่างเหมาะสม และเด็กวัยเรียนยังมีปัญหาด้านสติปัญญา เพราะคุณภาพการศึกษาไทยอยู่ในระดับต่ำ ประกอบกับการขาดการฝึกทักษะ ที่แปลงความรู้สู่ทักษะที่เพียงพอ จึงส่งผลให้วัยแรงงานมีผลผลิตทางการผลิตต่ำ อีกปัญหาหนึ่งที่สำคัญและเป็นข้อจำกัดต่อการ พัฒนาทุนมนุษย์ของไทยคือการที่คนไทยส่วนใหญ่ยังมีพฤติกรรมและปัจจัยแวดล้อมที่เสี่ยงต่อการทำลายสุขภาพ จนทำให้ ประชากรที่เจ็บป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อเรื้อรังเพิ่มมากขึ้นและเสียชีวิตก่อนวัยอันควรจากโรคไม่ติดต่อเนื่องจากมีพฤติกรรม การบริโภคที่ไม่เหมาะสมและขาด

การออกกำลังกายอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ได้แก่ การมีการศึกษาและรายได้น้อยทำให้ขาดความรู้ความเข้าใจ และทางเลือกในการดำเนินชีวิต อาทิ ความเสี่ยงในการบริโภคอาหารไม่ปลอดภัย การเผชิญกับปัญหามลพิษในอากาศ และการ เสียชีวิตจากอุบัติเหตุทางถนน

ในขณะเดียวกัน ประเทศไทยก็มีความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรที่จะส่งผลต่อคุณภาพ ชีวิต ศักยภาพทางเศรษฐกิจ และสภาพทางสังคมในด้านต่างๆ โครงสร้างประชากรไทยได้เปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมสูงวัยมากขึ้น ตามลำดับและจะเข้าสู่สังคมสูงวัยอย่างสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ โดยที่สัดส่วนผู้สูงอายุจะเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ ๑๙.๘ ของจำนวนประชากรทั้งหมด ในขณะที่จำนวนประชากรวัยแรงงานได้เริ่มลดลงมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๘ เป็นต้นมา ส่งผลให้ เกิดการขาดแคลนแรงงานในภาวะที่ผลผลิตแรงงานไทยก็ยังต่ำ เนื่องจากปัญหาคุณภาพแรงงาน ความล่าช้าในการพัฒนา เทคโนโลยี และปัญหาการบริหารจัดการจึงเป็นข้อจำกัดในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและศักยภาพการ

เจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศ รวมทั้งการสร้างรายได้และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนด้วย และเมื่อประกอบกับคุณภาพคนที่ยังต่ำในทุกช่วงวัยที่จะส่งผลกระทบต่อเนื่องกันก็จะยิ่งเป็นอุปสรรคสำหรับการพัฒนาประเทศ ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ การพัฒนาความรู้และทักษะของแรงงานไม่ตรงกับตลาดงาน ขณะที่ผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพและมีแนวโน้มอยู่คนเดียวสูงขึ้น รวมทั้งการเคลื่อนไหลของวัฒนธรรมต่างชาติที่เข้ามาในประเทศไทยผ่านสังคมยุคดิจิทัลโดยที่คนไทยจำนวนไม่น้อยยังไม่สามารถคัดกรองและเลือกรับวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม ส่งผลต่อวิกฤตค่านิยม ทศนคติและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิต นอกจากนี้ การแก้ไขปัญหาความยากจนและความเหลื่อมล้ำยังต้องเร่งดำเนินการให้บรรลุเป้าหมาย ปัจจุบันความยากจนยังกระจุกตัวหนาแน่นในภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคเหนือ ในขณะที่ความแตกต่างของรายได้ระหว่างกลุ่มคนรวยที่สุดกับกลุ่มคนจนที่สุดแตกต่างกันถึง ๓๔.๙ เท่า ในปี ๒๕๕๖ สาเหตุพื้นฐานที่สำคัญมาจากคุณภาพบริการทางสังคมที่เป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาคนมีความแตกต่างกันระหว่างในพื้นที่และเมือง โครงสร้างเศรษฐกิจที่ไม่สมดุล การกระจายโอกาสของการพัฒนายังไม่ทั่วถึง และการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมยังมีความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร องค์ความรู้ แหล่งทุน และบริการทางสังคมที่มีคุณภาพสำหรับประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ห่างไกลก็มีแนวโน้มต่ำกว่า ซึ่งในอนาคตนั้นแนวโน้มที่จะมีความเสี่ยงมากขึ้น ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยีที่รวดเร็วในทุกด้าน ความเหลื่อมล้ำมีความแตกต่างในด้านการพัฒนาชุมชนซึ่งเป็นจุดเน้นสำคัญมาตลอดช่วง ๓ แผนพัฒนาที่ผ่านมาส่งผลให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้น มีการรวมกลุ่มเชื่อมโยงเป็นเครือข่าย เพื่อทำกิจกรรมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ปัญหาและสนองตอบความต้องการของชุมชนได้ดีขึ้น อาทิ ชุมชนจัดการภัยพิบัติ การจัดทำแผนชุมชนที่ครอบคลุม ทุกพื้นที่ และบูรณาการเป็นแผนตำบลเพื่อเชื่อมโยงกับแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แผนพัฒนาอำเภอ และแผนพัฒนาจังหวัด และการรวมกันเป็นกลุ่มธุรกิจชุมชนและอาชีพร้อยละ ๓๒.๕๑ และองค์กรการเงินร้อยละ ๒๖.๗๗ ขององค์กรทั้งหมด

ในด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม นับว่ายังเป็นปัญหาสำคัญของประเทศไทยทรัพยากรธรรมชาติถูกนำไปใช้ในการพัฒนาจำนวนมากและเกิดความเสื่อมโทรมลงมากอย่างต่อเนื่อง มีปัญหาความขัดแย้งในการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติมากขึ้นทั้งระหว่างรัฐและประชาชน และระหว่างประชาชนในกลุ่มต่างๆ กันเอง ประกอบกับการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศมีลักษณะรวมศูนย์ ขาดการเชื่อมโยงกับพื้นที่ ส่งผลกระทบต่อปัญหาต่างๆ ได้แก่ พื้นที่ป่าไม้ลดลง ทรัพยากรดินเสื่อมโทรมทำให้ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม ระบบนิเวศชายฝั่งถูกทำลาย และทรัพยากรน้ำยังมีส่วนที่ไม่สามารถจัดสรรได้ตามความต้องการ ปัญหาสิ่งแวดล้อมเพิ่มสูงขึ้นตามการขยายตัวของเศรษฐกิจและชุมชนเมือง โดยมีปัญหาสำคัญๆ เช่น ปัญหาขยะมูลฝอยยังไม่ได้มีการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ การเกิดขยะมูลฝอยเฉลี่ยต่อคนต่อวันเพิ่มสูงขึ้นเป็น ๑.๑๑ กิโลกรัม/คน/วัน ในปี ๒๕๕๗ ปริมาณขยะสะสมตกค้างเพิ่มสูงขึ้นถึง ๓๐.๘ ล้านตัน ในปี ๒๕๕๗ ขยะอิเล็กทรอนิกส์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี ขณะที่การจัดการของเสียอันตรายจากภาคอุตสาหกรรมสามารถจัดการได้ประมาณร้อยละ ๗๐ นอกจากนั้น ยังมีปัญหามลพิษทางอากาศยังเกินมาตรฐานหลายแห่ง ในปี ๒๕๕๗ พบสารมลพิษทางอากาศเกินค่ามาตรฐานในหลายพื้นที่ของประเทศและที่เป็นปัญหาสำคัญ ได้แก่ ฝุ่นละออง ก๊าซโอโซน และสารอินทรีย์ระเหยง่าย (VOCs) ขณะเดียวกันคุณภาพน้ำที่อยู่ในเกณฑ์ดีมีแนวโน้มลดลง สาเหตุสำคัญมาจากการชะหน้าดินที่มีปุ๋ยตกค้างจากการเกษตรและการปศุสัตว์ และระบบบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชนมีจำนวนไม่เพียงพอ สำหรับปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกยังมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องแม้ว่าอัตราการขยายตัวจะลดลงเป็นร้อยละ ๓.๓ ต่อปี เนื่องจากมาตรการการลดก๊าซเรือนกระจกต่างๆ และการกักเก็บก๊าซเรือนกระจกในภาคป่าไม้และการใช้ประโยชน์ที่ดินมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้น ส่งผลให้เพิ่มการดูดกลับและช่วยลดปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมของประเทศ นอกจากนี้ สภาพภูมิอากาศที่มีการเปลี่ยนแปลงผันผวนมากขึ้นประเทศไทยต้องประสบกับภัยพิบัติทางธรรมชาติโดยเฉพาะอุทกภัยและภัยแล้งที่มีความรุนแรงมากขึ้น ซึ่งส่งผลกระทบต่อภาคเศรษฐกิจภายในประเทศและห่วงโซ่การผลิตทั้งภายในประเทศและของโลกในระดับที่รุนแรงกว่าในอดีตมาก การแพร่กระจายของหมอกควันก็เป็นปัญหารุนแรงขึ้นกระทบสุขภาพอนามัยของประชาชน

และการดำเนินธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในบางช่วงเวลา ซึ่งมีสาเหตุจากการเฝ้าป่าเพื่อทำการเกษตรในพื้นที่ป่าไม้และการเฝ้าป่าเพื่อการเก็บเกี่ยวผลผลิตในพื้นที่เกษตรทั้งในประเทศและในประเทศเพื่อนบ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกัน และปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย

ภายใต้ประเด็นข้อจำกัดและความท้าทายดังกล่าว ทั้งโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคมไทยที่เป็นจุดอ่อนและการบริหารจัดการที่ขาดประสิทธิภาพและความโปร่งใสดังกล่าว จะส่งผลให้ประเทศไทยยังต้องเผชิญกับแรงกดดันและความเสี่ยงมากขึ้นภายใต้สถานการณ์ที่กระแสโลกาภิวัตน์เข้มข้นขึ้น เป็นโลกไร้พรมแดนอย่างแท้จริง โดยที่การเคลื่อนย้ายของผู้คน สินค้าและบริการ เงินทุน องค์ความรู้ เทคโนโลยี ข้อมูลและข่าวสารต่างๆ เป็นไปอย่างเสรี ส่งผลให้การแข่งขันในตลาดโลกรุนแรงขึ้นตามลำดับ โดยมีการรวมตัวด้านเศรษฐกิจของกลุ่มต่างๆ ในโลกมีความเข้มข้นขึ้น มีการเร่งพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีใหม่และนวัตกรรมเพิ่มขึ้นและส่งผลให้ผลิตภาพในหลายๆ ประเทศเพิ่มขึ้นเร็วกว่าของประเทศไทย ประเทศเศรษฐกิจใหม่หลายประเทศมีขีดความสามารถในการแข่งขันมากขึ้น เช่น จีน อินเดีย ละตินอเมริกา และเวียดนามซึ่งแรงงานมีราคาถูกและใช้มาตรการอื่นประกอบในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศได้เพิ่มขึ้น จึงสามารถแข่งขันในตลาดสินค้าอุตสาหกรรมระดับกลางๆ ได้มากขึ้น ในขณะที่สถานการณ์เศรษฐกิจและการเมืองโลกก็มีความผันผวนง่ายมากขึ้น วิกฤตเศรษฐกิจโลกและในภูมิภาคต่างๆ ของโลกเกิดบ่อยครั้งขึ้น นอกจากนั้น ในอีกด้านหนึ่งการเปลี่ยนแปลงภูมิทัศน์ของโลกและแรงขับเคลื่อนของเทคโนโลยีสมัยใหม่รวมทั้งความเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดของสังคมโลกได้ทำให้เกิดภัยคุกคามและความเสี่ยงด้านอื่นๆ ที่ซับซ้อนขึ้น อาทิ การก่อการร้าย โรคระบาด เครือข่ายยาเสพติดข้ามชาติ และการก่อการร้าย อาชญากรรมข้ามชาติมีหลากหลายรูปแบบและวิธีการที่ซับซ้อนมากขึ้น เพราะมีการเชื่อมโยงในภูมิภาคและพัฒนากลไกการสื่อสารด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย อาทิ ค่ายาเสพติดข้ามชาติ ปัญหาแรงงานต่างด้าว ค่านิยมข้ามชาติ ลักลอบเข้าเมือง ใช้แรงงานเด็กและค้าประเวณี และฟอกเงิน ขณะที่การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลกก็มีความผันผวนรุนแรงขึ้น ซึ่งล้วนแล้วเป็นความเสี่ยงในการดำรงชีวิตของประชาชน การบริหารจัดการทางธุรกิจ และการบริหารราชการแผ่นดินของภาครัฐ ในขณะเดียวกันความเสี่ยงและข้อจำกัดที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศผันผวนรุนแรงต่อการดำเนินธุรกิจและการดำเนินชีวิตของผู้คนก็เพิ่มขึ้น กฎเกณฑ์และกฎระเบียบของสังคมโลกจึงมีความเข้มงวดมากขึ้นทั้งในเรื่องการปลดปล่อยมลพิษ สิทธิมนุษยชน และกฎระเบียบทางการเงิน เป็นต้น

๑.๒.๔ จุดเน้นและประเด็นการพัฒนาสำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

ภายใต้เงื่อนไขและสภาพแวดล้อมของการพัฒนาดังกล่าว ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ประเทศไทยมีความจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนขนานใหญ่ โดยจะต้องปฏิรูปและปรับเปลี่ยนเพื่อแก้ปัญหารากฐานสำคัญที่เป็นจุดอ่อนและข้อจำกัดของประเทศที่สั่งสมมานาน ในขณะเดียวกันก็ดำเนินยุทธศาสตร์เชิงรุกเพื่อที่จะใช้ประโยชน์จากจุดแข็งและจุดเด่นของประเทศให้เกิดผลต่อการพัฒนาประเทศอย่างเต็มที่ จำเป็นต้องวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงและการสร้างระบบภูมิคุ้มกันที่เหมาะสม รวมทั้งวางรากฐานที่แข็งแกร่งสำหรับการพัฒนาในระยะยาว ทั้งนี้จุดเน้นและประเด็นหลักที่เป็นหัวใจของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นั้นให้ความสำคัญกับประเด็นที่มีลักษณะการบูรณาการสำคัญที่ต้องนำมาประกอบการพิจารณาการจัดสรรงบประมาณเพื่อให้การแปลงแผนไปสู่การปฏิบัติเกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างจริงจัง มีดังนี้

๑) การพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้เป็นปัจจัยขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกมิติเพื่อยกระดับศักยภาพของประเทศในทุกด้าน โดยที่ในช่วงต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการนำความคิดสร้างสรรค์และการพัฒนานวัตกรรมเพื่อนำมาทำสิ่งใหม่ให้เกิดมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องกระบวนการผลิตและรูปแบบผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ การเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และรูปแบบการดำเนินธุรกิจ รวมทั้งวิถีชีวิตของผู้คนในสังคม ทั้งที่เป็นการเปลี่ยนแปลงอย่างถอนรากถอนโคนและการพัฒนาต่อยอด นวัตกรรมจะช่วยประสิทธิภาพและส่งเสริมขีดความสามารถของมนุษย์ซึ่งจะส่งผลให้ผลิตภาพการผลิตสูงขึ้น ช่วยขยายฐานรายได้จากผลิตภัณฑ์และบริการใหม่ๆ และช่วยลดต้นทุน ทั้งนี้ท่ามกลางการแข่งขันในตลาดโลกที่สูงขึ้นและการแข่งขันจากประเทศที่มีค่าแรงต่ำกว่า แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จะมุ่งเน้นการสร้างนวัตกรรม ไม่ว่าจะเป็นนวัตกรรม

ที่เป็นผลิตภัณฑ์หรือด้านกระบวนการผลิต เพื่อใช้ประโยชน์ในการเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการโดยที่ให้ความสำคัญทั้งกับผลิตภัณฑ์ที่ใช้เทคโนโลยีแบบซับซ้อนและการใช้นวัตกรรมสำหรับการพัฒนาสินค้าและบริการแทบทุกชนิด และมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในวงกว้าง โดยที่บางส่วนจะเป็นการเพิ่มมูลค่าผลผลิตจากการการปรับเปลี่ยนตำแหน่งในสายการผลิตไปทำกิจกรรมอื่นๆ ที่ให้มูลค่าเพิ่มสูงกว่าโดยจะให้ความสำคัญกับการย้อนกลับไปเริ่มทำกิจกรรมอื่นในห่วงโซ่มูลค่าที่มีมูลค่าเพิ่มสูงมากขึ้น อาทิ ในขั้นตอนของการพัฒนาหรือออกแบบสินค้า การวิจัยและพัฒนา และการสร้างนวัตกรรมใหม่ๆ รวมไปถึงการก้าวไปข้างหน้าเพื่อทำกิจกรรมประเภทการพัฒนาการตลาด โลจิสติกส์ และการสร้างตราสินค้า ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมที่ให้มูลค่าเพิ่มสูงกว่าในขั้นตอนการผลิตและการประกอบสินค้าซึ่งเป็นขั้นตอนที่ให้มูลค่าเพิ่มที่ต่ำที่สุด

ทั้งนี้โดยมีแนวทางหลักในการผลักดันการพัฒนานวัตกรรมและการนำมาใช้ คือ การกำหนดวาระการวิจัยแห่งชาติ (National Research Agenda) และการใช้กลยุทธ์ด้านนวัตกรรมที่บูรณาการโดยส่งเสริมความร่วมมือและการเป็นหุ้นส่วนของทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชนในทุกสาขาการผลิตและบริการนักวิชาการ รวมทั้งชุมชนในการสร้างสภาพแวดล้อมและองค์ประกอบของระบบการวิจัยและการพัฒนานวัตกรรมให้เข้มแข็ง และต้องบูรณาการการวิจัยและพัฒนาเข้าด้วยกันกับการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม โดยต้องกำหนดวาระการวิจัยของประเทศที่สอดคล้องกับสาขาเป้าหมายหรือประเด็นการพัฒนาทางสังคมซึ่งเป็นที่ต้องการของตลาดและสังคม และภาคเอกชนจะต้องเป็นผู้มีส่วนร่วมที่เข้มแข็งในทุกขั้นตอนตั้งแต่กระบวนการวิจัย การพัฒนา การนำผลการวิจัยและการพัฒนาไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์และการพัฒนานวัตกรรม โดยการสนับสนุนด้านเงินทุนเพื่อการวิจัย องค์ความรู้และความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และแนวคิด และทรัพยากรอื่น ๆ ที่จำเป็น ในขณะเดียวกันก็คำนึงถึงการใช้นวัตกรรมในการตอบโจทย์การพัฒนาที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม การสนับสนุนชุมชนในการใช้ความคิดสร้างสรรค์ใหม่ๆ และการสร้างสังคมคุณภาพ

๒) การเตรียมความพร้อมของประเทศในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วง ๕ ปีนี้ต้องมุ่งเน้นในเรื่องสำคัญ ดังนี้

(๑) การพัฒนาและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานที่มีอยู่ให้ตอบสนองการเปลี่ยนแปลง เทคโนโลยีแบบก้าวกระโดด อาทิ พัฒนาบุคลากรวิจัยและห้องปฏิบัติการวิจัยในแขนงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพในการสร้างนวัตกรรมของประเทศในอนาคต เช่น สาขาวิทยาการการรับรู้ ชีววิทยาเชิงสังเคราะห์ เซลล์ต้นกำเนิด และการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ เป็นต้น

(๒) การสนับสนุนการวิจัยพัฒนาการดัดแปลงและต่อยอดการพัฒนาเทคโนโลยียุทธศาสตร์ที่มีความสำคัญเพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับสาขาการผลิตและบริการเดิมและต่อยอดไปสู่ความเป็นอัจฉริยะโดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูงและการผสมผสานเทคโนโลยี อาทิ กลุ่มอาหาร เกษตร และเทคโนโลยีชีวภาพกลุ่มสาธารณสุข สุขภาพ และเทคโนโลยีทางการแพทย์ กลุ่มเครื่องมืออุปกรณ์อัจฉริยะ หุ่นยนต์ และระบบเครื่องกลที่ใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ควบคุม กลุ่มดิจิทัล เทคโนโลยีอินเทอร์เน็ตที่เชื่อมต่อและบังคับอุปกรณ์ต่างๆ ปัญญาประดิษฐ์และเทคโนโลยีสมองกลฝังตัว และกลุ่มอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ วัฒนธรรม และบริการที่มีมูลค่าสูง เป็นต้น

(๓) การพัฒนาผู้ประกอบการให้เป็นผู้ประกอบการทางเทคโนโลยี (Technopreneur) รวมทั้งเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิตที่เป็นกลุ่มใหญ่ของประเทศ ได้แก่ เกษตรกรรายย่อย วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม กับสถาบันวิจัย เพื่อให้สามารถเข้าถึงและนำผลงานวิจัยพร้อมเข้ามาต่อยอดใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์ โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้ขายเป็น

(๔) การสนับสนุนสถาบันวิจัยทั้งภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนานวัตกรรมทางสังคมให้เป็นกลไกในการลดความเหลื่อมล้ำและยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส อาทิ เทคโนโลยีสำหรับผู้สูงอายุ อุปกรณ์ช่วยผู้พิการ

(๕) การปรับกลไกระบบวิจัยและพัฒนาของประเทศทั้งระบบทั้งกลไกการให้ทุนวิจัยการสร้างเครือข่ายวิจัย กระบวนการวิจัย การนำงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ รวมทั้งการประเมินผลโครงการวิจัยโดยต้องมุ่งเน้นการประสานพลังและศักยภาพของนักวิจัยในสาขาต่างๆ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของภาคเอกชนในการยกระดับศักยภาพทางเทคโนโลยีได้อย่างแท้จริงและมีประสิทธิภาพ

๓) การเตรียมพร้อมด้านกำลังคนและการเสริมสร้างศักยภาพของประชากรในทุกช่วงวัย โดยมุ่งเน้นการพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นทุนมนุษย์ที่มีศักยภาพสูง ภายใต้เงื่อนไขการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ได้แก่ การเปลี่ยนแปลงไปสู่โครงสร้างประชากรสังคมสูงวัยสมบูรณ์เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จำนวนประชากรวัยแรงงานลดลงต่อเนื่องมาตั้งแต่ปี ๒๕๕๘ และเกิดการขาดแคลนแรงงาน ผลผลิตภาพแรงงานต่ำ คุณภาพคนยังมีปัญหาในทุกช่วงวัยและส่งผลกระทบต่อเนื่องถึงกันตลอดช่วงชีวิต ตั้งแต่พัฒนาการไม่สมวัยในเด็กปฐมวัย ผลลัพธ์ทางการศึกษาของเด็กวัยเรียนค่อนข้างต่ำ แรงงานมีปัญหาทั้งในเรื่องความรู้ ทักษะ และทัศนคติที่ไม่ตรงกับตลาดงาน และผู้สูงอายุมีปัญหาสุขภาพโดยที่จำนวนไม่น้อยต้องพึ่งพิงผู้อื่นในการดำเนินชีวิต เป็นต้น ดังนั้น จุดเน้นการพัฒนาคนที่สำคัญในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีดังนี้

(๑) การพัฒนากลุ่มเด็กปฐมวัยให้มีสุขภาพกายและใจที่ดี มีทักษะทางสมอง ทักษะ การเรียนรู้ ทักษะชีวิตและทักษะทางสังคม เพื่อให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ

(๒) การหล่อหลอมให้คนไทยมีค่านิยมตามบรรทัดฐานที่ดีทางสังคม คนไทยในทุกช่วงวัยเป็นคนดี มีสุขภาวะที่ดี มีคุณธรรมจริยธรรม มีระเบียบวินัย มีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

(๓) การพัฒนาทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม เช่น เด็กวัยเรียนและวัยรุ่นพัฒนาทักษะการวิเคราะห์อย่างเป็นระบบ มีความคิดสร้างสรรค์ รวมทั้งการให้ความสำคัญกับการพัฒนาให้มีความพร้อมในการต่อยอดพัฒนาทักษะในทุกด้าน มีทักษะการทำงานและการใช้ชีวิตที่พร้อมเข้าสู่ตลาดงาน วัยแรงงานเน้นการสร้างความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สอดคล้องกับตลาดงานทั้งทักษะขั้นพื้นฐาน ทักษะเฉพาะในวิชาชีพ ทักษะการเป็นผู้ประกอบการรายใหม่ ทักษะการประกอบอาชีพอิสระ วัยสูงอายุเน้นพัฒนาทักษะที่เอื้อต่อการประกอบอาชีพที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์

(๔) การเตรียมความพร้อมของกำลังคนด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในกลุ่มวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่จะเปลี่ยนแปลงโลกในอนาคตอย่างสำคัญ

(๕) การยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้ โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบ รวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคี หรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย

(๖) การสร้างเสริมให้คนมีสุขภาพดี เน้นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสุขภาพและการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสภาพแวดล้อมที่ส่งผลต่อสุขภาพ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาความรู้ในการดูแลสุขภาพการพัฒนาแบบการออกกำลังกายและโภชนาการที่เหมาะสมกับแต่ละช่วงวัยการใช้มาตรการทางกฎหมายและภาษีในการควบคุมและส่งเสริมอาหารและผลิตภัณฑ์ที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพการสร้างกลไกในการจัดทำนโยบายสาธารณะที่ต้องคำนึงถึงผลกระทบต่อสุขภาพที่จะนำไปสู่การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการ มีสุขภาพดี

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไปยังต้องดำเนินการยกระดับคุณภาพบริการทางสังคมให้ทั่วถึงโดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษาและสาธารณสุข รวมทั้งการปิดช่องว่างการคุ้มครองทางสังคมอื่น ๆ ต่อเนื่องจากที่ได้ผลักดันในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ และมุ่งเน้นมากขึ้นในเรื่องการเพิ่มทักษะแรงงานและการใช้นโยบายแรงงานที่สนับสนุนการเพิ่มผลิตภาพแรงงานและเสริมสร้างรายได้สูงขึ้น ประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ มีดังนี้

(๑) การสร้างโอกาสให้กับกลุ่มเป้าหมายประชากรร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุดโดยจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่อยู่อาศัยในพื้นที่ห่างไกล การจัดสรรที่ดินทำกินอย่างมีเงื่อนไขเพื่อป้องกันการเปลี่ยนมือผู้ได้รับการจัดสรรที่ดินให้แก่กลุ่มคนจนในภาคเกษตรที่ไร้ที่ดินทำกิน การพัฒนาทักษะของกลุ่มเป้าหมายให้สามารถประกอบอาชีพและมีรายได้ การพัฒนาระบบการประกันภัยพิชผล การจัดตั้งธนาคารที่ดิน และการพัฒนาองค์กรการเงินฐานราก เป็นต้น

(๒) การสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและสังคมโดยเฉพาะอย่างยิ่งการสนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และให้ความช่วยเหลือที่เชื่อมโยงการเพิ่มผลิตภาพสำหรับประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ รายได้ต่ำสุด ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ อาทิ การสนับสนุนธุรกิจขนาดเล็ก ขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม การพัฒนาองค์กรการเงินฐานรากและการเข้าถึงเงินทุนเพื่อสร้างอาชีพและการสนับสนุนการเข้าถึง ปัจจัยการผลิตคุณภาพดีที่ราคาเป็นธรรม เป็นต้น และในขณะเดียวกันก็ต้องเพิ่มประสิทธิภาพการใช้งบประมาณเชิงพื้นที่และบูรณาการเพื่อการลดความเหลื่อมล้ำ

(๓) การกระจายการจัดบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึง ทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ทั้งในด้านการศึกษา สาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐาน และการจัดสวัสดิการ รวมทั้งการจัดสรรทรัพยากรให้มีการกระจายตัวอย่างเป็นธรรม สร้างปัจจัยแวดล้อมทางธุรกิจ รวมทั้งการปรับกฎหมาย กฎระเบียบ ให้เกิดการแข่งขันที่เป็นธรรม

(๔) การสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมในการสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา โดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชนการสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน เพื่อยกระดับทักษะของคนในชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาการไม่มีที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย รวมถึงการมีสิทธิในการบริหารจัดการทรัพยากรในพื้นที่

๕) การปรับโครงสร้างการผลิต โดยการพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งให้กับปัจจัยพื้นฐานและทุนทางเศรษฐกิจให้สนับสนุนการเพิ่มศักยภาพของฐานการผลิตและฐานรายได้เดิม และสร้างฐานการผลิตและรายได้ใหม่ให้กับระบบเศรษฐกิจ และยกระดับห่วงโซ่มูลค่าด้วยการใช้เทคโนโลยีวิจัยและพัฒนา เพื่อสร้างนวัตกรรมการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับความต้องการของตลาด รวมทั้งยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ สร้างสังคมผู้ประกอบการที่มีทักษะในการทำธุรกิจทันต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี พัฒนาพื้นที่ชายแดนที่มีศักยภาพ และพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ เพื่รองรับการขยายตัวทางเศรษฐกิจ และขับเคลื่อนเศรษฐกิจเข้าสู่การเป็นประเทศรายได้สูงในอนาคต

๖) การปรับระบบการผลิตการเกษตรให้สอดคล้องกับพันธกรณีในการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ทางวิชาการเกษตร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบมีส่วนร่วม ที่เชื่อมโยงกับฐานทรัพยากรชีวภาพ (Bio Base) ในการสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร มีความปลอดภัย ไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของประชาชนและสิ่งแวดล้อมของประเทศ เน้นการพัฒนาระบบเกษตรกรรมที่ยั่งยืนและการขยายโอกาสในการเข้าถึงพื้นที่ทำกินของเกษตรกร ส่งเสริมการรวมกลุ่มทางการเกษตรจากกิจการเจ้าของคนเดียวเป็นการประกอบการในลักษณะสหกรณ์ ห้างหุ้นส่วน และบริษัทเพื่อให้เกิดการประหยัดต่อขนาด ลดการทงานต่ำระดับ และสามารถใช้เทคโนโลยีการผลิตในระดับที่เหมาะสม รวมทั้งใช้กลไกตลาดในการป้องกันความเสี่ยง

๓) การเพิ่มศักยภาพฐานการผลิตและบริการเดิมและการต่อยอดไปสู่ฐานการผลิตและบริการให้โดยใช้เทคโนโลยีที่เข้มข้นและนวัตกรรม วางรากฐานการพัฒนาอุตสาหกรรมสำหรับอนาคต ทั้งในด้านการเตรียมคน และโครงสร้างพื้นฐาน สร้างระบบกลไกและเครือข่ายที่เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความร่วมมือของภาคธุรกิจในลักษณะคลัสเตอร์

๔) การส่งเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจกระแสใหม่ อาทิ เศรษฐกิจดิจิทัล เศรษฐกิจฐานชีวภาพ เศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และการพัฒนาวิสาหกิจตั้งใหม่ (start up) และวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมถึงการสร้างสังคมผู้ประกอบการ

๕) สร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของธุรกิจบริการและการท่องเที่ยวที่มีศักยภาพให้เติบโตและสนับสนุนภาคการผลิต เน้นการปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความสมดุลและยั่งยืนในการพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ และศักยภาพของพื้นที่ รวมทั้งการสร้างมูลค่าเพิ่มในอุตสาหกรรมก็ทำให้ครอบคลุมทุกมิติและครบวงจรทั้งการผลิตและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

๑๐) สร้างความเชื่อมโยงระหว่างภาคการผลิต เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ขยายฐานเศรษฐกิจให้กว้างขึ้น และต่อยอดห่วงโซ่การผลิตให้เข้มแข็งขึ้น โดยการเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิต และ นำผลการวิจัยและการพัฒนาที่เกี่ยวข้องมาใช้ประโยชน์ในการสร้างผลิตภัณฑ์เชิงพาณิชย์ที่หลากหลาย และสอดคล้องกับความต้องการของตลาด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการคมนาคมขนส่งโลจิสติกส์ และโทรคมนาคมในกรอบความร่วมมืออนุภูมิภาคภายใต้แผนงาน GMS, ACMECS, IMT-GT, JDS และ BIMSTEC และภูมิภาคอาเซียนเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ โดยพัฒนาความเชื่อมโยงตามแผนแม่บทว่าด้วยความเชื่อมโยงระหว่างกันในอาเซียนให้มีความต่อเนื่องและเป็นโครงข่ายที่สมบูรณ์พัฒนารูปแบบและบริการการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง และพัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและบริการโลจิสติกส์ และเชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน เขตเศรษฐกิจชายแดนตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของประเทศ

๑๑) การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและยกระดับคุณภาพสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและคุณภาพชีวิตของประชาชน เร่งแก้ไขปัญหาวิกฤตสิ่งแวดล้อมเพื่อลดมลพิษที่เกิดจากการผลิตและการบริโภค พัฒนาระบบบริหารจัดการที่โปร่งใสเป็นธรรม ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเป็นวงกว้างมากขึ้น ต้องเร่งเตรียมความพร้อมในลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกและเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศรวมทั้งบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติทางธรรมชาติ

๑๒) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข และการเตรียมการรับมือกับอาชญากรรมข้ามชาติ ซึ่งจะส่งผลกระทบอย่างมีนัยยะสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศในระยะ ๒๐ ปีข้างหน้า

๑๓) การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริตประทุพผิมขอบและการสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย ในระบบการบริหารจัดการภาครัฐต้องให้ความสำคัญกับการส่งเสริมและพัฒนา ธรรมาภิบาลในภาครัฐอย่างเป็นรูปธรรม ทั้งในด้านระบบการบริหารงานและบุคลากร ในส่วนการบริหารจัดการภาครัฐ ให้โปร่งใส มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ ตรวจสอบได้อย่างเป็นธรรม และประชาชนมีส่วนร่วมมีการกระจายอำนาจ และแบ่งภารกิจรับผิดชอบที่เหมาะสม ระหว่างส่วนกลาง ภูมิภาค และท้องถิ่น

๑๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศเพื่อขยายขีดความสามารถและพัฒนาคุณภาพการให้บริการ เพื่อรองรับการขยายตัวของเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจหลักและส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตของทุกกลุ่มในสังคม สนับสนุนให้เกิดความเชื่อมโยงในอนุภูมิภาคและในอาเซียนอย่างเป็นระบบโดยมีโครงข่ายเชื่อมโยงภายในประเทศที่สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ การพัฒนาระบบบริหารจัดการและการกำกับดูแลให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการดำเนินการ สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการพื้นฐาน และการคุ้มครองผู้บริโภค การพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจให้กับประเทศ และการพัฒนาผู้ประกอบการในสาขาโลจิสติกส์ และหน่วยงานที่มีศักยภาพไปทำธุรกิจในต่างประเทศ

๑๕) การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ โดยเร่งดำเนินการในประเด็นท้าทายได้แก่ การสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตและบริการเดิมและขยายฐานการผลิตและบริการใหม่สร้างรายได้สำหรับประชาชนในภาค การพัฒนาเมืองให้เติบโตอย่างมีคุณภาพ การพัฒนาและฟื้นฟูพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออกให้รองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรมแห่งอนาคตอย่างมีสมดุล และการบริหารจัดการพื้นที่เศรษฐกิจชายแดนให้เจริญเติบโตและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน รวมทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพกลไกการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคและเมืองให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม

๑๖) การสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศให้เข้มข้นและส่งผลต่อการพัฒนาอย่างเต็มที่ โดย ในระยะเวลา ๕ ปีต่อจากนี้ไปจะมุ่งเน้นการผลักดันให้ความเชื่อมโยงด้านกฎระเบียบและในเชิงสถาบันมีความคืบหน้าและชัดเจนในระดับปฏิบัติการและในแต่ละจุดพื้นที่เชื่อมโยงระหว่างประเทศ รวมทั้งการผลักดันการลดการใช้มาตรการที่ไม่ใช่มาตรการทางภาษีในการกีดกันการค้าการลงทุนระหว่างกัน ควบคู่ไปกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเชิงกายภาพที่ต้องเชื่อมโยงเครือข่ายภายในประเทศและต่อเชื่อมกับประเทศเพื่อนบ้าน และการเตรียมความพร้อมให้ประเทศไทยเป็นประตูไป สู่ภาคตะวันตกและตะวันออกของภูมิภาคเอเชีย ตลอดจนมุ่งเน้นการต่อยอดจากความเชื่อมโยงเชิงกายภาพสู่การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและชุมชนตามแนวระเบียงเศรษฐกิจต่างๆ เพื่อสนับสนุนการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและการกระจายความเจริญในการพัฒนาชุมชน จังหวัดและเมืองตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ รวมถึงพื้นที่เชื่อมโยงอื่นภายในประเทศ ในขณะเดียวกันประเทศไทยต้องดำเนินยุทธศาสตร์ในเชิงรุกในการส่งเสริมให้ผู้ประกอบการไทยไปลงทุนในต่างประเทศ ทั้งในส่วนที่จะทำให้เกิดการเชื่อมต่อห่วงโซ่มูลค่าในอาเซียนที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและเพื่อขยายโอกาสด้านการค้าและการลงทุนโดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มประเทศ CLMV และอาเซียน รวมทั้งการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากกรอบความร่วมมือของอาเซียนกับกลุ่มประเทศนอกกลุ่มอาเซียน รวมทั้งเพิ่มบทบาทของไทยในเวทีโลกด้วยการส่งเสริมบทบาทที่สร้างสรรค์ของไทยในกรอบความร่วมมือต่างๆ รวมทั้งการสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาภายใต้กรอบเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs)

๑๗) การส่งเสริมการลงทุนไทยในต่างประเทศ (Outward investment) โดยพัฒนาผู้ประกอบการ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมให้สามารถพัฒนาธุรกิจร่วมกับประเทศเพื่อนบ้าน พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม พัฒนาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจและการสนับสนุนการดำเนินงานของสภาธุรกิจภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ และสนับสนุนแหล่งเงินทุนและแหล่งข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับฐานการผลิตในต่างประเทศ

๑๘) การปรับปรุงภาคการเงินของไทยให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและให้สามารถ แข่งขันได้ ซึ่งภาครัฐต้องเร่งปรับปรุงกฎระเบียบในการกำกับดูแลภาคการเงินเพื่อสนับสนุนความสามารถในการแข่งขันและการให้บริการต่อผู้บริโภค และภาคธุรกิจเอกชนอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม รวมทั้งการกำกับดูแลที่สามารถป้องกันความเสี่ยงจากความเชื่อมโยงทางการเงินและกระแสการเคลื่อนย้ายของเงินทุนที่จะมีรูปแบบที่เปลี่ยนแปลงไปและมีปริมาณธุรกรรมที่มากขึ้น ในขณะเดียวกัน ก็สนับสนุนการนำเทคโนโลยีทางการเงินมาใช้อย่างเข้มข้นเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการเข้าถึง การพัฒนาเครื่องมือทางการเงินเพื่อการระดมทุนมาใช้สนับสนุนการลงทุนโครงการขนาดใหญ่ รวมทั้งต้องขยายการเข้าถึงบริการทางการเงิน เพื่อให้ภาคธุรกิจและประชาชนทุกกลุ่มสามารถเข้าถึงบริการทางการเงินได้อย่างทั่วถึงในต้นทุนที่เหมาะสม

๑๙) การปฏิรูปด้านการคลังและงบประมาณ ประกอบด้วย การขยายฐานภาษีการปรับระบบการจัดทำงบประมาณการจัดสรรงบประมาณการจัดทำงบประมาณบูรณาการทั้งเชิงประเด็นพัฒนาและเชิงพื้นที่ การติดตาม และประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ และกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม และลดความซ้ำซ้อนของสิทธิประโยชน์ด้านสวัสดิการสังคม เพื่อลดภาระการพึ่งพารายได้จากรัฐบาล

๒๐) การสร้างความยั่งยืนทางการคลังของระบบการคุ้มครองทางสังคม ได้แก่ ระบบการออมเพื่อการเกษียณอายุ ระบบประกันสุขภาพ

๑.๒.๕ เป้าหมายการพัฒนาในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ กำหนดเป้าหมายในด้านต่างๆ ในช่วงเวลา ๕ ปี โดยคำนึงถึงการดำเนินการต่อยอดต่อไปแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ ๑๔ และ ๑๕ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และในขณะเดียวกัน แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้จัดทำเป้าหมายและตัวชี้วัดในรายละเอียดมากกว่าในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ผ่านมาเพื่อให้กำกับและเชื่อมโยงกับการกำหนดเป้าหมายในแผนระดับรองและแผนปฏิบัติการต่าง ๆ ได้ชัดเจนขึ้น โดยการจัดสรรงบประมาณและแผนปฏิบัติการต่างๆ ต้องแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมโยงจากเป้าหมายที่เป็นผลสัมฤทธิ์ ผลลัพธ์หลักๆ กับผลผลิตในระดับแผนงานและโครงการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในแต่ละกลุ่มบูรณาการของการจัดสรรงบประมาณ รวมถึงความเชื่อมโยงถึงตัวชี้วัดผลการดำเนินงานของภาครัฐ ทั้งนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้ตั้งเป้าหมายในมิติหลักๆ ประกอบด้วย (๑) คนไทยที่มีคุณลักษณะเป็นคนไทยที่สมบูรณ์ มีวินัย มีทัศนคติและพฤติกรรมตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีความเป็นพลเมืองตื่นรู้ มีความสามารถในการปรับตัวได้อย่างรู้เท่าทันสถานการณ์ มีความรับผิดชอบและหาประโยชน์ต่อส่วนร่วมมีสุขภาพกายและใจที่ดี มีความเจริญงอกงามทางจิตวิญญาณ มีวิถีชีวิตที่พอเพียง มีความเป็นไทย (๒) การลดความเหลื่อมล้ำทางด้านรายได้และความยากจน การเข้าถึงบริการทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึง กลุ่มที่มีรายได้ต่ำสุดร้อยละ ๔๐ มีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างน้อยร้อยละ ๑๕ (๓) ระบบเศรษฐกิจมีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ โครงสร้างเศรษฐกิจปรับสู่เศรษฐกิจฐานบริการและดิจิทัล มีผู้ประกอบการรุ่นใหม่และเป็นสังคมผู้ประกอบการ และมีผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กที่เข้มแข็งสามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการ รวมทั้งมีระบบการผลิตและให้บริการจากฐานรายได้เดิมที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น และเศรษฐกิจไทยมีเสถียรภาพและมีอัตราการขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕ ต่อปีเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีรายได้สูงภายในปี ๒๕๗๔ (๔) ทุนทางธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมสามารถสนับสนุนการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีความมั่นคงอาหาร พลังงาน และน้ำ โดยเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ให้ได้ร้อยละ ๔๐ ของพื้นที่ประเทศเพื่อรักษาความสมดุลของระบบนิเวศ ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ในภาคพลังงานและขนส่งไม่น้อยกว่าร้อยละ ๗ ภายในปี ๒๕๖๓ เทียบกับการปล่อยในกรณีปกติ มีปริมาณหรือสัดส่วนของขยะมูลฝอยที่ได้รับการจัดการอย่างถูกหลักสุขาภิบาลเพิ่มขึ้น และรักษาคุณภาพน้ำและคุณภาพอากาศในพื้นที่วิกฤตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน (๕) มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตย สังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี และเพิ่มความเชื่อมั่นของนานาชาติต่อประเทศไทย ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความคิดในสังคมลดลง ปัญหาอาชญากรรมลดลง ประเทศไทยมีส่วนร่วมในการกำหนดบรรทัดฐานระหว่างประเทศ เป็นต้น และ (๖) มีระบบบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ ทันสมัย โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระจายอำนาจและมีส่วนร่วมจากประชาชน บทบาทภาครัฐในการให้บริการซึ่งภาคเอกชนดำเนินการแทนได้ดีกว่าลดลง เพิ่มการใช้ระบบดิจิทัลในการให้บริการ ปัญหาคอร์รัปชันลดลง และการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระขึ้น

เป้าหมายทั้ง ๖ กลุ่มหลักภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ สะท้อนถึงเป้าหมายการขับเคลื่อนการพัฒนาตามวาระการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) และเป้าหมายในระยะยาวภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติที่ต้องบรรลุภายในระยะเวลา ๒๐ ปี คือ “เศรษฐกิจและสังคมไทยมีการพัฒนาอย่างมั่นคงและยั่งยืนบนฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน สังคมไทยเป็นสังคมที่เป็นธรรมมีความเหลื่อมล้ำน้อย คนไทยเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ เป็นพลเมืองที่มีวินัย ตื่นรู้และเรียนรู้ได้ด้วยตนเองตลอดชีวิต มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ มีความเจริญเติบโตทางจิตวิญญาณ มีจิตสาธารณะและทำ

ประโยชน์ ต่อส่วนรวม มีความเป็นพลเมืองไทย พลเมืองอาเซียน และพลเมืองโลก ประเทศไทยมีบทบาทที่สำคัญในเวทีนานาชาติระบบเศรษฐกิจตั้งอยู่บนฐานของการใช้นวัตกรรมนาดิจิตัล สามารถแข่งขันในการผลิตได้และค้าขายเป็น มีความเป็นสังคมประกอบการ มีฐานการผลิตและบริการที่มีคุณภาพและรูปแบบที่โดดเด่นเป็นที่ต้องการในตลาดโลก เป็นฐานการผลิตและบริการที่สำคัญ เช่น การให้บริการคุณภาพทั้งด้านการเงิน ระบบโลจิสติกส์ บริการด้านสุขภาพและท่องเที่ยว คุณภาพ เป็นครัวโลกของอาหารคุณภาพและปลอดภัย เป็นฐานอุตสาหกรรมและบริการอัจฉริยะที่เป็นอุตสาหกรรมแห่งอนาคตที่ใช้นวัตกรรม ทุนมนุษย์ทักษะสูงและเทคโนโลยีอัจฉริยะ มาต่อยอดฐานการผลิตและบริการที่มีศักยภาพในปัจจุบัน และพัฒนาฐานการผลิตและบริการใหม่ ๆ เพื่อประเทศไทยไปสู่การมีระบบเศรษฐกิจ สังคม และประชาชนที่มีความเป็นอัจฉริยะได้ในระยะยาว”

๑.๒.๖ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาสำคัญ

สำหรับยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมฉบับที่ ๑๒ ถูกกำหนดจากยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และกำหนดเป็นแนวทางในรายละเอียดที่แสดงให้เห็นถึงความสอดคล้องและการตอบสนองต่อเป้าหมายที่ต้องบรรลุในระยะ ๕ ปี ที่จะเป็นการวางพื้นฐานที่สามารถสานต่อการพัฒนาในประเด็นสำคัญของประเทศในระยะต่อไปที่สนับสนุนเป้าหมายการพัฒนาให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยใช้หลักของปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงนำทาง ทั้งนี้ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาครอบคลุมรายละเอียดที่ตอบสนองต่อจุดเน้นประเด็นหลักของการพัฒนาในระยะ ๕ ปี และมุ่งต่อยอดผลสัมฤทธิ์ในแผนพัฒนาฯ ฉบับต่อ ๆ ไป โดยจะต้องต่อยอดให้เกิดความต่อเนื่องของการขับเคลื่อนการพัฒนาปัจจัยพื้นฐานและการแก้ปัญหาสำคัญที่เป็นรากเหง้าของปัญหาต่าง ๆ และประเด็นปฏิรูปประเทศให้ลุล่วง รวมทั้งประเด็นร่วมที่มีความเชื่อมโยงกับหลากหลายประเด็นการพัฒนาที่จะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนต่อเนื่องกันไปตลอด ๒๐ ปี

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ มีจำนวน ๑๐ ยุทธศาสตร์ซึ่งมีรายละเอียดมากกว่าในยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเป็นเพราะภายใต้สถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่องนั้นเป็นการยากในการที่จะกำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่ชัดเจนในแผนพัฒนาระยะยาวเช่นยุทธศาสตร์ชาติได้ ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาจำเป็นต้องมีการกำหนดและปรับปรุงให้สอดคล้องกับเงื่อนไขและปัจจัยแวดล้อมในช่วงเวลานั้น ๆ จึงจะสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ ด้วยเหตุดังกล่าวยุทธศาสตร์ชาติจึงเป็นการกำหนดกรอบที่เป็นประเด็นหลักของการพัฒนาประเทศที่ครอบคลุมมิติต่างๆ ซึ่งสะท้อนทั้งในเรื่องการพัฒนาฐานการผลิตและบริการ การพัฒนากลุ่มเป้าหมาย และการพัฒนาในเรื่องกลไกและกฎระเบียบ รวมทั้งการพัฒนาทุนมนุษย์ ภายใต้การกำหนดและการยึดหลักการสำคัญของการพัฒนา ดังนั้น ยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ จึงประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติทั้ง ๖ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๑) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ (๒) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม (๓) ยุทธศาสตร์การสร้าง ความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน (๔) ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน (๕) ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างความมั่นคงแห่งชาติเพื่อการพัฒนาประเทศสู่ความมั่งคั่งและยั่งยืน และ (๖) ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการในภาครัฐ การป้องกันการทุจริต ประพฤติมิชอบและธรรมาภิบาลในสังคมไทย และประกอบกับอีก ๔ ยุทธศาสตร์ที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นฐานเชิงยุทธศาสตร์และกลไกสนับสนุนให้การดำเนินยุทธศาสตร์ทั้ง ๖ ด้านให้สัมฤทธิ์ผล ประกอบด้วย (๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ (๘) ยุทธศาสตร์การพัฒนาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม (๙) ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจและ (๑๐) ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ นับว่าเป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญอีกก้าวหนึ่งสำหรับการเชื่อมต่อการแปลงแผนสู่การปฏิบัติ นั่นคือ แผนพัฒนาฯ ฉบับนี้ได้กำหนดแนวทางการพัฒนาในรายละเอียดที่จะเชื่อมต่อถึงกาปฏิบัติโดยได้กำหนดแผนงาน/โครงการกลุ่มสำคัญๆ ที่ต้องดำเนินการในระดับแผนงานและโครงการสำคัญ (Flagship Program) ในช่วง ๕ ปีแรก

ของการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติ เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการปฏิบัติโดยใช้กลไกแผนเฉพาะด้าน ยุทธศาสตร์
กระทรวง แผนการพัฒนาภาค แผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด และแผนปฏิบัติการประจำปีของหน่วยงานต่างๆ
ในการขับเคลื่อนตามแนวยุทธศาสตร์นั้นๆ ให้บรรลุผล โดยจะต้องมีการจัดสรรงบประมาณแบบบูรณาการประเด็นการพัฒนา
และเชิงพื้นที่และมีการกำหนดตัวชี้วัดในการติดตามและประเมินผลที่เป็นระบบที่สามารถสะท้อนถึงผลลัพธ์ และผลสัมฤทธิ์
ของการพัฒนาได้อย่างแท้จริง ซึ่งในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ระบบงบประมาณและการบริหารจัดการงบประมาณแผ่นดิน กฎระเบียบ
เรื่องวินัยการเงินการคลังภาครัฐ และระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามยุทธศาสตร์การพัฒนาจะต้อง
มีการเปลี่ยนแปลงอย่างมากเพื่อการรองรับความท้าทายในการพัฒนา ในขณะเดียวกันแนวทางการพัฒนาซึ่งเป็นรายละเอียด
ภายใต้ยุทธศาสตร์ทั้ง ๑๐ ยุทธศาสตร์นั้นได้กำหนดให้ครอบคลุมในหลากหลายประเด็นและแนวทางการพัฒนาเฉพาะด้าน
ซึ่งหน่วยงานรับผิดชอบได้กำหนดไว้แล้วภายใต้แผนเฉพาะด้านหรือกำลังดำเนินการ ทั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อการบูรณาการ
ประเด็นการพัฒนาและเพื่อสนับสนุนให้เกิดการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและเกิดการต่อยอดให้สามารถดำเนินการได้สัมฤทธิ์ผล
นอกจากนี้ แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ก็ได้กำหนดประเด็นและแนวทางที่สนับสนุนการขับเคลื่อนประเด็นการปฏิรูปประเทศ
ที่สภาพัฒนาฯ แห่งชาติและสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปได้เสนอ โดยมุ่งเน้นในเรื่องที่มีความชัดเจนและต้องเร่งดำเนินการให้แล้ว
เสร็จในช่วง ๕ ปีต่อจากนี้ไป ซึ่งนับว่าเป็นทั้งช่วงเวลาสำคัญของการปฏิรูปประเทศและวางรากฐานเพื่อการพัฒนาในระยะยาว
ให้มีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

.....

แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัด /ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๔)

๓.๓.๑ จุดยืน และตำแหน่งการพัฒนาของจังหวัด (Strategic positioning)

ประกอบด้วย ๕ จุดยืน ดังต่อไปนี้

๑) การพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คือ อุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา

๒) การพัฒนาให้เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพ และอาหารฮาลาล ที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

๓) การพัฒนาประชาชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดีบนพื้นฐานสังคมแห่งความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๔) การพัฒนาชุมชนให้ศักยภาพในการจัดการพื้นที่ ให้มีความสงบเรียบร้อย และปรับภูมิทัศน์สภาพแวดล้อม สร้างปัตตานีเป็นเมืองสะอาด

เป้าหมายการพัฒนา

“เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและผลิตภัณฑ์ฮาลาลคุณภาพประเทศ เป็นสังคมที่ทันสมัยที่สุด”

คำอธิบาย

การกำหนดจุดหมายปลายทาง (Ends) ในการพัฒนาจังหวัดปัตตานีแบบบูรณาการ ที่ให้ความสำคัญกับการนำความหลากหลายทางด้านวิถีชีวิต จารีตประเพณี ศิลปวัฒนธรรม ความเชื่อ วิถีคิดและมุมมองต่างๆ ที่สามารถเชื่อมโยงหลากหลายมิติที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมในเขตพื้นที่ จังหวัดปัตตานี ให้เห็นเป็นภาพรวม (Holistic) ของการพัฒนาที่มุ่งเน้นความสมดุลระหว่างความพอเพียงกับความสามารถในการพัฒนาให้ก้าวทันโลกยุคใหม่โดยวางสถานะ (Positioning) ของจังหวัดปัตตานีให้เป็นแหล่งผลิตผลการเกษตร และผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่มีคุณภาพบนพื้นฐานการดำรงชีวิตในสังคมอย่างมั่นคงของประชาชน

เมืองเกษตรอุตสาหกรรม หมายถึง ความสำเร็จของการพัฒนาจังหวัดเป็นศูนย์กลางการค้าอาหารสด อาหารแช่แข็ง อาหารแปรรูป ทั้งในรูปแบบการค้าในประเทศ การค้าต่างประเทศ และการค้าบนระบบดิจิทัล มีความเติบโตอย่างมั่นคงของอุตสาหกรรมเกษตร ๔ ด้าน คืออุตสาหกรรมพืชพลังงาน อุตสาหกรรมประมง อุตสาหกรรมปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมยางพารา เป็นเมืองแห่งโรงงานแปรรูปอาหารสุขภาพและอาหารฮาลาล ที่มีคุณภาพ มาตรฐานการส่งออก เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ที่เชื่อมโยงกับนานาชาติ มีความเข้มแข็งทางการเพาะปลูก เลี้ยงสัตว์ ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ทั้งในระดับครัวเรือน แปลงย่อย แปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชน และความพร้อมสมบูรณ์ของคุณภาพของแรงงาน ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการใหม่ในเกษตรอุตสาหกรรม มีความพร้อมในการสร้างสรรค์เศรษฐกิจจังหวัดให้มีศักยภาพที่แข่งขันได้

ผลิตภัณฑ์ฮาลาลที่มีคุณภาพของประเทศ หมายถึง เมืองที่มีความมุ่งมั่นในการนำปรัชญา วิถีปฏิบัติของศาสนาอิสลามในส่วนของฮาลาลมาใช้เป็นธงนำ (Flagship) ในการพัฒนาที่มุ่งไปสู่ความเจริญรุ่งเรือง ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและสิ่งแวดล้อมที่ ตั้งอยู่บนรากฐานของลักษณะภูมิสังคมแบบพหุวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยการนำหลักคิดในการผลิตและดำเนินวิสาหกิจที่สะอาดปราศจากสิ่งสกปรกปฏิภูลหรือสิ่งอื่นใด ซึ่งเป็นที่รังเกียจโดยบัญญัติของศาสนาอิสลาม รวมทั้งของศาสนาอื่นที่มีลักษณะคล้ายคลึงกัน อาทิ อาหารเจของคนเชื้อสายจีนในปัตตานี มาเป็นกรอบอ้างอิงในการพัฒนาที่

ให้ความสำคัญกับการผลิต เพื่อการบริโภค ในชุมชนท้องถิ่นของตนอย่างพอเพียง และการผลิตเชิงพาณิชย์ที่กำหนดให้สินค้าและบริการของฮาลาล เป็นผลผลิตหลัก (Major Product) ในการเจาะตลาดเก่าและสร้างตลาดใหม่ที่ เป็นกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ (Niche Market) โดยมีเป้าหมายเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ซึ่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ประกอบด้วย อาหารฮาลาล ผลิตภัณฑ์ฮาลาล แพชั่นมุสลิม เครื่องแต่งกาย เครื่องประดับสตรี และบริการฮาลาลเพื่อไปสู่การเป็นแหล่งผลิตภัณฑ์ฮาลาล ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากลเป็นผลิตภัณฑ์ตราสัญลักษณ์ของจังหวัดที่สร้างงาน สร้างรายได้แก่จังหวัด

เป็นสังคมพหุวัฒนธรรมที่สันติสุข หมายถึง ปัตตานีเป็นสังคมแห่งความหลากหลายของวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และวัฒนธรรมจีน ประชาชนในจังหวัดปัตตานีมีความเป็นอยู่ที่ดี มีความมั่นคงในที่ อยู่อาศัย สุขภาพดี มีอาชีพมั่นคงและรายได้ที่ เพียงพอต่อการดำรงชีวิต รวมทั้งสภาพครอบครัวที่อบอุ่นเยาวชนประชาชนมีคุณภาพมีความตื่นรู้พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ก้าวทันความเปลี่ยนแปลงอย่างเท่าทัน และคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ ที่ดีงามของปัตตานีเป็นเมืองแห่งการเรียนรู้ เมืองแห่งการศึกษา เมืองที่มีศักยภาพทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ประชาชนมีทักษะสากล (ภาษาอังกฤษ และเทคโนโลยีสารสนเทศ) และพร้อมสู่สังคมดิจิทัล ระบบบริการของรัฐทุกระดับมีคุณภาพ ธรรมาภิบาลโดดเด่นในการมีส่วนร่วมของประชาชน และการพัฒนาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน อย่างเข้าใจ เข้าถึงและพัฒนาให้เกิดความยั่งยืน ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินสามารถแสดงออกถึงวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของตนเองได้อย่างเสรี มีความเข้มแข็งของหมู่บ้านในการจัดการตนเองให้มีความปลอดภัย สงบเรียบร้อย และมีความมั่นคงในพื้นที่ ประชาชนอยู่อย่างเข้าใจซึ่งกันและกัน และภาคภูมิใจในพื้นที่ มีความเป็นพลเมืองปัตตานี พลเมืองประเทศที่เข้มแข็ง ภัยคุกคามต่อจังหวัดในทุกประเภทได้รับการจัดการให้ลดลงในทั่วทุกพื้นที่อย่างเป็นระบบ มีประสิทธิภาพ และยั่งยืน มีความเข้มแข็งของศาสนา ประชาชนมีหลักยึดและวิถีชีวิตบนฐานของหลักธรรมทางศาสนา และความหลากหลายประเพณี และวัฒนธรรมมุสลิม พุทธ และจีน และมีความมีประสิทธิภาพในการบูรณาการภารกิจความมั่นคงในทุกระดับด้วยคุณภาพของบุคลากรและระบบงานที่ทันสมัย ได้รับการยอมรับเชื่อมั่นไว้วางใจจากประชาชน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

๑) การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้า การบริการ และการท่องเที่ยว

๒) การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนที่น่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๓) การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตร อุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้าการบริการ และการท่องเที่ยว

เป้าหมาย

- ๑) ผลผลิตทางการเกษตรเพิ่มขึ้นทั้งปริมาณและคุณภาพมีศักยภาพทางการตลาด
- ๒) ผลิตภัณฑ์ฮาลาลมีคุณภาพ มีคุณค่า และมีมูลค่าเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
- ๓) เกษตรอุตสาหกรรม การค้า การบริการ และการท่องเที่ยวสร้างรายได้ สร้างงาน และสร้างโอกาส

แก่ชุมชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านการพัฒนาของประเด็นยุทธศาสตร์ สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ดังนี้

๑. ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยี นวัตกรรมและองค์ความรู้ในระบบการผลิตทางการเกษตรให้สอดคล้องกับภูมิสังคมและการแข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- ๑) การส่งเสริมการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อเพิ่มปริมาณ มูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพของจังหวัดประกอบด้วย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ พร้อมทั้งมุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร ให้สามารถแข่งขันได้ในกลุ่มเกษตรฮาลาล ไม้ผล และกลุ่มเกษตรพรีเมียมที่มีศักยภาพแข่งขันได้

- ๒) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการการเกษตรแบบครบวงจร ด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตร บนพื้นฐานของอัตลักษณ์ของจังหวัด โดยใช้ชุมชนเป็นฐานเกษตรกรเป็นศูนย์กลาง

- ๓) การจัดทำฐานข้อมูลกลางด้านการเกษตรของจังหวัดในรูปแบบ Bif Data ที่มีความทันสมัย เชื่อมโยง และสามารถเข้าใช้ประโยชน์ได้ง่ายผ่านเทคโนโลยีดิจิทัลออนไลน์ เพื่อใช้ในการวางแผนการผลิต การแปรรูป การสร้างผลิตภัณฑ์ และการตลาดการเกษตรของจังหวัด

- ๔) ส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมการเกษตรเพื่อเพิ่มมูลค่าผลผลิตทางการเกษตร โดยส่งเสริมยางพารา ผลิตภัณฑ์ยางขั้นต้น ขั้นกลาง อาทิ ยางแท่ง ยางเครป และยางคอมปาวด์ เพื่อยกระดับคุณภาพมาตรฐานที่สอดคล้องกับตลาด และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรปลายน้ำกับจังหวัดใกล้เคียง และประเทศเพื่อนบ้าน

- ๕) การสร้างคุณค่าทางการเกษตรที่ยั่งยืนให้สอดคล้องกับลักษณะภูมิศาสตร์และบริบทของสังคมจังหวัดปัตตานี เพื่อการหนุนเสริมศาสตร์พระราชาในพื้นที่ โดยการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนบริหารจัดการทรัพยากร (ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กิจกรรม) และสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดให้ยั่งยืนครอบคลุมตามแนวทางอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สธ) ส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชและการเพิ่มความหลากหลายทางการเกษตรในพื้นที่

๖) การเพิ่มคุณค่าและมูลค่าของผลผลิตทางเกษตรด้วยเทคโนโลยีนวัตกรรมและการจัดการองค์ความรู้เพื่อการพัฒนาไม้ผล (ทุเรียน ลองกอง) และไม้ผลเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นที่เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (ส้มโอ บุกโก) พร้อมผลักดันทุเรียนทรายขาวให้เป็นผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์เพื่อเพิ่มมูลค่าเพิ่มทางการเกษตร และการเสริมสร้างโอกาสในการพัฒนาสมุนไพรทรงคุณค่าของปัตตานี (ไพล์ ปลาไหลเผือก)

๒. ส่งเสริมการผลิตพืชและสัตว์เศรษฐกิจ และผลผลิตทางการเกษตรสมัยใหม่ป้อนสู่เกษตรอุตสาหกรรมที่แข่งขันได้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) เพิ่มผลิตภาพการผลิตเชิงปริมาณและมูลค่า และความหลากหลายของสินค้าเกษตรในกลุ่มยางพารา ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว โคเนื้อ แพะ แกะ สัตว์ปีก ประมง เพื่อพัฒนาเมืองต้นแบบเกษตรอุตสาหกรรมให้บรรลุเป้าหมาย เพื่อให้มีฐานเศรษฐกิจที่มั่นคง และกระจายความมั่งคั่งให้กับเกษตรกรในพื้นที่รวมทั้งการขยายผลไปยังพื้นที่ที่มีศักยภาพโดยรอบ

๒) ยกระดับอุตสาหกรรมการประมง การเพาะเลี้ยงกุ้งและสัตว์น้ำชายฝั่ง เพื่อการส่งออกและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างมูลค่าผลผลิตสัตว์น้ำประจําถิ่น (ปลาสดดอนนา) พร้อมทั้งพัฒนาผลผลิตสัตว์น้ำใหม่ที่มีศักยภาพในตลาดเพื่อยกระดับปัตตานีให้เป็นแหล่งกลางปูทะเลแบบครบวงจร โดยพัฒนาเพื่อยกระดับศูนย์วิจัยและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำให้เป็นศูนย์กระจายพันธุ์สัตว์น้ำที่มีคุณภาพ ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบมาตรฐานการจัดการฟาร์ม รวมทั้งกระบวนการผลิตเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ มีสุขอนามัยที่ได้มาตรฐานและเป็นไปตามกฎและกติกาสากล ตลอดจนพัฒนาระบบตลาด

๓) ส่งเสริมการเลี้ยงปศุสัตว์เพื่อเพิ่มความมั่นคงทางด้านอาหารเพิ่มอาชีพและเพิ่มรายได้ในจังหวัดปัตตานี โดยการวิจัยพัฒนาปรับปรุงพันธุ์ เพื่อเพิ่มปริมาณสัตว์ที่มีพันธุ์กรรมดี และกระจายสัตว์พันธุ์ดีไปยังเกษตรกร ให้เพียงพอต่อการบริโภคในพื้นที่ สนับสนุนโรงฆ่าแหล่งที่ได้มาตรฐาน ถูกสุขอนามัยและส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า (แบรนด์) จากผลผลิตทางการเกษตรโดยเฉพาะสินค้าที่ใช้วัตถุดิบทางการเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ของจังหวัดปัตตานีที่ใช้ในการประกอบอาหารหรือผลผลิตอาหารฮาลาลรวมทั้งส่งเสริมตลาดสินค้าที่เป็นอัตลักษณ์ โดยเฉพาะ ข้าวเกรียบปลา (กรือเปาะ) บูดายบุรี ลูกหยี พร้อมทั้งส่งเสริมการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ และการสร้างระบบตลาดเพื่อการเจาะกลุ่มลูกค้าเฉพาะทั้งในและต่างประเทศ

๕) พัฒนาพื้นที่อำเภอหนองจิกต่อเนื่องอำเภอเมืองปัตตานี ที่เป็นเขตอุตสาหกรรมแปรรูปปาล์มน้ำมัน ยางพารา มะพร้าว และอุตสาหกรรมแปรรูปประมง ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค และสาธารณูปการในพื้นที่เกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรม ส่งเสริมการทำประมง และการแปรรูปที่มิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมทั้งสนับสนุนผู้ประกอบการให้มาลงทุนในพื้นที่โดยให้สิทธิพิเศษ มาตรการทางการเงินและการคลัง

๓. พัฒนาและสร้างความเข้มแข็งแก่เกษตรกร และสถาบันเกษตรกร (ต้นทาง)

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สู่ Smart Farmer Young Smart Farmer และสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อย ปรับระบบการผลิตให้สามารถพึ่งพาตนเองได้สร้างการทำเกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสานโดยการปลูกพืชที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ และความต้องการของตลาด ร่วมกับการปลูกพืชเศรษฐกิจ

หลักของภาค (ยางพาราและปาล์มน้ำมัน) และการปศุสัตว์ การสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการผลิตและการตลาด เพื่อเพิ่มรายได้และลดความเสี่ยงจากความผันผวนด้านราคา รวมทั้งเสริมสร้างความรู้ในการวางแผนการผลิตและบริหารจัดการฟาร์ม อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) และยกระดับเกษตรกรรายย่อยไปสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรมืออาชีพ (Smart Entrepreneur)

๒) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (young Smart Farmer) รวมทั้งสนับสนุนกลุ่ม สถาบันเกษตรกรในพื้นที่ให้เป็นผู้จัดการธุรกิจการเกษตรอย่างครบวงจร (Smart Farming) โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัยในการจัดฐานข้อมูลเพื่อการวางแผนการผลิตและการตลาด ตลอดจนองค์ความรู้และเครือข่าย หน่วยงานวิจัยและพัฒนานวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้สามารถบริหารจัดการความเสี่ยงได้อย่างมีประสิทธิภาพและลดปัญหาข้อจำกัดในการเข้าถึงแหล่งทุน

๔.พัฒนาคุณภาพแรงงาน และระบบบริการแรงงานเพื่อรองรับการพัฒนาเศรษฐกิจของจังหวัด

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑)พัฒนาศักยภาพคนในช่วงชีวิตวัยแรงงาน โดยมุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะแรงงาน จังหวัดปัตตานีให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัดที่มุ่งเป็นศูนย์กลางอุตสาหกรรม การเกษตรและต่อเนื่องภาคการเกษตร อุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

๒)พัฒนาและสนับสนุนทักษะฝีมือแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดทั้งในพื้นที่และต่างประเทศ รองรับการพัฒนาเขตอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป เมืองการค้า และเมืองท่องเที่ยวชายแดน สนับสนุนผู้ประกอบการจ้างงาน สำหรับผู้ที่ได้รับการพัฒนาทักษะแรงงานในพื้นที่ และสนับสนุนแรงงานที่มีทักษะเป็นผู้ประกอบการรุ่นใหม่

๓)การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยเพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน

๔)การเพิ่มแรงงานคุณภาพลดวิกฤติปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิตภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรมและบริการ อีกทั้งกำลังแรงงานมีทักษะไม่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด พร้อมทั้งเสริมสร้างขีดความสามารถของจังหวัดให้เป็นแหล่งกลางที่สำคัญของการผลิตและการพัฒนาแรงงาน คุณภาพรองรับอุตสาหกรรมอาหารและอุตสาหกรรมบริการมาตรฐานฮาลาล เพื่อรองรับการเติบโตของการท่องเที่ยวในพื้นที่ประเทศ และการเชื่อมโยงกับนานาชาติ

๕)การพัฒนาศักยภาพแรงงานเพื่อรองรับเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต (เทคโนโลยีดิจิทัลและสังคมผู้สูงอายุ)

ให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะดิจิทัลแก่แรงงานของจังหวัดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากทักษะแรงงานแก่อุตสาหกรรมบริการและอุตสาหกรรมการผลิตของจังหวัด

๕. พัฒนาผู้ประกอบการรายเดิม และสร้างผู้ประกอบการรายใหม่และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม สู่เมืองเกษตรอุตสาหกรรมและการค้า การบริการ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) พัฒนาพื้นที่เป้าหมายสามเหลี่ยมชายแดนใต้ (อำเภอหนองจิก) ให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓) ยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลางและลดความเหลื่อมล้ำของคน

ปัตตานี

๔) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้าส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดโดยผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)

๖.สร้างบรรยากาศเมืองการค้า ชายแดนใต้ สร้างกลไกในการสื่อสารและประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์และความเชื่อมั่นแก่นักลงทุน คู่ค้าและนักท่องเที่ยว

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) พัฒนาและส่งเสริมการค้าชายแดนเชื่อมโยงหนองจิก ปัตตานีกับสุไหง และเบตง พร้อมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมการลงทุนที่เหมาะสมให้ผู้ประกอบการ จัดระบบสิ่งแวดลอมเพื่อสนับสนุนการลงทุน และเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการของศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จและสนับสนุนยกระดับการพัฒนากิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและสอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่

๒) การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารเพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นของบรรยากาศการค้าการลงทุน ทั้งในรูปแบบของการสื่อสารผ่านช่องทางสื่อของรัฐ การเชื่อมโยงการสื่อสารประชาสัมพันธ์กับเครือข่ายองค์กรภาคี รวมทั้งการสื่อสารการพัฒนาในรูปแบบสื่อดิจิทัล ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับการสื่อสารกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อหนุนเสริมบรรยากาศการค้าในพื้นที่ โดยเฉพาะในพื้นที่โครงการเมืองต้นแบบสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อำเภอหนองจิก

๗. พัฒนามาตรฐาน ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เอื้อต่อการพัฒนาระบบตลาด และเสริมสร้างตลาดดิจิทัล สร้างแบรนด์ผลิตภัณฑ์อาหารพรีเมียมปัตตานีรุกตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

มาตรการและแนวทางปฏิบัติ

๑) พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดย (๑) สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ (๒) สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน (๓) สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด (๔) สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล (๕) ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิต พัฒนาสินค้าและบริการ เพื่อสร้างมูลค่า และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ

๓) การพัฒนาบริการของรัฐ เบ็ดเสร็จครบวงจรหนุนเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และการพัฒนาบริการของจังหวัดปัตตานี รองรับเสริมสร้างศักยภาพของการแข่งขันและการเชื่อมโยงของจังหวัดในพื้นที่ ภาค ประเทศ อาเซียน และนานาชาติ (OSS)

๔) สร้างอุตสาหกรรมและการบริการแห่งอนาคต โดยเฉพาะบริการดิจิทัลข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ เพื่อรองรับการค้าการลงทุนและการบริการธุรกิจ

๘. พัฒนาศักยภาพสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ วัฒนธรรมของจังหวัดเพื่อรองรับและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวชายแดนใต้และภูมิภาคอาเซียนตอนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดปัตตานี โดยการส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดปัตตานีให้กลายเป็นจุดหมายใหม่ของนักท่องเที่ยวทุกระดับในการเดินทางมาท่องเที่ยวและลงทุนโดยมุ่งเพิ่มขีดความสามารถของจังหวัดในการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวมาจังหวัดปัตตานี โดยเฉพาะการท่องเที่ยวเชิงศาสนาและวัฒนธรรม พร้อมทั้งเพิ่มสัดส่วนนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพในกลุ่มท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรมท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพความงามและแพทย์แผนไทยและท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค ที่เชื่อมต่อกจากสามเหลี่ยมชายแดนใต้สู่ใจกลางโลกและเบตง พร้อมทั้งการเชื่อมโยงนักท่องเที่ยวทางใต้จากจังหวัดสงขลาและการพัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวที่สามารถเชื่อมโยงและดึงดูดนักท่องเที่ยวฝั่งอันดามันและอ่าวไทย

๒) พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยปรับปรุงภูมิทัศน์สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่เพียงพอและได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายและสอดคล้องกับสภาพของพื้นที่ อาทิ ท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม การท่องเที่ยวเชิงอาหาร การท่องเที่ยวเชิงเกษตร และการท่องเที่ยวชุมชน สนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริการ เช่น ที่พักและมัคคุเทศก์ เป็นต้น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยว และการสร้างเครือข่ายบริหารจัดการและเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกภาค

๓) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืนของชุมชนโดยการพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

๔) สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดยการฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลที่ได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบ และมีนโยบายการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๕) พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง โดยการสงวนรักษา อนุรักษ์ ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ มาตรฐานทางสถาปัตยกรรมและศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นบนฐานธรรมชาติ และฐานวัฒนธรรม อย่างยั่งยืน

๖) การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน โดยการเสริมสร้างและพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการ สร้างความเชื่อมโยงของห่วงโซ่มูลค่าระหว่างของภาคการเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ การค้าและการลงทุน

๗) พัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ได้แก่ การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ให้มีความพร้อมในการรองรับนักท่องเที่ยว โปรแกรมท่องเที่ยวที่หลากหลาย ตอบสนองความต้องการของนักท่องเที่ยวได้ทุกกลุ่ม และการยกระดับกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวเดิม และการสร้างกิจกรรมส่งเสริมท่องเที่ยวเชิงธุรกิจขนาดใหญ่ การพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมที่มีมาตรฐานเพื่อเชื่อมโยงเส้นทางท่องเที่ยวชายแดนเข้าสู่จังหวัดปัตตานี รวมถึงการพัฒนาศักยภาพและความเข้มแข็งบุคลากรด้านการท่องเที่ยวผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว และเครือข่ายชุมชนท่องเที่ยว

๘) ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดนโดยการ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก และบริการที่ได้มาตรฐาน พัฒนากิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว (Event) และเป็นอัตลักษณ์ของพื้นที่

๙) การสร้างสิ่งดึงดูดใจทางการท่องเที่ยวใหม่พร้อมทั้งการพัฒนากิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงกีฬาที่มีความพร้อมเชิงพื้นที่ อาทิ ไตรกีฬา วิ่งมาราธอน วิ่งเทรล ทั้งในรูปแบบกีฬาในประเทศและระดับนานาชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาคน เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้น ปัญหาสิ่งแวดล้อมลดลง
- ๒) ชุมชน/หมู่บ้านเข้มแข็ง ท้องถิ่นน่าอยู่ ประชาชนมีส่วนร่วม
- ๓) ประชาชนมีคุณภาพ สุขภาพดี มีความมั่นคงในชีวิตเพิ่มขึ้น

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านสังคม และทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อม สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่มูลค่า (Value Chain) ดังนี้

๑.ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมป่าต้นน้ำ นิเวศทางทะเล และพัฒนาแหล่งทรัพยากรรองรับ การเกษตร การท่องเที่ยว อุตสาหกรรมฮาลาล และอาหารฮาลาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การสร้างการเติบโตของจังหวัดปัตตานีบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่สำคัญในการเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรม การบริหารจัดการการเติบโตในทุกมิติของจังหวัดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานชีวภาพ โดย (๑) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนฐานเศรษฐกิจสีเขียว โดยการอนุรักษ์และฟื้นฟู ความหลากหลายทางชีวภาพ การอนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำปัตตานี แม่น้ำสายบุรี พร้อมทั้งการรักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมในชุมชน และการส่งเสริมการบริโภค และการผลิตที่ยั่งยืน เป็นเกษตรปลอดภัย ปลอดภัยเคมีให้เพิ่มมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และบริบทของจังหวัดปัตตานี) (๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล โดย การเพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล การปรับปรุงฟื้นฟูสร้างใหม่ทรัพยากรชายฝั่งทางทะเลของปัตตานี โดยเฉพาะอำเภอสายบุรี อำเภอหนองจิก อำเภอปะนาเระ การฟื้นฟูชายหาดตามแนวอ่าวปัตตานีโดยเฉพาะอำเภอยะหริ่ง พร้อมทั้งพัฒนา และเพิ่มสัดส่วน กิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การกำจัดขยะในแม่น้ำ ลำคลองการเก็บขยะทางทะเล การสร้างแหล่งที่อยู่ของปลา เป็นต้น

๒) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศโดยการปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่ส่งผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการแก้ปัญหาน้ำเค็มรุกพื้นที่ การเกษตรปากคลองตุงและในพื้นที่เสี่ยงในชายฝั่งตลอดชายฝั่งทะเลของจังหวัดปัตตานี (ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนเศรษฐกิจ ฯ ฉบับที่ ๑๒ และบริบทของจังหวัดปัตตานี)

๓) พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศในอำเภอหนองจิกโดยมุ่งเน้นการจัดทำแผนผังภูมิเวศน์ พื้นที่อุตสาหกรรม การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การส่งเสริมการตลาดใช้สารเคมีในภาคการเกษตร ทั้งระบบของจังหวัดปัตตานี การสงวนรักษาอนุรักษ์ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติอัตลักษณ์ และวิถีชีวิตพื้นถิ่นชาวประมงพื้นบ้านให้อยู่บนฐานวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

๔) การพัฒนาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการเกษตรโดยการสร้างใหม่ฐานทรัพยากรแหล่งน้ำ ฝ่ายชลอ น้ำ สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม และสร้างระบบกระจายน้ำใหม่เพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง โดยเฉพาะเกษตรเป้าหมายทางเศรษฐกิจ เกษตรแปลงใหญ่

๕) ฟื้นฟูชายหาดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยว ชายฝั่งทะเลได้รับการป้องกันและแก้ไขทั้งระบบและมีนโยบายการจัดการชายฝั่งแบบบูรณาการอย่างเป็นองค์รวม

๒.สร้างมาตรการรองรับปัญหาและภัยพิบัติทางธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพอากาศโลกร้อน ลดภัยคุกคามทางธรรมชาติอย่างยั่งยืน

๑)การพัฒนากระบวนเตรียมความพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการภัยคุกคามให้มีประสิทธิภาพ และการพัฒนาเทคโนโลยีพร้อมสำหรับการติดตาม เป้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน แก้ไขปัญหาภัยพิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๒) การปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการกักเซาะชายฝั่ง การรื้อถอนของน้ำเค็ม การเพิ่มขีดความสามารถในการปรับตัวต่อการ

เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ และลดความสูญเสียในชีวิตและทรัพย์สินที่เกิดจากสาธารณภัย

๓) การบริหารจัดการเพื่อลดความเสี่ยงด้านภัยพิบัติ โดยเฉพาะน้ำท่วมในพื้นที่ท่วมซ้ำซากและพื้นที่เศรษฐกิจสำคัญของจังหวัด เช่น ตำบลปะกาฮะรัง ตำบลสุเมธิต ตำบลตะบิ้ง เป็นต้น พร้อมทั้งพัฒนาระบบข้อมูลขนาดใหญ่ เพื่อการบริหารจัดการภัยคุกคามทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและปัญหาภัยพิบัติทางธรรมชาติด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลที่ทันสมัยและเชื่อมโยงแบบการพัฒนาการเกษตรและมิติด้านอื่น ๆ ของจังหวัด

๔) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการและกลไกปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕) การพัฒนาปรับปรุงประสิทธิภาพระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำ การปรับปรุงแหล่งน้ำตามธรรมชาติให้มีความสะอาดสำหรับใช้ในภาคการเกษตร การอุปโภค บริโภค โดยเฉพาะการสร้างความมั่นคงในการได้รับน้ำเอ การอุปโภคบริโภคที่เพียงพอและปลอดภัยในชุมชน

๖) การแก้ไขปัญหาภัยพิบัติในพื้นที่เสี่ยงภัย และพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก เพื่อให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถบริหารจัดการปัญหาภัยพิบัติด้วยตนเอง

๓.เสริมสร้างความเข้มแข็งทางคุณธรรม ศาสนา ประเพณี ศิลปวัฒนธรรม รักษาอัตลักษณ์ที่ดงามบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่ยั่งยืน

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดย (๑)การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมผ่านการเลี้ยงดูในครอบครัว (๒) การบูรณาการเรื่องความซื่อสัตย์ วินัย คุณธรรม จริยธรรม ในการจัดการการเรียนการสอนในสถานศึกษา (๓) การสร้างความเข้มแข็งในสถาบันทางศาสนา (๔) การปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมโดยใช้ชุมชนเป็นฐาน (๕) การสร้างค่านิยมและวัฒนธรรมที่พึงประสงค์จากภาคธุรกิจ (๖) การใช้สื่อและสื่อสารมวลชนในการปลูกฝังค่านิยมและวัฒนธรรมของคนในสังคม และ (๗) การส่งเสริมให้คนไทยมีจิตสาธารณะและมีความรับผิดชอบต่อส่วนรวม โดยมุ่งสร้างและพัฒนาจังหวัดปัตตานี ให้เป็นจังหวัดจิตอาสา เราทำดีด้วยหัวใจ ที่มีในทุกหมู่บ้านทั่วทั้งจังหวัดและดำเนินกิจกรรมอย่างต่อเนื่องจนกลายเป็นวิถีจิตอาสาประจำถิ่นที่เข้มแข็ง

๒) สร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรม โดยสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มจากประเพณี ศิลปวัฒนธรรมเชื่อมโยงการท่องเที่ยวและการพัฒนาต่อยอดนวัตกรรมในชุมชนของจังหวัดปัตตานีให้สามารถรักษาอัตลักษณ์ที่ดงามบนความเป็นพหุวัฒนธรรมที่สามารถสร้างรายได้ให้กับชุมชนและเชื่อมโยงการท่องเที่ยวของชุมชน (บริบทความต้องการของพื้นที่)

๔)ส่งเสริมการอนุรักษ์และสร้างคุณค่าของอัตลักษณ์ประเพณีประจำถิ่นทั้งด้านการแต่งกาย (ชุดبانง ชุดกูรง ชุดตะโละบลางอ) อาหารถิ่น (ข้าวย่ำ นาซิดาแหม ไก่หมอและ เป็นต้น) ภาษา (พิเทน ปะนาละ) และวิถีชีวิตที่สามารถเชื่อมโยงกับการสร้างงานอาชีพ รายได้ และการท่องเที่ยว

๔.สร้างเสริมสุขภาพประชาชนพัฒนาทั่วทุกชุมชน หมู่บ้านให้เป็นพื้นที่สุขภาวะดีแบบมีส่วนร่วม พร้อมยกระดับการบริการสุขภาพรองรับการพัฒนาเมือง และการเชื่อมโยงนานาชาติ

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- ๑) สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะผู้มีรายได้น้อย กลุ่มด้อยโอกาส (คนพิการ คนสูงอายุ คนยากจน ผู้ป่วยเอดส์ คนเร่ร่อน/ขอทาน ผู้ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ความไม่สงบ)
- ๒) เสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในกลุ่มเป้าหมาย แม่และเด็ก เพื่อลดปัญหาแม่ตายและเด็กพัฒนาการไม่ผ่านเกณฑ์
- ๓) เสริมสร้างสุขภาพจิตแก่ประชาชนในกลุ่มเสี่ยงผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบให้ได้รับการเยียวยาทั่วถึงต่อเนื่องจนมีภาวะปกติสุข พร้อมทั้งระดมพลังภาคีทุกภาคส่วนร่วมแก้ปัญหา การเจ็บป่วย ป่วยตาย ในโรคสำคัญของจังหวัด
- ๔) เสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคม และประชาชน
- ๕) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมสูงวัย และแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

๕.สร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำ เติบโตเศรษฐกิจชุมชน สร้างชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเอง โดยการมีส่วนร่วม ยึดหลักเข้าใจ เข้าถึง และพัฒนา

มาตรการและแนวทางปฏิบัติ

- ๑) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดการบริการของรัฐที่มีคุณภาพทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ให้กับผู้ที่ด้อยโอกาสและผู้ที่ยากจนในพื้นที่ห่างไกลการจัดสรรที่ดินทำกิน สนับสนุนในเรื่องการสร้างอาชีพ รายได้ และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตภาพ ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุรวมทั้งกระจายการจัดการบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนาโดยส่งเสริมการประกอบอาชีพของผู้ประกอบการระดับชุมชน การสนับสนุนศูนย์ฝึกอาชีพชุมชน ส่งเสริมให้ชุมชนจัดสวัสดิการและบริการในชุมชน และผลักดันกลไกการกระจายที่ดินทำกินและการบริหารจัดการที่ดินของชุมชน โดยมุ่งบรรลุเป้าหมายสำคัญในการยกระดับรายได้ประชากรกลุ่มร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด
- ๒) ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ อาทิ เครื่องแต่งกายมุสลิม สินค้า OTOP โดยใช้ภูมิปัญญาและกลไกประชารัฐในการสนับสนุนความรู้ในการออกแบบผลิตภัณฑ์ การผลิต และการจัดการตลาด รวมทั้งสร้างเอกลักษณ์ของสินค้า ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการเพิ่มช่องทางการตลาด และสนับสนุนการตลาดผ่านระบบอิเล็กทรอนิกส์ (e-commerce)
- ๓) การพัฒนาวิสาหกิจขนาดย่อม ขนาดเล็กและขนาดกลาง วิสาหกิจชุมชนและวิสาหกิจเพื่อสังคม เพื่อขยายฐานการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้มีความครอบคลุมมากขึ้น เป็นการสร้างโอกาสเศรษฐกิจสำหรับกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม โดยดำเนินการควบคู่ไปกับการพัฒนาและส่งเสริมสังคมผู้ประกอบการที่ผลิตได้และขายเป็น
- ๔) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดย (๑) สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปันไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดย

สนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ (๒) การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและภาคประชาชน (๔) ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม (๕) สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม และ (๖) สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๕) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดย (๑)

ส่งเสริมการปรับตัวกิจกรรมในระดับครัวเรือนให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ (๒) เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง (๓) สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน และ (๔) สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๖. ยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาคุณภาพคน พัฒนาเมือง ชุมชน สู่พื้นที่แห่งการเรียนรู้ที่ประชาชนชุมชนมีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเอง โดยสร้าง

ภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน ให้ประชาชนเข้าถึงการศึกษา ลดความเหลื่อมล้ำทางการศึกษาคุณภาพ เพิ่มบทบาทการศึกษาและเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ประชาชนมีทักษะในการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้ด้วยตนเอง และเสริมการพัฒนาสันติสุขในพื้นที่

๒) พัฒนาและยกระดับคุณภาพการศึกษา พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยและใช้เทคโนโลยีทาง

การศึกษา (เช่น อุปกรณ์คอมพิวเตอร์ E-book บทเรียนออนไลน์ (e-learning) ห้องเรียนเสมือนจริง (Visual Classroom) และสื่อหลายมิติ เป็นต้น) เพื่อยกระดับการศึกษาขยายโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเรียนรู้ทั้งในและนอกห้องเรียนในชุมชน พร้อมทั้งพัฒนาขีดความสามารถของโรงเรียนและสถานศึกษาทุกประเภทของจังหวัดให้จัดการศึกษาให้ได้มาตรฐาน พัฒนาขีดความสามารถครูและการสร้างสื่อการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความจำเป็นและบริบทของพื้นที่

๓) การสร้างเส้นทางอาชีพ สภาพแวดล้อมการทำงาน และระบบสนับสนุนที่เหมาะสมสำหรับผู้ที่มี

ความสามารถพิเศษผ่านกลไกต่าง ๆ และส่งเสริมนักเรียน นักศึกษา ที่มีขีดความสามารถในการสร้างสรรค์นวัตกรรมเพื่อต่อยอดนวัตกรรม

๔) ยกระดับศักยภาพ ทักษะและสมรรถนะของผู้สูงอายุ ใช้ผู้สูงอายุเป็นพลังในการขับเคลื่อนจังหวัด

๕) การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยการสร้าง

ความเป็นอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย และการพัฒนาระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และการสร้างสภาพแวดล้อมชุมชนให้เอื้อต่อการเรียนรู้ด้วยตนเองตลอดชีวิต

๖) การปรับเปลี่ยนระบบการเรียนรู้ให้เอื้อต่อการพัฒนาทักษะ สำหรับศตวรรษที่ ๒๑ มุ่งพัฒนาค้นปัดธานี

ให้มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีที่กระทบต่อการใช้ชีวิตของประชาชนเพื่อให้ทุกคนเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลง

๗) การเสริมสร้างพลังทางสังคม โดยสร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม โดยการสนับสนุนการรวมตัวและดึงพลังของภาคส่วนต่าง ๆ และการรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ

๗.พัฒนาระบบการบริการและการบริหารจังหวัดให้เป็นภาครัฐของประชาชนที่มีความเข้มแข็ง ทันสมัย และธรรมาภิบาล

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) ส่งเสริมการพัฒนาการบริการของหน่วยงานรัฐในจังหวัดปัตตานีโดยยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง

ตอบสนองความต้องการและให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส พัฒนาระบบบริการของรัฐให้ได้มาตรฐานสากล และเชื่อมโยงการให้บริการสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล

๒) เสริมสร้างการบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ภาค ยุทธศาสตร์จังหวัด และการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals:SDGs) เป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ พร้อมทั้งพัฒนาระบบการติดตามประเมินผล ที่สะท้อนการบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ของจังหวัดในทุกระดับ

๓) ส่งเสริมการพัฒนาหน่วยงานของรัฐของจังหวัดปัตตานีให้มีความทันสมัย สามารถบริหารจัดการภารกิจ และบริการประชาชนด้วยระบบดิจิทัล

๔) ส่งเสริมการพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นคนดี คนเก่ง ยึดหลักคุณธรรมจริยธรรมมีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่นและเป็นมืออาชีพที่มีความเข้าใจในสังคมพหุวัฒนธรรม เข้าใจ เข้าถึง การพัฒนาของพื้นที่อย่างแท้จริง

๕) เชื่อมโยงระบบข้อมูลเพื่อมุ่งเน้นการสนองตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่

๖) การสร้างนวัตกรรมและโครงสร้างพื้นฐานรองรับการบริการจัดการ ภาครัฐให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม เป้าหมาย

๑) ประชาชนมีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุข และมีความเชื่อมั่นต่อรัฐ

๒) ระบบการคมนาคมขนส่งและการโลจิสติกส์รองรับการพัฒนาจังหวัด และการมีคุณภาพชีวิตที่ดีของประชาชน

กลยุทธ์และแนวทางการพัฒนา

จากการวิเคราะห์ข้อมูลด้านความมั่นคงและโครงสร้างพื้นฐาน สามารถจัดลำดับความสำคัญของกลยุทธ์ และกำหนดกลยุทธ์ตามหลักห่วงโซ่คุณค่า (Value Chain)ดังนี้

๑)การพัฒนารักษาความสงบภายในเพื่อเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยและสันติสุขในจังหวัดโดยการพัฒนากลไกที่สามารถป้องกันและขจัดสาเหตุของประเด็นปัญหาความมั่นคงที่สำคัญของหมู่บ้าน

๒)การสร้างความเข้มแข็งของสังคมพหุวัฒนธรรมโดยการสร้างความเข้าใจและการยอมรับในการอยู่ร่วมกันของสังคมพหุวัฒนธรรมเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข และรักษาอัตลักษณ์วัฒนธรรมที่หลากหลาย สนับสนุนกิจกรรมการ

แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม สร้างเครือข่ายความเข้มแข็งและการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดูแลรักษาความปลอดภัยของชุมชนและท้องถิ่น

๓) การลดเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ โดยสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง

๔) การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำ ให้ความสำคัญกับการจัดบริการของรัฐที่มีคุณภาพให้กับผู้ด้อยโอกาส สนับสนุนในการสร้างอาชีพรายได้และสนับสนุนการเพิ่มผลผลิต ผู้ด้อยโอกาส สตรี และผู้สูงอายุ รวมทั้งการกระจายบริการภาครัฐให้มีความครอบคลุมและทั่วถึงในเชิงปริมาณและคุณภาพตลอดจนสร้างชุมชนเข้มแข็งให้เป็นพลังร่วมทางสังคมเพื่อสนับสนุนการพัฒนาและพร้อมรับผลประโยชน์จากการพัฒนา

๕) การฟื้นฟูพื้นฐานด้านความมั่นคงที่เป็นปัจจัยสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติของผู้มีความเห็นต่างทางความคิดและอุดมการณ์ บนพื้นฐานของการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒.เพิ่มประสิทธิภาพการป้องกันปราบปรามและเฝ้าระวังภัยคุกคามต่อประชาชน และความมั่นคงของจังหวัดด้วยการทำงานแบบบูรณาการ ผสานความทันสมัยของเทคโนโลยี และคุณภาพบุคลากร

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

๑) การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิม และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น เน้นกลไกและองค์กรขับเคลื่อนยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี ด้านความมั่นคง และการพัฒนาระดับศักยภาพความเข้มแข็งคนในชุมชนปัตตานี เพื่อให้ปัตตานีเป็นเมืองปลอดภัยพัฒนาพื้นที่สู่ความสันติสุขที่ยั่งยืน

๒) การพัฒนาศักยภาพของจังหวัดให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของจังหวัดและเสริมสร้างสังคมปลอดภัย สามัคคี สร้างภาพลักษณ์ดี เพื่อความเชื่อมั่นของสังคมและนานาชาติที่มีต่อปัตตานี พร้อมทั้งสร้างมาตรการกลไกที่นำไปสู่ความขัดแย้งทางอุดมการณ์และความแตกต่างทางความคิดทางสังคมให้ลดลง พร้อมทั้งเฝ้าระวังปัญหาความไม่มั่นคงจากการค้ามนุษย์ในกลุ่มอุตสาหกรรมประมงและบริการอื่นในพื้นที่

๓) การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด

๔) การป้องกันและปราบปรามปัญหาอาชญากรรม โดยพัฒนากลไกให้พร้อมสำหรับการติดตามเฝ้าระวัง แจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงแบบองค์รวมอย่างเป็นรูปธรรม

๓.พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานยกระดับคุณภาพชีวิตประชาชน และพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด่านชายแดนสู่สิงคโปร์และเบตง

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- ๑) เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ และพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์รองรับยุทธศาสตร์สามเหลี่ยมเศรษฐกิจชายแดนใต้เพื่อการเชื่อมโยงนิคมอุตสาหกรรมหนองจิกกับด่านชายแดนสู่สิงคโปร์และเบตง
- ๒) การร่วมมือทางการพัฒนากับประเทศเพื่อนบ้าน ภูมิภาค โลก รวมถึงองค์กรภาครัฐและที่มีใช้ภาครัฐ เพื่อการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภคหนุนเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจการพัฒนาคุณภาพชีวิตและความมั่นคงสันติสุขในพื้นที่
- ๓) การพัฒนาระบบการคมนาคมและโลจิสติกส์ทางน้ำเพื่อรองรับอุตสาหกรรมประมงและการเชื่อมโยงการขนส่งสินค้าของจังหวัดปัตตานีกับพื้นที่ระหว่างประเทศ พัฒนาท่าเทียบเรือของจังหวัดระบบโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐาน
- ๔) การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการภาครัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการพัฒนาของพื้นที่ และศักยภาพการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม

๔.ปรับสภาพแวดล้อมเมือง สร้างภูมิทัศน์ใหม่ ให้มีความเป็นอารยะสถาปัตย์ทันสมัย เมืองสะอาด อนุรักษ์พลังงาน ต้นแบบ Smart City ชายแดนใต้

มาตรการและแนวทางการปฏิบัติ

- ๑) จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนองต่อสังคมผู้สูงวัยและแนวโน้มของขยายตัวของเมืองในอนาคต
- ๒) การยกระดับโครงสร้างทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมและภูมิทัศน์เมืองเพื่อการพัฒนาสู่พื้นที่แห่งความทันสมัยและเป็นสากล (Smart City) โดยการส่งเสริมให้พื้นที่ที่มีความพร้อมในการเป็นพื้นที่ที่สะอาดและอนุรักษ์พลังงาน พื้นที่ที่มีความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล พื้นที่ที่เป็นอารยะสถาปัตย์ พื้นที่ที่มีความสะดวกสบาย และเชื่อมโยงการเดินทางอย่างทั่วถึงและปลอดภัย และเป็นพื้นที่ที่มีการออกแบบให้มีอัตลักษณ์ประจำถิ่นปัตตานี ทั้งนี้ กำหนดพื้นที่เป้าหมาย ตำบลตันหยงลุโล๊ะ และตำบลบาราโหม พื้นที่ที่มีศักยภาพ และพื้นที่ที่เป็นพื้นที่หลักทางทางเศรษฐกิจ
- ๓) เตรียมพร้อมเมืองสู่สังคมดิจิทัล และพัฒนาสู่เมืองแห่งความทันสมัยด้วยเทคโนโลยีเน้นการพัฒนา ศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจจังหวัด สังคมและเทคโนโลยี และพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่ เชื่อมโยงพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔.ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี

วิสัยทัศน์ (Vision) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) “พัฒนาท้องถิ่นก้าวไกลอย่างมีคุณภาพ ใส่ใจสิ่งแวดล้อม สร้างสังคมพหุวัฒนธรรมสันติสุข ภายใต้เศรษฐกิจที่ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน”

พันธกิจการพัฒนา

๑. ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน
๒. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และการบริการสาธารณะ
๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
๕. ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
๖. สนับสนุนการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว
๗. ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๘. เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ
๙. พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

เป้าประสงค์

๑. ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตเพียงพอ
๒. สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน
๓. ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสีเขียว
๔. ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น
๕. ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๖. ประชาชนมีความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ยุทธศาสตร์องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดปัตตานี (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ และการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนในท้องถิ่นตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนอาชีพด้านการเกษตร ปศุสัตว์ ประมง และเสริมสร้างมูลค่าเพิ่ม เชื่อมโยงตลาดและนิคมอุตสาหกรรมตามแนวทางการเกษตรทฤษฎีใหม่สู่นิคมอุตสาหกรรมอาหารฮาลาล

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมการตลาด การค้า การลงทุน และจัดให้มีตลาดกลางจำหน่ายสินค้าท้องถิ่น การค้าออนไลน์ และสตาร์ทอัพ

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนผู้ประกอบการในการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานผลผลิต ผลิตภัณฑ์ และการตลาดของสินค้า เพื่อนำไปสู่ตลาดสากล

กลยุทธ์ที่ ๕ ส่งเสริมระบบเศรษฐกิจชุมชนควบคู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านการจัดการและอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน

กลยุทธ์ที่ ๑ ก่อสร้าง บุกเบิก ปรับปรุง บำรุงรักษาทางคมนาคม สะพาน เขื่อน ระบบระบายน้ำ ระบบชลประทานขนาดเล็ก ท่าเทียบเรือ และสนามบินกีฬา

กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาปรับปรุงระบบจราจร การขนส่ง และอำนวยความสะดวกปลอดภัยทางถนน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดให้มีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึงรวมทั้งพลังงานทดแทน

กลยุทธ์ที่ ๔ ก่อสร้าง ปรับปรุงแหล่งน้ำอุปโภค บริโภค และระบบประปา

กลยุทธ์ที่ ๕ จัดทำผังเมือง ผังตำบล

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๑ คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใน

ชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ จัดทำระบบกำจัดขยะและสิ่งปฏิกูลตลอดจนระบบบำบัดน้ำเสีย

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาระบบการจัดการและป้องกันภัยพิบัติ

กลยุทธ์ที่ ๕ ปรับปรุงภูมิทัศน์ในชุมชน สถานที่ท่องเที่ยว และเมือง

กลยุทธ์ที่ ๖ สนับสนุนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ และส่งเสริมสินค้าทางการ

ท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการศึกษาทั้งในระบบ และนอกระบบทุกระดับ

กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม สนับสนุนบทบาทสถานศึกษา ศาสนสถาน ภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นแหล่งเรียนรู้ในชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริม สนับสนุนการใช้สื่อวัฒนธรรมเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา ศาสนาสถาน ศาสนพิธีต่าง ๆ ศิลปะ จารีตประเพณีวัฒนธรรม ภูมิปัญญา

ท้องถิ่น

กลยุทธ์ที่ ๕ สนับสนุน ส่งเสริมการกีฬาและกิจกรรมการฝึกทักษะด้านกีฬาให้สู่ความเป็นเลิศ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

กลยุทธ์ที่ ๒ เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสาธารณสุข และสุขภาพของประชาชน

กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพและความมั่นคงในชีวิต สถาบันครอบครัวและชุมชน

กลยุทธ์ที่ ๔ ส่งเสริมสนับสนุนคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๕. ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรมผลผลิตฮาลาล การค้าการบริการ และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มศักยภาพการผลิตภาคเกษตร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์การสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจและแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑๐ ยุทธศาสตร์ความร่วมมือระหว่างประเทศเพื่อการพัฒนา

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณสุข และการจัดการพลังงาน

เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการค้าการลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจที่สำคัญ

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๗ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ การสร้างเสริมเศรษฐกิจที่เข้มแข็ง จากฐานเกษตรอุตสาหกรรม ผลผลิตฮาลาล การค้าการบริการ และการท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมและพัฒนากการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ วัฒนธรรม และเมืองท่องเที่ยวชายแดน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ยุทธศาสตร์การเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาภาค เมือง และพื้นที่เศรษฐกิจ

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต เชื่อมโยงและสอดคล้องกับแผนพัฒนาในระดับต่าง ๆ ดังนี้

ยุทธศาสตร์จังหวัดปัตตานี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ การพัฒนาสังคม เสริมสร้างศักยภาพคน ชุมชนน่าอยู่ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การเสริมสร้างความมั่นคง พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเชื่อมโยงการคมนาคม

ยุทธศาสตร์กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างเข้มแข็งให้กับชุมชนบนพื้นฐานสังคมพหุวัฒนธรรม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๕.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

๕.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (Visstion)

" ครอบคลุมเข้มแข็ง ร่วมแรงพัฒนา ส่งเสริมการศึกษา ชาวประชามีความสุข "

๕.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพชุมชน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะและการจัดการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๕.๓ พันธกิจการพัฒนา

๑.ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน

๒.พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๕.ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.สนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว

๗.ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๘.เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ

๙.พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๕.๔ ตัวชี้วัด

๑.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๖๐

๒.ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ร้อยละ ๗๐

๓.ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕

๔. ประชาชนได้รับการศึกษาในภาคบังคับ ร้อยละ ๘๐

๕.ตำบลยาปี มีสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ดี ร้อยละ ๗๐

๖.ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลยาปีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐

๕.๕ เป้าประสงค์

๑.ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตเพียงพอ

๒.สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน

๓.ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม

๔.ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

๕.ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖.ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๕.๗ จุดยืนยุทธศาสตร์

จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Positioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

เน้นการพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญให้กับชุมชนมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ ประชาชนมีรายได้และคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น คนในชุมชนร่วมดูแลและรักษาทรัพยากรธรรมชาติโดยไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อม มีการบริหารจัดการขยะทุกหมู่บ้าน ผู้นำชุมชน ผู้นำศาสนาและประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาหมู่บ้าน ตำบล มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชน และหน่วยงานราชการทุกภาคส่วน เพื่อพัฒนาในทุกระดับอย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน ประชาชนในตำบลยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีจึงกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ ๕ ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพชุมชน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะและการจัดการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

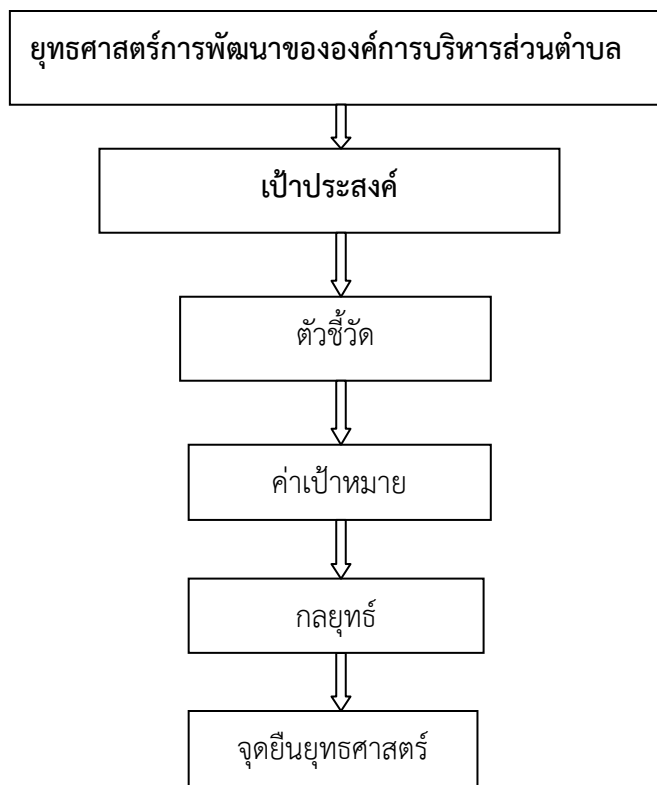
ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

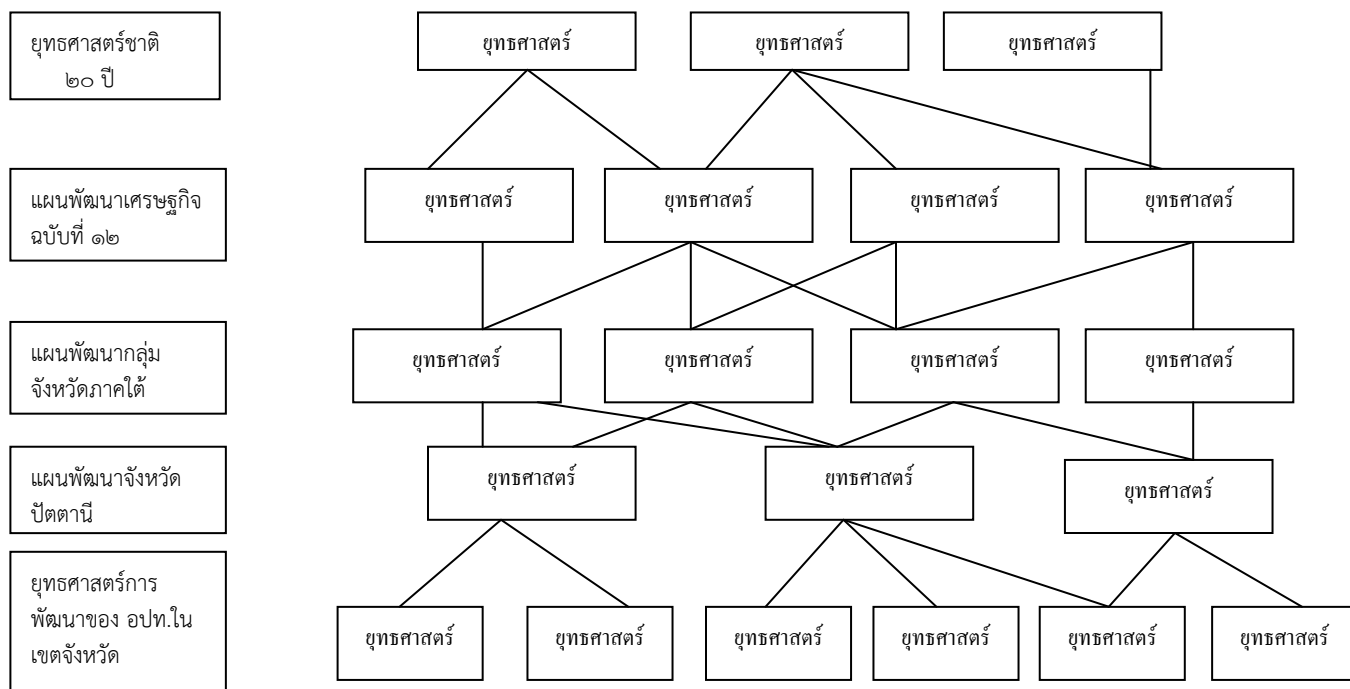
๕.๘ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม

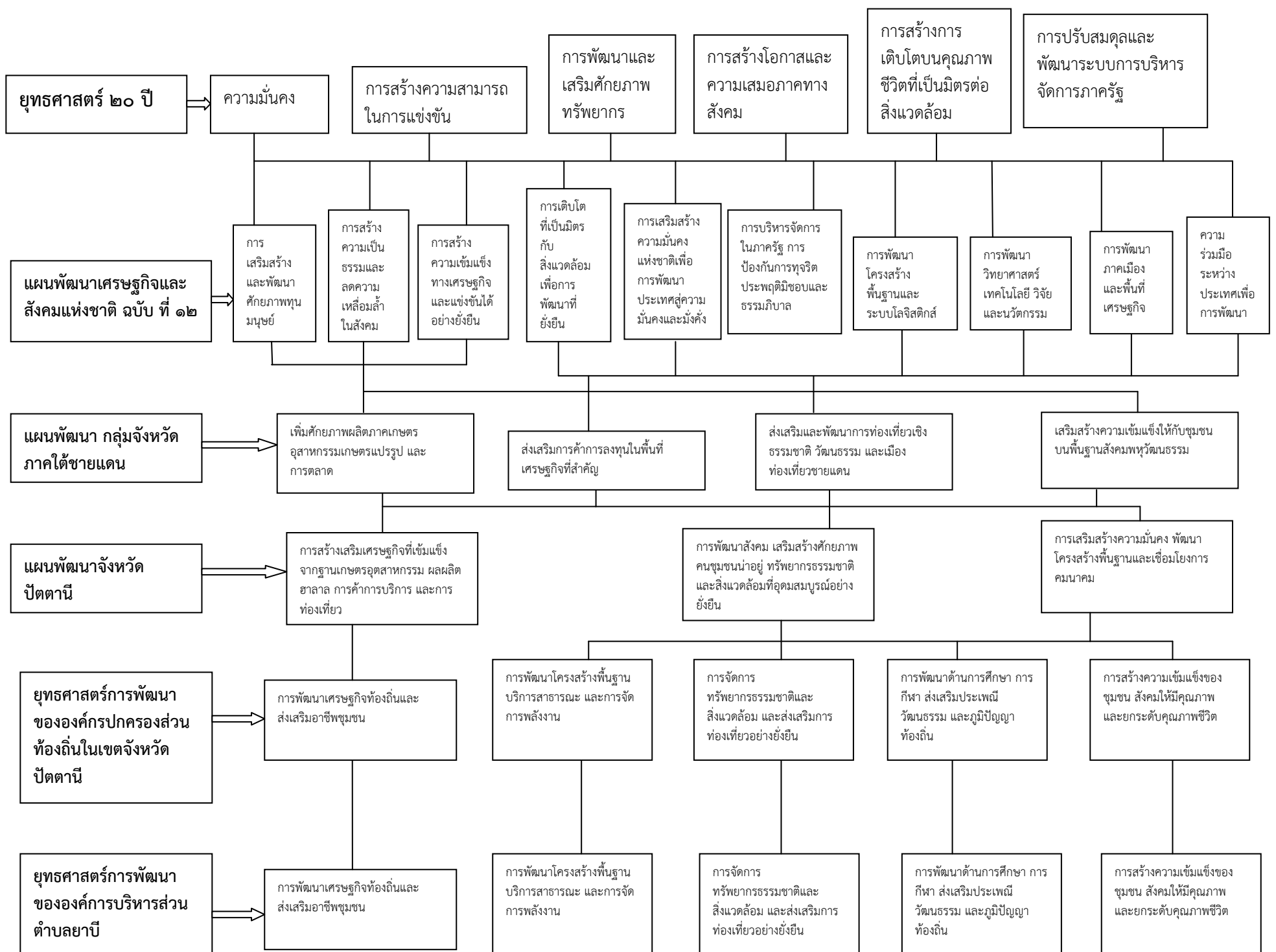
การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

มีความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวมดังนี้

๕.๙ แผนผังยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๖.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

๖.๑ วิสัยทัศน์การพัฒนาท้องถิ่น (Visstion)

" ครอบคลุมเข้มแข็ง ร่วมแรงพัฒนา ส่งเสริมการศึกษา ชาวประชามีความสุข "

๖.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

ยุทธศาสตร์ ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพชุมชน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะและการจัดการพลังงาน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๓ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ ที่ ๔ การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณีวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ ที่ ๕ การสร้างความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต

๖.๓ พันธกิจการพัฒนา

๑.ส่งเสริม สนับสนุนอาชีพ การค้า การลงทุน

๒.พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานและบริการสาธารณะ

๓. ส่งเสริม สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ส่งเสริม พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๕.ส่งเสริม สนับสนุนการศึกษา กีฬา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๖.สนับสนุนการสร้างเสริมความเข้มแข็งของชุมชน และสถาบันครอบครัว

๗.ส่งเสริมสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด

๘.เสริมสร้างความเข้มแข็งด้านสุขภาพ

๙.พัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการและผู้ด้อยโอกาส

๖.๔ เป้าประสงค์

๑.ประชาชนมีอาชีพและรายได้ในการดำรงชีวิตเพียงพอ

๒.สร้างเครือข่ายการคมนาคมเชื่อมโยงระหว่างกัน

๓.ประชาชนตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและรักษาสิ่งแวดล้อม

๔.ประชาชนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานและเป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

๕.ประชาชนทุกระดับมีความเป็นอยู่และมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๖.ประชาชนมีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๖.๕ ตัวชี้วัด

๑.ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นร้อยละ ๖๐

๒ ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีมีระบบสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพได้มาตรฐาน ร้อยละ ๗๐

๓.ประชาชนสามารถพึ่งตนเองได้มากขึ้นและมีรายได้เพิ่มขึ้นในอัตราร้อยละ ๕

๔.ประชาชนได้รับการศึกษาในภาคบังคับ ร้อยละ ๘๐

๕.ตำบลยาปี มีสภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่ดี ร้อยละ ๗๐

๖.ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลยาปีมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน เพิ่มขึ้นร้อยละ ๘๐

๗.การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๗.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

(ใช้การวิเคราะห์ SWOT ANALYSIS) GLOBAL DEMAND และ TREND ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อยต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)

SWOT ANALYSIS อบต.ยาปี

ปัจจัยภายใน

- จุดแข็งขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

- คณะผู้บริหารมีภาวะผู้นำสูง
- ภาคประชาชนและภาคีเครือข่ายมีส่วนร่วมในการพัฒนาและให้ความร่วมมือในกิจกรรม/โครงการต่าง ๆ เป็นอย่างดี
- การบริหารจัดการมีความโปร่งใส, ตรวจสอบได้
- หน่วยงานภาครัฐในพื้นที่มีการทำงานแบบบูรณาการร่วมกัน
- ผู้นำชุมชน แกนนำชุมชน ประชาชน ทั้งไทยพุทธ และมุสลิม มีความสามัคคีต่อกัน จนตำบลยาปี เป็นตำบลไข่แดง เพราะเป็นพื้นที่สีเขียวแห่งเดียวที่ถูกล้อมด้วยพื้นที่สีแดงในอำเภอหนองจิก
- เป็นพื้นที่เกษตรกรรม และมีฟาร์มตัวอย่างในพระราชดำริ ที่ทำให้คนตำบลยาปีมีอาชีพและรายได้
- โรงเรียนสังกัด สพฐ. ในพื้นที่ได้รับเลือกเป็นโรงเรียนในฝัน และโรงเรียนดีใกล้บ้าน

- จุดอ่อนขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

- งบประมาณด้านภาษีที่องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีจัดเก็บเองมีน้อยมาก
- การพัฒนาโครงการต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ต้องอาศัยเงินอุดหนุนจากรัฐบาลเป็นหลัก ทำให้การวางแผนการพัฒนาเป้าหมายที่วางไว้ คลาดเคลื่อนไปได้
- เป็นพื้นที่ที่เกิดน้ำท่วมซ้ำซาก สร้างความเสียหายต่อทรัพย์สิน และพืชผลทางการเกษตร ประชาชนได้รับความเดือดร้อนทุกปี
- ปัญหาความยากจน เยาวชน ประชาชนวัยทำงานยังคงนิยมไปทำงานนอกพื้นที่หรือต่างประเทศ (มาเลเซีย) ทำให้ตำบลยาปีมีประชากรเด็ก และผู้สูงอายุเป็นจำนวนมาก
- ปัญหาสิ่งแวดล้อม ขยะมูลฝอย
- ปัญหาโรคระบาด โควิด ๑๙

๗.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัจจัยภายนอก

โอกาส ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ต่อการพัฒนาจากปัจจัยภายนอก

- องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี เป็นองค์การบริหารส่วนตำบลที่มีคณะผู้บริหารที่มีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ฉะนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี พร้อมทั้งจะรับทำโครงการต่าง ๆ ที่หน่วยงานราชการอื่นที่มีงบประมาณและนโยบายที่จะถ่ายโอนหรือมอบหมายให้ปฏิบัติหรือนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย
- กระแสของสังคมที่มีความคาดหวังให้องค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นองค์กรของภาครัฐที่ให้บริการประชาชนในระดับรากหญ้ามีโอกาสเติบโตและเป็นที่พึ่งในการพัฒนาให้ประชาชนในท้องถิ่นได้รับโอกาสเท่าเทียมกับเมืองนั้นเป็นโอกาสขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ที่จะได้รับความร่วมมือจากหน่วยงานหรือบุคคลต่าง ๆ นอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปีที่จะให้ความร่วมมือและสนับสนุนการพัฒนาในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี

อุปสรรค ต่อการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี จากปัจจัยภายนอก

- การสร้างสถานการณ์ของกลุ่มผู้ไม่หวังดีต่อประเทศชาติ สร้างสถานการณ์ก่อความวุ่นวายในเขต ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ ทำให้ประชาชนและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องระมัดระวังเหตุร้ายที่อาจจะกระทบต่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและของทางราชการ ทำให้การพัฒนากระทบต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการโครงการต่าง ๆ
- ชาวบ้านหมู่ที่ ๕ บ้านคู เป็นหมู่บ้านไทยพุทธหมู่บ้านเดียวในตำบลยาปีที่มีผู้ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ความไม่สงบมากที่สุดตำบล ซึ่งเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนอกและในพื้นที่ตำบลยาปี ทำให้ชาวบ้านหมู่ที่ ๕ บ้านคู ยังคงมีความรู้สึกหวาดกลัวในการออกนอกพื้นที่ ส่งผลต่อผลิตผลทางการเกษตร ที่ไม่สามารถนำออกไปจำหน่ายได้เท่าที่ควร

๗.๓ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ - ปัญหาค่าครองชีพ - ปัญหาด้านอาชีพ - ปัญหาด้านการพัฒนาอาชีพ	- ประชาชนมีรายได้น้อย แต่ค่าครองชีพสูง รายได้ไม่พอกับรายจ่าย -ขาดแคลนเงินทุนเพื่อการลงทุนประกอบอาชีพและมีอาชีพที่ไม่มั่นคง ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้าง ทำให้มีรายได้ไม่แน่นอน -ประชาชนขาดทักษะในการประกอบอาชีพ และขาดความรู้ในการต่อยอดอาชีพ
๒. ปัญหาด้านสังคม - ปัญหาความไม่สงบในพื้นที่ - ปัญหายาเสพติด - ปัญหาความยากจน	-ประชาชนมีความหวาดกลัว ไม่มีความมั่นใจ ต่อเหตุการณ์ความไม่สงบ ไม่มีความมั่นคง ปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน -มีการระบาดของยาเสพติด -ประชาชนยังประสบปัญหาความยากจน
๓. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน -ปัญหาด้านไฟฟ้า -ปัญหาด้านประปา -ปัญหาคมนาคม -ปัญหาการขุดลอกคูคลอง	-การขยายเขตไฟฟ้าสาธารณะยังไม่ครอบคลุมทุกพื้นที่ -มีประปาใช้ไม่ครบทุกครัวเรือน -มีถนนเข้าหมู่บ้านไม่เพียงพอ -น้ำท่วมซ้ำซากทุกปี
๔. ปัญหาด้านสาธารณสุข -ปัญหาด้านสุขภาพอนามัย - ปัญหาโรคระบาดโควิด ๑๙	-ประชาชนยังมีปัญหาด้านสุขภาพและอนามัย

ส่วนที่ ๓

ส่วนที่ ๓.การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑.ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์	ด้าน	แผนงาน	หน่วยงานหลัก	หน่วยงานสนับสนุน
๑.	การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมอาชีพชุมชน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง	สำนักปลัด	กองคลัง
๒.	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน บริการสาธารณะ และการจัดการพลังงาน	ด้านการเศรษฐกิจ	แผนงานเคหะและชุมชน แผนงานอุตสาหกรรมและการโยธา แผนงานการเกษตร แผนงานการพาณิชย์	กองช่าง	กองคลัง
๓.	การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานสร้างความเข้มแข็ง	สำนักปลัด	๑.พัฒนาชุมชนและสังคม ๒.เกษตรอำเภอ ๓.รพสต. ๔.กองคลัง
๔.	การพัฒนาด้านการศึกษา การกีฬา ส่งเสริมประเพณี วัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น	ด้านบริการชุมชนและสังคม	แผนงานการศึกษา แผนงานการศาสนา วัฒนธรรม และนันทนาการ	สำนักปลัด	๑.พัฒนาชุมชนและสังคม ๒.เกษตรอำเภอ ๓.รพสต. ๔.กองคลัง
๕.	การสร้าง ความเข้มแข็งของชุมชน สังคมให้มีคุณภาพ และยกระดับคุณภาพชีวิต	ด้านบริการชุมชนและสังคม ด้านบริหารทั่วไป	แผนงานสาธารณสุข แผนงานสร้างความเข้มแข็ง แผนงานบริหารทั่วไป แผนงานรักษาความสงบภายใน	สำนักปลัด	๑.พัฒนาชุมชนและสังคม ๒.เกษตรอำเภอ ๓.รพสต. ๔.กองคลัง
รวม	๕ ยุทธศาสตร์	๓ ด้าน	๑๐ แผนงาน	๓ หน่วยงาน	๔ หน่วยงาน

ส่วนที่ ๔

ส่วนที่ ๔

การติดตามและประเมินผล

๔.๑. การติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ได้กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเอง โดยในการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น จะต้องดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ทั้งนี้ แผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงานดังนั้น จึงต้องมีการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดขึ้น ตามกระบวนการพิจารณาจากประชาคมท้องถิ่นระดับจังหวัดร่วมกับคณะกรรมการพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด คณะกรรมการประสานแผนพัฒนาท้องถิ่นระดับจังหวัด ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ร่วมกันจัดทำ ทบทวน หรือเปลี่ยนแปลงยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเกิดประสิทธิภาพ ประสิทธิผล โดยนำยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดไปใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองได้ต่อไป และเพื่อให้สามารถบูรณาการกับแผนพัฒนาจังหวัด แผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดและตอบสนองความต้องการของประชาชนอันจะนำไปสู่การจัดทำงบประมาณ ที่มีประสิทธิภาพในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง เป็นเครื่องมือในการพัฒนาท้องถิ่นให้เข้มแข็ง เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น

ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สอดคล้องยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด เพื่อนำไปสู่การ บูรณาการร่วมกัน ให้เกิดความสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด สามารถเชื่อมโยงไปสู่แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด แผนพัฒนา

ท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จะต้องมีการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่นจะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท. ๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาราคาติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑.ข้อมูลสภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	๒๐
๒.การวิเคราะห์ภาวะการณ์และศักยภาพ	๒๐
๓.ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย	๖๐
๓.๑ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	(๑๐)
๓.๒ ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	(๑๐)
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	(๑๐)
๓.๔ วิสัยทัศน์	(๕)
๓.๕ กลยุทธ์	(๕)
๓.๖ เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์	(๕)

๓.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์	(๕)
๓.๘ แผนงาน	(๕)
๓.๙ ความเชื่อมโยงของยุทธศาสตร์ในภาพรวม	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลยุทธศาสตร์

เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็น การพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑.ข้อมูลสภาพ ทั่วไปและข้อมูล พื้นฐานขององค์กร ปกครองส่วน ท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านกายภาพ เช่น ที่ตั้งของหมู่บ้าน/ชุมชน/ตำบลลักษณะภูมิประเทศ ลักษณะภูมิอากาศ ลักษณะที่ดิน ลักษณะของแหล่งน้ำ ลักษณะของป่า ไม้ ฯลฯ ด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครองการเลือกตั้ง ฯลฯ	๒๐ (๓)	
	(๒) ข้อมูลเกี่ยวกับด้านการเมือง/การปกครอง เช่น เขตการปกครอง การเลือกตั้ง ฯลฯ ประชากร เช่น ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร และช่วงอายุและจำนวนประชากร ฯลฯ		
	(๓) ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทางสังคม เช่น การศึกษา สาธารณสุข อาชญากรรม ยาเสพติด การสังคมสงเคราะห์		
	(๔) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบบริหารพื้นฐาน เช่น การคมนาคมขนส่ง การไฟฟ้า การประปา โทรศัพท์ ฯลฯ		
	(๕) ข้อมูลเกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ เช่น การเกษตร การประมง การประมงสัตว์ การบริการ การท่องเที่ยว อุตสาหกรรม การพาณิชย์/กลุ่มอาชีพแรงงาน ฯลฯ		
	(๖) ข้อมูลเกี่ยวกับศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม เช่น การนับถือศาสนาประเพณี และงานประจำปี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาถิ่น สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ฯลฯ และอื่น ๆ		
	(๗) ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำ ป่าไม้ ภูเขา คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ ฯลฯ		
	(๘) การสำรวจและจัดเก็บข้อมูลเพื่อการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นหรือการใช้ข้อมูล จปฐ.		
	(๙) การประชุมประชาคมท้องถิ่น รูปแบบ วิธีการ และการดำเนินการประชุมประชาคมท้องถิ่นโดยใช้กระบวนการร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตัดสินใจ ร่วมตรวจสอบ ร่วมรับประโยชน์ ร่วมแก้ไขปัญหา ปรัชญาหรือ แลกเปลี่ยนเรียนรู้		

	เพื่อแก้ไขปัญหาสำหรับการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น		
--	---	--	--

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๒.การวิเคราะห์สภาพการณ์และศักยภาพ	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ (๑) การวิเคราะห์ที่ครอบคลุมความเชื่อมโยง ความสอดคล้องยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาของชื่อองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี นโยบายของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยาปี รวมถึงความเชื่อมโยงแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand ๔.๐	(๕)	
	(๒) การวิเคราะห์การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะและการบังคับใช้ ผลของการบังคับใช้ สภาพการณ์ที่เกิดขึ้นต่อการพัฒนาท้องถิ่น	(๓)	
	(๓)การวิเคราะห์ทางสังคม เช่น ด้านแรงงาน การศึกษา สาธารณสุข ความยากจน อาชญากรรม ปัญหายาเสพติด เทคโนโลยี จารีต ประเพณี วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น	(๓)	
	(๔)การวิเคราะห์ทางเศรษฐกิจ ข้อมูลด้านรายได้ครัวเรือน การส่งเสริมอาชีพ กลุ่มอาชีพ กลุ่มทางสังคม การพัฒนาอาชีพและกลุ่มต่างๆ สภาพทางเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ทั่วไป เป็นต้น	(๓)	

	(๕)การวิเคราะห์สิ่งแวดล้อม พื้นที่สีเขียว ธรรมชาติต่างๆ ทางภูมิศาสตร์ กระบวนการหรือสิ่งที่เกิดขึ้น การประดิษฐ์ที่มีผลต่อสิ่งแวดล้อมและการพัฒนา	(๓)	
	(๖)ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตของท้องถิ่น ด้วยเทคนิค SWOT Analysis ที่อาจส่งผลต่อการดำเนินงานได้แก่ S-Strength (จุดแข็ง)W-Weakness (จุดอ่อน) O-Opportunity (โอกาส) และT-Threat (อุปสรรค)	(๓)	
๓.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น	ควรประกอบด้วยข้อมูลดังนี้ 1 ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี สอดคล้องกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น ประเด็นปัญหาการพัฒนาและแนวทางการพัฒนาที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี และเชื่อมโยงหลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	๖๐ (๑๐)	
๓.ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดสอดคล้องและเชื่อมโยงกับสภาพสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมของท้องถิ่น และยุทธศาสตร์จังหวัด และเชื่อมโยงหลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และ Thailand 4.0	(๑๐)	

ประเด็นการพิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนนเต็ม	คะแนนที่ได้
๓.๓ ยุทธศาสตร์จังหวัด	สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน นโยบาย/ยุทธศาสตร์ คสช. และนโยบายรัฐบาล หลักพระราชรัฐ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และ Thailand ๔.๐	(๑๐)	
๓.๔วิสัยทัศน์	วิสัยทัศน์ ซึ่งมีลักษณะแสดงสถานภาพที่องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ต้องการจะ	(๕)	

	เป็นหรือบรรลุถึงอนาคตอย่างชัดเจน สอดคล้องกับโอกาสและศักยภาพที่เป็น ลักษณะเฉพาะขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี และสัมพันธ์กับโครงการพัฒนา ท้องถิ่น		
๓.๕ กลยุทธ์	แสดงให้เห็นช่องทาง วิธีการ ภารกิจหรือสิ่งที่ต้องทำตามอำนาจหน้าที่ขององค์การ บริหารส่วนตำบลยาปี ที่จะนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ หรือแสดงให้เห็นถึงความ ชัดเจนในสิ่งที่จะดำเนินการให้บรรลุวิสัยทัศน์นั้น	(๕)	
๓.๖ เป้าประสงค์ ของแต่ละ ประเด็นกลยุทธ์	เป้าประสงค์ของแต่ละประเด็นกลยุทธ์มีความสอดคล้องและสนับสนุนต่อกลยุทธ์ที่ จะเกิดขึ้น มุ่งหมายสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่ชัดเจน	(๕)	
๓.๗ จุดยืนทาง ยุทธศาสตร์ (Positioning)	ความมุ่งมั่นอันแน่วแน่ในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ซึ่งเกิดจากศักยภาพของพื้นที่จริง ที่จะนำไปสู่ ผลสำเร็จทางยุทธศาสตร์	(๕)	
๓.๘ แผนงาน	แผนงานหรือจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต กำหนดจุดมุ่งหมายในเรื่องใด เรื่องหนึ่งหรือแผนงานที่เกิดจากเป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ จุดยืน ทางยุทธศาสตร์และยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี ที่มีความ ชัดเจน นำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่นในแผนพัฒนาท้องถิ่น โดยระบุ แผนงานและความเชื่อมโยงดังกล่าว	(๕)	
๓.๙ ความ เชื่อมโยงของ ยุทธศาสตร์ใน ภาพรวม	ความเชื่อมโยงองค์รวมที่นำไปสู่การพัฒนาท้องถิ่นที่เกิดผลผลิต/โครงการจากแผน ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ Thailand ๔.๐ แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาของสำนักงานปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดและ ยุทธศาสตร์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปี	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๔.๒ การติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จะต้องมีการติดตามและประเมินผลโครงการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ โดยคณะกรรมการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนาท้องถิ่น จะต้องดำเนินการให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการติดตามและประเมินผลแผนพัฒนา โดยดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่ประกาศใช้งบประมาณรายจ่าย รายละเอียดแนวทางการพิจารณาตามหนังสือกระทรวงมหาดไทย ด่วนที่สุด ที่ มท๐๘๑๐.๓/ว ๒๙๓๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤษภาคม ๒๕๖๒ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางการทบทวนแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

แนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินผลโครงการ เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการพิจารณา	คะแนน
๑.การสรุปสถานการณ์การพัฒนา	๑๐
๒.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงปริมาณ	๑๐
๓.การประเมินผลการนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปปฏิบัติในเชิงคุณภาพ	๑๐
๔.แผนงานและยุทธศาสตร์การพัฒนา	๑๐
๕.โครงการพัฒนา ประกอบด้วย	๖๐
๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	(๕)
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	(๕)
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	(๕)
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	(๕)
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	(๕)

๕.๖ โครงการมีความสอดคล้องกับ Thailand ๔.๐	(๕)
๕.๗ โครงการสอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด	(๕)
๕.๘ โครงการแก้ไขปัญหาความยากจนหรือการเสริมสร้างให้ประเทศชาติมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้หลัก ประชารัฐ	(๕)
๕.๙ งบประมาณ มีความสอดคล้องกับเป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	(๕)
๕.๑๐ มีการประมาณการราคาถูกต้องตามหลักวิธีการงบประมาณ	(๕)
๕.๑๑ มีการกำหนดตัวชี้วัด (KPI) และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์และผลที่คาดว่าจะได้รับ	(๕)
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	(๕)
รวมคะแนน	๑๐๐

แนวทางเบื้องต้นในการให้คะแนนแนวทางการพิจารณาการติดตามและประเมินโครงการ
เพื่อความสอดคล้องแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๑.การสรุป สถานการณ์ การพัฒนา	เป็นการวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ใช้ การวิเคราะห์ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand และ Trendปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา อย่างน้อย ต้องประกอบด้วย การวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจด้านสังคม ด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม)	๑๐	
๒.การ ประเมินผล	๑) การควบคุมที่มีการใช้ตัวเลขต่างๆ เพื่อนำมาใช้วัดผลในเชิงปริมาณ เช่น การวัด จำนวนโครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ก็คือผลผลิตนั้นเองว่าเป็นไปตามที่ตั้งเป้าหมาย	๑๐	

การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิง ปริมาณ	เอาไว้หรือไม่จำนวนที่ดำเนินการจริงตามที่ได้กำหนดไว้เท่าไร จำนวนที่ไม่สามารถ ดำเนินการได้มีจำนวนเท่าไร สามารถอธิบายได้ตามหลักประสิทธิภาพ (Efficiency) ของการพัฒนาท้องถิ่นตามอำนาจหน้าที่ที่ได้กำหนดไว้ ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงปริมาณ (Quantitative)		
๓.การ ประเมินผล การนำ แผนพัฒนา ท้องถิ่นไป ปฏิบัติในเชิง คุณภาพ	๑) การประเมินประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพคือการนำเอาเทคนิคต่างๆ มาใช้เพื่อวัดว่าภารกิจ โครงการ กิจกรรม งานต่างๆ ที่ดำเนินการในพื้นที่นั้นๆ ตรง ต่อความต้องการของประชาชนหรือไม่และเป็นไปตามอำนาจหน้าที่หรือไม่ ประชาชน พึงพอใจหรือไม่ สิ่งของ วัสดุ ครุภัณฑ์ การดำเนินการต่างๆ มีสภาพหรือลักษณะ ถูกต้อง คงทน ถาวร สามารถใช้การได้ตามวัตถุประสงค์หรือไม่ ซึ่งเป็นไปตามหลัก ประสิทธิผล (Effectiveness) ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และ เป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ รวมถึง สามารถเทียบเคียงกับส่วนราชการหรือหน่วยงาน ๒) วิเคราะห์ผลกระทบ/สิ่งที่กระทบ (Impact) โครงการที่ดำเนินการในเชิงคุณภาพ (Qualitative)	๑๐	
๔.แผนงาน และ ยุทธศาสตร์ การพัฒนา	๑) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของ องค์การบริหารส่วนตำบลยาปีนมิติต่างๆ จนนำไปสู่การจัดทำโครงการพัฒนาท้องถิ่น โดยใช้ SWOT Analysis/Demand (Demand Analysis)/Global Demand/Trend หรือหลักการบูรณาการ (Integration) กับข้อองค์ประกอบส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ๒) วิเคราะห์แผนงาน งาน ที่เกิดจากด้านต่างๆ ที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาความยากจน หลักประชารัฐ และหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และโดยเฉพาะเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (Local Sufficiency Economy Plan : LSEP)	๑๐	

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
-----------------------	---------------------	---------------	-----------------

๕.โครงการพัฒนา ๕.๑ ความชัดเจนของชื่อโครงการ	เป็นโครงการที่มีวัตถุประสงค์สนองต่อแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปีและดำเนินการเพื่อให้การพัฒนาบรรลุตามวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปีที่กำหนดไว้ ชื่อโครงการมีความชัดเจน มุ่งไปเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อ่านแล้วเข้าใจได้ว่าจะพัฒนาอะไรในอนาคต	๖๐ (๕)	
๕.๒ กำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับโครงการ	มีวัตถุประสงค์ชัดเจน (clearobjective) โครงการต้องกำหนดวัตถุประสงค์สอดคล้องกับความเป็นมาของโครงการ สอดคล้องกับหลักการและเหตุผล วิธีการดำเนินงานต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ มีความเป็นไปได้อย่างชัดเจน มีลักษณะเฉพาะเจาะจง	(๕)	
๕.๓ เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ) มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้อง	มีความชัดเจนนำไปสู่การตั้งงบประมาณได้ถูกต้องสภาพที่อยากให้เกิดขึ้นในอนาคตเป็นทิศทางที่ต้องไปให้ถึงเป้าหมายต้องชัดเจน สามารถระบุจำนวนเท่าไร กลุ่มเป้าหมายคืออะไร มีผลผลิตอย่างไร กลุ่มเป้าหมาย พื้นที่ดำเนินงาน และระยะเวลาดำเนินงานอธิบายให้ชัดเจนว่าโครงการนี้จะทำที่ไหน เริ่มต้นในช่วงเวลาใดและจบลงเมื่อไร ใครคือกลุ่มเป้าหมายของโครงการ หากกลุ่มเป้าหมายมีหลายกลุ่ม ให้บอกชัดเจนไปว่าใครคือกลุ่มเป้าหมายหลัก ใครคือกลุ่มเป้าหมายรอง	(๕)	
๕.๔ โครงการมีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	โครงการสอดคล้องกับ (๑) ความมั่นคง (๒) การสร้างความสามารถในการแข่งขัน (๓) การพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน (๔) การสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคม (๕) การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (๖) การปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ เพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน	(๕)	
๕.๕ เป้าหมาย (ผลผลิตของ	โครงการมีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ โดย (๑) ยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (๒) ยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา (๓) ยึดวิสัยทัศน์	(๕)	

โครงการ) มี ความสอดคล้อง กับแผนพัฒนา เศรษฐกิจและ สังคมแห่งชาติ	ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (๔) ยึดเป้าหมายอนาคตประเทศไทย ๒๕๗๙ (๕) ยึดหลักการ นำไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างจริงจังใน ๕ ปีที่ต่อยอดไปสู่ผลสัมฤทธิ์ที่เป็น เป้าหมายระยะยาว ภายใต้แนวทางการพัฒนา (๑) การยกระดับศักยภาพการแข่งขันและการ หลุดพ้นกับดักรายได้ปานกลางสู่รายได้สูง (๒) การพัฒนาศักยภาพคนตามช่วงวัยและการ ปฏิรูประบบเพื่อสร้างสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ (๓) การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม (๔) การรองรับการเชื่อมโยงภูมิภาคและความเป็นเมือง (๕) การสร้างความเจริญเติบโตทาง เศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม (๖) การบริหารราชการแผ่นดินที่มี ประสิทธิภาพ		
--	---	--	--

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๖ โครงการมี ความ สอดคล้อง กับ Thailand ๔.๐	โครงการมีลักษณะหรือสอดคล้องกับการปรับเปลี่ยนโครงสร้างเศรษฐกิจ ไปสู่ Value-Based Economy หรือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วย นวัตกรรม ทำน้อย ได้มาก เช่น (๑) เปลี่ยนจากการผลิตสินค้า โภคภัณฑ์ ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรม (๒) เปลี่ยนจากการขับเคลื่อนประเทศด้วย ภาคอุตสาหกรรม ไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และนวัตกรรม (๓) เปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้า ไปสู่การเน้น ภาคบริการมากขึ้น รวมถึงโครงการที่เติมเต็มด้วยวิทยาการ ความคิดสร้างสรรค์ นวัตกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และการวิจัยและพัฒนา แล้วต่อยอดความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เช่น ด้านเกษตร เทคโนโลยีชีวภาพ สาธารณสุข วัฒนธรรม ฯลฯ	(๕)	
๕.๗ โครงการ สอดคล้อง กับ ยุทธศาสตร์ จังหวัด	โครงการพัฒนาท้องถิ่นมีความสอดคล้องกับห้วงระยะเวลาของแผนพัฒนาจังหวัดที่ได้กำหนดขึ้น เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาท้องถิ่นเสมือนหนึ่งการ ขับเคลื่อนการพัฒนาจังหวัด ซึ่งไม่สามารถแยกส่วนใดส่วนหนึ่งออกจากกันได้ นอกจากนี้โครงการพัฒนาท้องถิ่นต้องเป็นโครงการเชื่อมต่อหรือ เดินทางไปด้วยกันกับยุทธศาสตร์จังหวัดที่ได้กำหนดขึ้นที่เป็นปัจจุบัน	(๕)	

๕.๘ โครงการ แก้ไขปัญหา ความ ยากจนหรือ การ เสริมสร้าง ให้ ประเทศชาติ มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนภายใต้ หลักประชา รัฐ	เป็นโครงการที่ดำเนินการภายใต้พื้นฐานความพอเพียงที่ประชาชนดำเนินการเองหรือร่วมดำเนินการ เป็นโครงการต่อยอดและขยายได้ เป็นโครงการที่ประชาชนต้องการเพื่อให้เกิดความยั่งยืน ซึ่งมีลักษณะที่จะให้ท้องถิ่นมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นท้องถิ่นที่พัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง และเศรษฐกิจพอเพียงท้องถิ่น (ด้านการเกษตรและแหล่งน้ำ) (LSEP)	(๕)	
๕.๙ งบประมาณ มีความ สอดคล้อง กับ เป้าหมาย (ผลผลิตของ โครงการ)	งบประมาณโครงการพัฒนาจะต้องคำนึงถึงหลักสำคัญ ๕ ประการในการจัดทำโครงการได้แก่ (๑) ความประหยัด (Economy) (๒) ความมีประสิทธิภาพ (Efficiency) (๓) ความมีประสิทธิภาพ (Effectiveness) (๔) ความยุติธรรม(Equity) (๕) ความโปร่งใส (Transparency)	(๕)	
๕.๑๐ มีการ ประมาณ การราคา ถูกต้องตาม	การประมาณการราคาเพื่อการพัฒนาต้องให้สอดคล้องกับโครงการถูกต้องตามหลักวิชาการทางช่าง หลักของราคากลาง ราคากลางท้องถิ่น มีความโปร่งใสในการกำหนดราคาและตรวจสอบได้ในเชิงประจักษ์ มีความคลาดเคลื่อนไม่มากกว่าหรือไม่ต่ำกว่าร้อยละห้าของการนำไปตั้ง งบประมาณรายจ่ายในข้อบัญญัติ/เทศบัญญัติ เงินสะสม หรือรายจ่ายพัฒนาที่ปรากฏในรูปแบบอื่นๆ	(๕)	

หลักวิธีการ งบประมาณ			
-------------------------	--	--	--

ประเด็นการ พิจารณา	รายละเอียดหลักเกณฑ์	คะแนน เต็ม	คะแนน ที่ได้
๕.๑๑ มีการ กำหนดตัวชี้วัด (KPI) และ สอดคล้องกับ วัตถุประสงค์และ ผลที่คาดว่าจะ ได้รับ	มีการกำหนดดัชนีชี้วัดผลงาน(Key Performance Indicator : KPI) ที่สามารถวัดได้ (measurable) ใช้บอกประสิทธิผล(effectiveness) ใช้บอกประสิทธิภาพ (efficiency) ได้ เช่น การกำหนดความพึงพอใจ การกำหนดร้อยละ การกำหนดอันเกิดจากผลของวัตถุประสงค์ที่เกิดขึ้นที่สิ่งที่ได้รับ (การคาดการณ์ คาดว่าจะได้รับ)	(๕)	
๕.๑๒ ผลที่คาดว่าจะได้รับ สอดคล้องกับวัตถุประสงค์	ผลที่ได้รับเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้จริงจากการดำเนินการตามโครงการพัฒนา ซึ่งสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ การได้ผลหรือผลที่เกิดขึ้นจะต้องเท่ากับวัตถุประสงค์หรือมากกว่าวัตถุประสงค์ ซึ่งการเขียนวัตถุประสงค์ควรคำนึงถึง (๑) ความเป็นไปได้และมีความเฉพาะเจาะจง ในการดำเนินงานตามโครงการ (๒) วัดและประเมินผลระดับของความสำเร็จได้ (๓) ระบุสิ่งที่ต้องการดำเนินงานอย่างชัดเจนและเฉพาะเจาะจงมากที่สุด และสามารถปฏิบัติได้ (๔) เป็นเหตุเป็นผล สอดคล้องกับความเป็นจริง (๕) ส่งผลต่อการบ่งบอกเวลาได้	(๕)	
รวมคะแนน		๑๐๐	

๓.สรุปผลการพัฒนาท้องถิ่น จากแผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๖๕

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณ

ในการจัดทำแผนพัฒนา (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนา เป็นแนวทางในการบริหารพัฒนาท้องถิ่นให้ บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย เกิดประสิทธิภาพประสิทธิผลสูงสุดในการแก้ไขปัญหาให้กับประชาชน ก่อให้เกิดประโยชน์และสามารถตอบสนองความต้องการพัฒนา ของประชาชน โดยพิจารณาบรรจุโครงการในงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม โดยจะต้องมีการติดตามและประเมินผล แผนพัฒนาตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ เป็นการ สรุปผลในภาพรวมของท้องถิ่นเป็นการติดตามผลการนำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ว่าเกิดผลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพอย่างไร ซึ่งสามารถวัดผลได้ทั้ง เชิงสถิติต่าง ๆ ตาราง กราฟ และการพรรณนา ดังนี้

(๑) การวัดผลในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ พ.ศ.๒๕๖๓

ยุทธศาสตร์	งบปกติ		เงินสะสม		รวม	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และคุณภาพชีวิตที่ดี	-	-	-	-	-	-
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านโครงสร้าง พื้นฐานและบริการ สาธารณะ	๑,๖๙๐,๐๐๐	๖.๐๓	-	-	๑,๖๙๐,๐๐๐	๖.๐๓
ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาด้าน ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	๑๗๓,๘๔๖	๐.๖๒	-	-	๑๗๓,๘๔๖	๐.๖๒
ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาด้านสังคมและ ความมั่นคง	๕๓๐,๙๑๖	๑.๙๐	-	-	๕๓๐,๙๑๖	๑.๙๐
รวม	๒,๓๙๔,๗๖๒	๘.๕๕	-	-	๒,๓๙๔,๗๖๒	๘.๕๕

๒.การวัดผลในเชิงคุณภาพ (Quality)

การจัดผลเชิงคุณภาพ ใช้การสำรวจความพึงพอใจในการวัดผลเชิงคุณภาพโดยภาพรวม โดยได้มีการประเมินความพึงพอใจ ซึ่งการประเมินความพึงพอใจทำให้ทราบถึงผลเชิงคุณภาพในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยาปีในภาพรวม

โดยเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจ มีดังนี้

แบบที่ ๓/๓ แบบประเมินความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๔.๔ ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นใน

(๑) ผลกระทบนำไปสู่นาคต

(๑.๑) ปัญหาสาธารณภัยต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น อันได้แก่ ภัยแล้ง วาตภัย น้ำท่วม อัคคีภัย ที่เกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่ เกิดความเสียหายทั้งชีวิตและทรัพย์สิน แนวทางการแก้ไข คือพิจารณาวางแผนการดำเนินการป้องกัน ก่อนเกิดเหตุ ระหว่างเกิดเหตุ หลังเกิดเหตุ บรรจุแผนงาน โครงการ กิจกรรม การให้ความช่วยเหลือต่าง ๆ จัดตั้งศูนย์ช่วยเหลือประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถดำเนินการได้ทันทั่วถึง

(๑.๒) ปัญหาโรคระบาดที่เกิดจากคน เกิดจากสัตว์ ที่ส่งผลอันตราย หรือคร่าชีวิตประชาชน และสัตว์ต่าง ๆ ในตำบล ซึ่งได้แก่ โรคไข้หวัดใหญ่ ไข้หวัดนก โรคมือ เท้า ปาก ที่เกิดขึ้นกับเด็ก ๆ โรคพิษสุนัขบ้า แนวทางการแก้ไขปัญหา คือ ฝึกอบรม ประชาสัมพันธ์ ธรรมนูญการป้องกัน ลงพื้นที่ระงับการเกิดโรคระบาด การทำลาย การรักษา

(๑.๓) ปัญหาประชาชนมีรายได้น้อย การศึกษาต่ำ ประชาชนในตำบลยังมีคนรายได้น้อย มีหนี้สินเยอะ ไม่เพียงพอในการดำรงชีวิต ค่าครองชีพสูง แนวทางการแก้ไขปัญหา ให้ความรู้เกี่ยวกับการประกอบอาชีพ สาธิตการประกอบอาชีพ ส่งเสริมด้านการศึกษา โดยการจัดกิจกรรม โครงการต่าง ๆ ให้กับสถานศึกษาในพื้นที่

(๑.๔) ปัญหายาเสพติดในตำบล ในพื้นที่ยังไม่พบว่ามีการค้ายาเสพติด และยังไม่พบรายงานว่ามีผู้ติดยาเสพติด แต่เพื่อเป็นการป้องกัน มีแนวทางในการป้องกัน โดยการรณรงค์ป้องกันภัยจากยาเสพติด อบรมให้ความรู้กับประชาชนได้ทราบถึงโทษของยาเสพติด จัดโครงการแข่งขันกีฬาสามัคคีตำบล จัดการแข่งขัน กีฬาฟุตบอล ตำบลยาปี เพื่อต่อต้านยาเสพติด

(๑.๕) ปัญหาการสัญจรไป-มาของประชาชนในตำบล เนื่องจากในตำบล เส้นทางคมนาคมบางหมู่บ้านยังเป็นถนนดิน ถนนลูกรัง ช่วงฤดูฝนถนนลื่น เป็นหลุมเป็นบ่อ เกิดปัญหาในการสัญจรไป-มาของประชาชน เสี่ยงต่อการเกิดอุบัติเหตุ การคมนาคมล่าช้า แนวทางการแก้ไข จัดทำแผนงานโครงการก่อสร้างถนนในเส้นทางสำคัญ พิจารณาส่งเสริมสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒) ข้อเสนอแนะ จากการพัฒนา

(๒.๑) ข้อเสนอแนะ จากการสำรวจข้อมูล การลงพื้นที่ในตำบลจะเห็นว่าประชาชนยังมีปัญหาที่จะดำเนินการแก้ไขอยู่มาก ดังนี้ ด้าน การศึกษา สาธารณสุข ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ประเพณี กีฬา สถานที่พักผ่อนหย่อนใจ สวัสดิการสังคม การเกษตร เศรษฐกิจ อุตสาหกรรม การพัฒนา อาชีพ เส้นทางคมนาคมขนส่ง/ไฟฟ้า น้ำประปา/แหล่งน้ำเพื่ออุปโภค-บริโภค ด้านทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ชะยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล จากปัญหาด้านต่าง ๆ ประชาชนไม่สามารถแก้ไขปัญหาเองได้จึงต้องเสนอให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแก้ไข ทำให้มีการเสนอโครงการเข้ามาเป็นจำนวนมาก ซึ่งงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นมีจำกัดไม่เพียงพอต่อการจัดการได้

(๒.๒) ข้อเสนอแนะ จากข้อสังเกตดังกล่าว มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ดังนี้ ปัญหาต่าง ๆ ที่ถูกเสนอมายังองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นั้น ควรนำมาพิจารณาจัดลำดับความสำคัญโดยประชาคมท้องถิ่น ซึ่งมีหลายภาคส่วน ประกอบด้วย คณะกรรมการพิจารณาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้นำ

หมู่บ้าน ตัวแทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ประชาชนทั่วไป ร่วมกันพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ และพิจารณาบรรจุเข้าแผนพัฒนาท้องถิ่นต่อไป กรณีโครงการที่เกินศักยภาพก็ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเสนอขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น

(๒.๓) ผลจากการพัฒนา จากการพัฒนาที่ผ่านมาพบว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้แก้ไขปัญหาให้กับประชาชนได้ในหลายเรื่อง และครอบคลุมทุกด้าน มีผลการประเมินอยู่ในเกณฑ์ที่ดี ประชาชนมีความพึงพอใจ แต่ก็ยังมีปัญหาที่จะต้องแก้ไขต่อไป ไม่ว่าจะเป็นด้านสิ่งแวดล้อมที่ยังมีการเผาหญ้า เผาขยะ เผาตอข้าวในช่วงเวลาเก็บเกี่ยว การเลี้ยงสัตว์ วัว ควาย แพะ แกะ ที่ส่งกลิ่นเหม็น เส้นทางคมนาคมที่ยังไม่ครบทุกสาย

.....

๔. ข้อเสนอแนะในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นในอนาคต

๔.๑ ผลกระทบนำไปสู่อนาคต

๑. เกิดการพัฒนาที่ล่าช้าเพราะการดำเนินงานต่าง ๆ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องผ่านกระบวนการหลายขั้นตอน สลับซับซ้อน
๒. ปัญหาอาจไม่ได้รับการแก้ไขอย่างตรงจุดเพราะข้อจำกัดของระเบียบกฎหมายที่ทำให้ยากและบางเรื่องอาจทำไม่ได้

๔.๒ ข้อเสนอแนะ ผลจากการพัฒนา

- ๑) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ควรพิจารณาใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนามาเป็นกรอบในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปีและให้มีความสอดคล้องกัน
- ๒) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น(พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ควรพิจารณางบประมาณและคำนึงถึงสถานะการคลังในการพิจารณาโครงการ/กิจกรรม ที่จะบรรจุในแผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี
- ๓) ควรเร่งรัดให้มีการดำเนินโครงการ/กิจกรรม ที่ตั้งในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายให้สามารถดำเนินการได้ในปีงบประมาณนั้น
- ๔) องค์การบริหารส่วนตำบลควรพิจารณาตั้งงบประมาณให้เพียงพอและเหมาะสมกับภารกิจ แต่ละด้านที่จะต้องดำเนินการ ซึ่งจะช่วยลดปัญหาในการโอนเพิ่ม โอนลด โอนตั้งจ่ายเป็นรายการใหม่

.....

